

Ne haberet verā potētiam generandi ignē. Et ista videt esse incertio. b. Aug. li. iij. extra Na ximinū. ca. xxiij. vbi ait. Absit vt ideo pater potētior sit filio. quia creatorē. s. filius genuit pater. filius autem nō genuit creatorē. nō em̄ nō potuit. sed nō oportuit. Lū igit logice loquēdo due negatōes faciāt vnā affirmatio nē. oportet q̄ exponat. Non em̄ nō potuit. id est potētiam generādi habuit. sed nō opruit. qz talis potētia i paterno supposito actū sibi totaliter coequatū habuit. Un̄ sicut i patre ppter hoc nō rest potētia generādi. qz nō pot aliu filiu generare q̄ illum vnigenitū que ab eterno genuit. sic nō bñ arguit filium nō habere potētia generatiuā. quia aliu filium nō generat. Sūt etiam quidaz alij qui dicūt potētiam generādi nō pertinere ad omnipotētiam. Ad cui⁹ declaratiōe pmitūt qualdaz supposēs. Quarū prima est q̄ cū in deo non sit passiuā potētia. ideo omnipotētia est potētia actiua. Secūda est q̄ obiectū actiue potētie ē ens possibile. non tñ possibile tale qd̄ opponit simplr̄ impossibile. qz sic qlibet diuina psona ē ens possibile. qz etiā psonā patris nō est impossibile esse. tñ nō pt esse termin⁹ actiue potētie. q̄ obiectū actiue potētie erit possibile qd̄ opponit ei quod est formaliter necesse. cū igit qlibet diuina psona sit formaliter necesse esse. patz q̄ om̄ipotētia nō potest esse respectu alicui⁹ diuine psonē ad intra. Ex quibus etiā patz q̄ potētia generādi nō ptinet ad om̄ipotētiam. cuz sit respectu diuine psonē. t̄ q̄ filius ē om̄ipotēs q̄uis nō possit generare Et q̄ oēs tres diuine psonē sint eque oipotētes t̄ intēsiue t̄ extēsiue. Et illud probāt quidam alij sic. Om̄ipotētia est potētia nō ad esse sed ad agere. vñ aliquis dicit om̄ipotēs. nō quia potest esse oia. sed quia pot̄ agere omnia. cū ergo generare i diuis siue potētia generādi sit idē qd̄ esse patrē. id nō ptinet ad oipotētia. t̄ ideo sicut nō arguit impotētiam in filio q̄ nō potest esse pater. sic non arguit impotētia in eo q̄ nō pot̄ generare. P̄ potētia actiua est p̄ncipiū transmūtādi aliterum fm̄ q̄ alterz. sed potētia generatiua i diuinis nō trāsmutat alterum fm̄ q̄ alterz. quia terminus generatiōis puta diuina eētia nō ē alterz a generāte. etiā filius qui est termin⁹ totalis ipsius generatiōis nō est alterz v̄ aliud a patre. Sed illud nō videt esse psonum dicitis sanctorz. quia Aug. de fide ad Petru expresse dicit. q̄ pater non esset om̄ipotēs. si nō possēt producere filium seu equalē creato

Scotus.

Alij ad id

Contra sco.

rem. Ex quo ego arguo sic. Illud necessario cadit sub oipotētia ad cui⁹ negatōem negatur oipotētia. Sed vt patet i p̄dicta auctoritate Aug. ad negatōem potētie generādi i patre sequit negatio oipotētie. q̄ ex eadem aucte p̄z q̄ oipotētia nō solū est ad extra actiua sed etiā ad intra i diuis pductiua. Patz etiā q̄ nō solū oipotētia ē respectu possibil̄ vt distinguit̄ extra formaliter necesse. verū etiam vt distinguit̄ om̄ne illud qd̄ nō est impossibile. vñ q̄uis patrē esse nō sit impossibile. p̄z tñ pductū esse ē simplr̄ impossibile. qz tūc p̄ nō esset p̄. qd̄ implicat̄ d̄dictōem. P̄. si ex h̄ q̄ potētia passiuā nō est i diuis sufficēter arguitur om̄ipotētia que est in diuis esse potētia actiua. tūc eodē mō sequit potētia generādi i diuis esse potētia actiua. qd̄ est extra te t̄ sūdamētū tuū. Et p̄ hoc p̄z ad illā primā d̄ductōem quā facit p̄m̄ doctor. Ad secū dū p̄z ex his q̄ dixi i terciā d̄clūsiōe. vbi p̄bauit q̄ potētia generatiua est vere pductiua Ad terciū p̄z q̄ p̄phus p̄ illa verba d̄scribit potētia actiua prout repitur i istis rebz materialibus. vbi producēs t̄ productū differūt p̄ naturas absolutas. Nō em̄ vidit Aristot. hāc ineffabile generatōem. in qua generās t̄ genitū totalr̄ pueniūt i absoluto. et t̄mmodo d̄nt̄ relatiue. Etiā possemus dicere filiu esse alterz a patre nō neutraliter s̄ masculīne. nec essentialiter sed suppositaliter.

Solutio Ad 1 Ad 2 Ad 3

Ex predictis etiam

apparet qd̄ sit dicēdū q̄stū ad alios tres articulos q̄ois. Ad argumētū p̄ncipale nego minorē. Ad p̄batōz dicēdū q̄ nō ē bona p̄na nō pt̄ generare. q̄ nō h̄z potētia generādi. etiam in creaturis. puta i specie humana. q̄uis aliquis habeat potētia generādi. si tñ sibi d̄ceret aliqd̄ instrumētū necessario requisitum ad actū generatiōis hūane. ipse sic h̄ret potētia generādi q̄ tñ nō possēt generare. sic qz filius h̄z potētia generādi nō sub respectu p̄posito ad actū generationis. imo sub opposito ipse nō pot̄ generare.

Alij d̄claratiu. Ad argumētū p̄ncipale.

Distinctio vicesima prima.

Hic d̄coriur que h̄tiorē. Dic maḡ oñdit ex p̄dictis h̄tiorū quāda difficultatē. qz em̄ d̄ctū ē i p̄cedētibz. q̄ vna sola p̄sona nō em̄ioz

q̄s oēs tres p̄sone. iō in q̄rit hic mgr̄ vtz dictō
 exclusiua possit p̄dicari de aliq̄ termino i diuis
 Et diuidit i duas p̄tes. qz p̄mo mgr̄ mouet
 circa h̄ plures q̄ōes. Sc̄do dat q̄ndā regulā
 obseruādā circa hm̄oi locutiōes. ibi. Verūm
 vt ait aug. Prima i tres fm̄ qz circa istā mate
 riā mouet tres q̄ōes. Sc̄da ibi. Post h̄ q̄rit.
 Tercia ibi. Sed itez querit̄. Circa istā
 distinctiōem quero.

V Trū hec sit vera. solus p̄r̄ ē d̄. Et
 videt̄ q̄ sic. qz si nō. hoc eēt p̄tāto. qz
 excluderet filiū. sed h̄ nō facit. qz fm̄
 Aug. i. de tri. ca. viij. solus additū patri nō ex
 cludit filiū. In p̄tranū videt̄ eē Aug. vi.
 de tri. c. ix. vbi ait patrē esse d̄m̄. sed nō eē solū
 d̄m̄. Quia dictio exclusiua addita alicui
 termino. vt plurimū videt̄ excludere ab hm̄oi
 termino omne illud qd̄ nō est de p̄ncipali seu
 p̄mario suo ceptu. qz mgr̄ hac materiā de
 dictionibus exclusiuis introduxit i hac. xxi.
 dist. p̄pter p̄sonas diuisas q̄ relatiue d̄m̄t. iō p̄
 mo vidēdū ē vtz vnū relatiuū sit de p̄ncipali
 ceptu seu de p̄mario intellectu alteri. Se
 cundo vtz dictio exclusiua addita vni relati
 uoz excludat aliud. Tercio illud qd̄ q̄rit.
 Quarto vtz hec sit vera. sol⁹ deus ē deus.

Artid's 1 **Deprimo sunt opi**
 nioes repugnātes. teneo me t̄n cū illa q̄ dicit
 qz vnū relatiuoz nō sit de p̄mario ceptu al
 terius sed de cointellectu seu p̄notato ceptu
 alteri. qz sicut dicit doctor noster z bñ. q̄ncū
 qz aliq̄ sic se h̄nt qz vnū est de p̄ncipali ceptu
 alteri. si vnū imediate p̄fer̄ cū altero. tūc cō
 mittit̄ nugatio. vt p̄z cū dicit̄ hō aial. s̄z cū d̄
 p̄r̄ filij v̄l duplū dimidiū. z sic d̄ alijs relatiuis
 nō mittit̄ aliqua nugatio. s̄ zc. P̄. illud
 qd̄ ab aliquo ē eēntialr̄ distinctū. vel saltē nō
 intrinsece spectat ad suā eēntiā. h̄ nō ē de p̄ma
 rio suo intellectu. sed vnū relatiuū ad minus
 i creaturis est ab altero eēntialiter distinctū.
 s̄ zc. P̄. natura oppositoz nō patit̄ qz vnū
 oppositoz sit de p̄ncipali ceptu alteri. sed
 duo correlatiua vere sūt opposita. s̄ zc. S̄z
 qd̄ā antiqui tenuerūt oppositū. z p̄t̄ opinio
 eoz p̄bari. P̄rio sic. Illa q̄ sūt simul natu
 rali intelligētia. videt̄ qz qd̄libet illoz sit de p̄n
 cipali intellectu alteri. s̄z relatiua sunt hm̄oi
 vt p̄z i p̄dicamētis. s̄ zc. P̄. illud qd̄ sic se
 bz ad alterū qz ip̄m nullo ceptu p̄t̄ eōcipi
 sine illo. videt̄ qz illud sit de p̄ncipali suo cō
 ceptu. da oppositū. tūc saltē fm̄ illū p̄ncipal

palē ceptū illud posset ab illo p̄scindi z con
 cipi sine eo. sed vnū relatiuū nullo mō potest
 recipi sine termino qui est suū correlatiuū. er
 go zc. P̄. cui⁹ ceptus minus p̄t̄ p̄scindi
 ab aliq̄ qz cept⁹ speciei a d̄m̄a p̄pria. hoc ne
 cessario requirit̄ illud i suo p̄ncipali ceptu. illa
 pater. qz sp̄s i suo p̄ncipali ceptu requirit̄
 d̄m̄iā cū sit ps sue diffinitiōis. sed relatiuuz
 respectu sui correlatiui est hm̄oi. s̄ zc. p̄batio
 assumptē. qz hec sp̄s hō p̄t̄ recipi vt est aial
 non recipiēdo rationale. sed vnū relatiuū nul
 lo ceptu est ceptibile sine altero. ergo zc.

4 P̄. illud cui⁹ p̄ncipal⁹ ceptus eē ad aliud. il
 lud i suo p̄ncipali ceptu requirit̄ aliud. z p̄ cō
 seq̄ns illud nō ē de suo cointellectu s̄z de suo p̄n
 cipali intellectu. sed oē vez relatiuuz ē hm̄oi.
 qz suū eē est ad aliud se h̄re. vt p̄z i p̄dicamē
 tis. P̄. iste p̄ncipalis cept⁹ aut ē relatiu⁹.
 aut absolut⁹. Si relatiu⁹. tūc neciō termiat̄
 ad aliud. Si absolut⁹. h̄ eēt d̄ naturā relati
 ui. qz cū i ceptu p̄ncipali res q̄si diffinitive
 z formalr̄ exp̄mat̄. s̄ cuiuscūqz rei p̄ncipal cō
 cept⁹ ē absolut⁹ ipsa neciō erit absoluta. et sic
 relatiuū nō eēt relatiuū. qd̄ est p̄dictio S̄z
 istis nō obstātibz teneo cū doctore n̄ro vt p̄
 us. Aduertēdū est t̄n qz rōnes quas hic p̄seri
 psi ex falsa imaginatione p̄cedūt. vident̄ em̄
 p̄cedere qz ceptus p̄ncipalis z cept⁹ sc̄dar̄
 us qui dicit̄ p̄notatus siue cointellectus sint
 duo ceptus distincti distinctis p̄ibus el
 citi. z illud nō est vez saltē in p̄posito puta lo
 quēdo de relatiuis. qz vno simplici actu q̄ in
 telligit̄ pater attingit̄ etiā cognitine ip̄se filij.
 p̄r̄ t̄n recipit̄ p̄ncipaliter. qz intelligit̄ i recto.
 filius aut̄ sc̄dario siue ex p̄notato. qz recipit̄ i
 obliquo. z p̄ modū extremi terminātis tendē
 tiam z latōnē illius qd̄ est i recto ceptū siue
 p̄ncipaliter intellectū. puta p̄ris. Propter qd̄
 q̄uis obiectine distinguāt̄ penes p̄ncipale et
 sc̄dariū. eo qz protūc q̄n intelligunt̄ vnuz p̄se
 directe z in recto intellectui obijciat̄. alterum
 aut̄ vt dixi terminatiue z in obliquo. his ta
 mē duobus obiectine p̄sideratis. ex p̄te no
 stri intellect⁹ subiectine vnic⁹ act⁹ intelligēdi
 corūdet. Ex hoc r̄ideo ad rōes. Ad p̄
 mū nego maiorē. nisi sic sint simul qz vnū nō
 possit̄ recipi in recto nisi z alterz in recto recipi
 atur. sic p̄fectenō p̄t̄ recipi hō nisi rōnale i re
 cto recipiat̄ Ad sc̄dm p̄z p̄ idē. qz q̄uis ip̄z
 correlatiuū nō recipiat̄ distincto ceptu subiecti
 ue. recipit̄ t̄n alr̄ obiectine qz i obliq̄. z illud
 sufficit ad h̄ qz dicat̄ recipi sc̄dario Ad. iij.
 d̄dm. nego minorē. ad p̄batōz dico qz cuz hō
 p 3

3

4

5

Contra opi
monē.

Solutio
Ad 1

Ad 2

Ad 3

fic. Illud necess
 d̄ cui⁹ negatio em̄
 p̄t̄ p̄dica atam
 m̄ potit̄ generat̄
 v̄t̄. s̄z ex cadem
 ū est ad certū actū
 d̄uctus. P̄z
 p̄ctm̄ possib̄
 necesse. veriam
 d̄ qd̄ nō est im
 s̄ sit impossib̄
 impossib̄le qz
 d̄dictiōem. P̄
 h̄ diuisiō
 est in diuis
 sequit̄ potēti
 actiua. qd̄ est
 p̄ hoc p̄z ad illū
 p̄m̄ doct̄. T̄n
 i t̄rcia d̄clatō
 eratiua est v̄t̄
 p̄h̄us p̄ illa v̄t̄
 v̄t̄ recipit̄ i
 d̄uctos z p̄not
 as. Nō em̄ v̄t̄
 eratiōem. in
 niūt̄ i absolut̄
 nā possim̄o d̄
 naturā h̄i
 p̄p̄ositiua.

dictis etia
 d̄dictiō q̄m̄ ad d̄m̄o
 sed argum̄tū p̄p̄o
 d̄dictiō q̄m̄ d̄m̄o
 nō h̄z potētiā
 dura i p̄p̄o
 oratiō generat̄
 ūm̄ēū necessā
 h̄z h̄m̄e. ip̄se h̄
 nō possit̄ gener
 generat̄ nō sub
 oratiōis. im̄o h̄
 m̄arā.

Opio 3.
 1
 2

conu
 d̄. Dic mgr̄
 q̄ndā d̄m̄
 qz vna h̄z p̄p̄o

deipit vt aial ille nō ē concept⁹ specieī sed ē cecept⁹
 p^r generis. r qz cecept⁹ generis abstrahit a sis
 is dⁱuis diuisiuis. vt p^rz. iij. meth. iō n̄ miz
 si hō vt aial capiat sine rōnali. q̄uis vt sic n̄
 possit capi sine sensibili. qd̄ ē dⁱntia p̄stituti
 ua respectu aialis. Ad. iij. dⁱm ad maiore
 q̄ illud req̄rit illud aliud terminatiue r obliq̄.
 r p̄ dⁱns nō req̄rit ipm̄ tāq̄ p̄ncipalr ceceptuz
 obiectiue sed solū scdane. q̄uis vtrūq̄ capiz
 atur eodē ceceptu subiectiue. puta eodē idisti
 cto actu itelligēdi. Ad. v. dicēdū q̄ ille p̄n
 cipalis cecept⁹ est relatiuus. r terminat ad ali
 ud modo quo iā dixi.

Ad 4

Ad 5

Articls 2 **Quantuz ad secun**

dū p̄ncipale. vtz dictio exclusiua addita vni
 relatiuoz excludat aliud. dicēdū q̄ dictio ex
 clusiua addita vni relatiuoz excludit altez.
 qz q̄uis dictio exclusiua nō excludat a t̄mio
 cui addit illud qd̄ est de suo ceceptu p̄ncipali.
 excludit t̄m̄ oē illud qd̄ ē de ceceptu scdario. s̄z
 sic iā patuit vnū relatiuū nō ē de ceceptu p̄n
 cipali alteri. s̄z t̄m̄ oē scdario. iō rē. maior p̄z
 p̄ p̄m. i. phicoz. vbi p̄tra p̄menidē r mellis/
 sum ait q̄ntū ad p̄mā p̄tē maioris. Si illud
 qd̄ vere est eēt solū homo adhuc necesse est eē
 animal bipes. Quātum ad scdam partez ait
 Nō em̄ amplius p̄ncipiū est si vnū solum.
 Et subdit rationē. P̄ncipiū em̄ cuiusdam
 aut quozūdam est. Ex quo apparet q̄ dictio
 exclusiua addita vni relatiuoz excludit alte/
 ruz. r p̄ consequēs excludit seipm̄. sicut addi
 ta p̄ncipio excludit p̄ncipiatū. quo excluso
 negat r excludit etiā ipm̄ p̄ncipiū. qz vnuz
 relatiuoz nō p̄t manere excluso reliquo. po/
 sita em̄ se ponūt. r perempta se perimūt. vt di
 cit̄ i p̄dicamentis. Ex quo etiā apparet q̄ per
 additionē dictionis exclusiue ad vnū relati
 uoz p̄tingit manifesta implicatō r tradictionis.
 qz relatiuū ad affirmatiōez sui ponit. r
 ad exclusionē sui correlatiui tollitur r negat.

2

Contraria opinio

Sed est quedā opinio que simpliciter ter
 net oppositū huius. Rationes illorū sunt il/
 le. quia dictio exclusiua solummō illa exclu/
 dit ab inuicē que ab inuicem p̄nt i essendo se
 pari. sed vnum relatiuoz nō potest separi ab

altero nec i essendo nec i itelligēdo. P̄. ma 2
 ior est ceceptio inter duo relatiua q̄ inter totū
 integrale r suam partē. quia relatiua posita se
 ponūt r perempta se perimūt. sed dictio exclu
 siua addita huiusmodi toti nō excludit par
 tem. Non em̄ sequit̄. Sola domus est. ergo
 paries nō est. immo affirmatiue potest infer
 ri. ergo paries est. P̄. Si solus pater ē. pa
 ter est. si pater est filius est. ergo si solus pater
 est filius est. r p̄sequēs nō excludit. P̄. 4
 illud quod est de intellectu alicui⁹ nō excludi
 tur p̄ additionē dictōis exclusiue ab ipō. Nō
 em̄ sequit̄. solus homo est. q̄ animal non est.
 qz animal est de intellectu homis. sed vnū re
 latiuz est de intellectu alterius. Sed illa
 nō excludit r omnis opinio tenet oppositū
 ergo. Ad p̄mū dicēdum q̄ maior ē fallā
 vt patuit i p̄cedētibus Ad scdm̄ dicēdū
 q̄ maior nō est vera p̄siderādo p̄stitutiōez rei.
 qz ps integralis spectat ad constitutiōem to
 tius. vnū aut̄ relatiuoz nō spectat ad p̄stitu
 tiōē alteri. Ad terciū dicēdū q̄ p̄ma p̄na
 q̄ assumitur p̄ maiore potest negari. quia di
 ctio exclusiua addita vni relatiuoz sapit na
 turā di. tōis distra hētis. sicut igit̄ nō sequit̄.
 hō mortuus est. q̄ homo est. sic nō sequit̄. so
 lus pater est. q̄ pater ē. r illa videt̄ eē exp̄ssa in
 tērio Aristō. i. phicoz. cū ait. Nō em̄ ampli⁹
 p̄ncipiū est vnum solū. Ad q̄rtū dōm q̄
 maior est vera si est de suo p̄ncipali intelle
 ctu. sic aut̄ vt patuit nō est vnum relatiuū de
 intellectu alterius. q̄ nō valet quod dicit̄.

Solutio

Ad 1

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Quātuz ad terciuz

p̄ncipale. vtz hec sit vera. solus p̄r ē de⁹. dicē
 dū q̄ hec p̄positio. solus p̄r ē deus ē negāda.
 qz cū dictio exclusiua addita vni relatiuoz
 excludat altez. ergo si illa est vera. sequeret̄ q̄
 filius nō esset deus Et si dicit̄. Augul. q̄n
 qz cedit illā. solus pater est imortalis. Di
 cendū q̄ qz patri appropriat̄ virt⁹ r potētia si
 cut filio sapia. ideo sicut ratione appropriati
 onis dicit̄ i p̄sona filij. Syz celi circuiui sola.
 sic qz immortalitas attestat̄ futuri seu potētie
 ideo appropriate cōcedit̄ illa. solus p̄r habet
 imortalitatē. p̄ hoc em̄ nō excludit̄ alie diui
 ne p̄sone a fortio p̄dicari. s̄z t̄m̄ modo exclu
 dunt̄ ab appropriatōe ei⁹ Est t̄m̄ sciēdum
 q̄ si in p̄positōe predicta ly solus nō tenet ex
 clusiue sed p̄cisiue. tūc p̄positio ē vera. Est
 em̄ sensus q̄ illud diuinū suppositū qd̄ in eē
 p̄sonali p̄ solā paternitatē cōstituit̄ est deus.

Articls 3

Instantia Solutio

Nota bñ

Sic em no excludunt alie diuine psona a co
fortio illius pdicati quod est deus. sed tmmo
do pscindit forma subiecti.

Articles 4

Quatu ad quartu

pnipale. vtz hec ppd. sol' de' e' de'. sit pceden
da. dico q' hec ppd. solus de' e' de'. vel sola tri
nitas e' de'. e' absolute pcededa. qz p' talia dat
intelligi q' solum illud qd hz naturaz diui
na est deus. vel q' solum tres psona in vna na
tura sunt verus de'. Ad argumentu in op
positu pnipale p' p' dicta i. iij. articulo.

Ad argu/
neru pnci
ale.

Distinctio vicefima secuda.

Est predicta

P nobis. Postqz mgr a distinctioe
scda vsqz huc tetriminavit de di
uine eentie vnitare. psonaz trinitate. ac diui
nis pfectoibus z pductoibus deo intrinsece co
uenientibus. In ista. xxij. dist. mgr incipit tet
miare de nomibz ista expmmentibz. Et duo fa
cit. qz pmo tractat de hmoi noibz. Secdo de
pprietatibz a quibz alia noia vident ee impo
sita. dist. xxvi. ibi. Nunc de pprietatibz. Pna
i duas. qz pmo mgr tractat de hmoi diuis
noibz i generali. Secdo psequit de eis magi
in spali. dist. xxij. ibi. Predictis adhiעדu e.
Pna i duas. qz pmo pmit duplici ordinē
circa diuia noia. Secdo qstu ad vsu taliu no/
minu instruit nos qda fideli regula. ibi. Scie
du e igit. Pna i duas. fm q' istoz noim duo
sūt ordies. Secda ibi. Dis adhiעדu. Tūc
seqt illa ps. Sciedu e igit. Et diuidit i duas
qz pmo regula pmissa assigt. Secdo circa pdi
cta recapitulat. ibi. Ecce apte docuit. Circa
ista dist. qro.

Vtz aliqd nom ab hoie do ipositu pbe
ueniat deo. Et vtz q' no. qz illi qd e
menarrabile n possum' ppe seu pfecte
nomē iponere. sz de' hmoi. qz dz. vi. ppoe d
cais. q' pma ca e sup oēs enarratoz. z deficiūt
ligue a narratoe ei'. Cōtra. omē. xij. meth.
ait. q' vita z scia ppe de deo dicāt. g' zc. Dic
pmo vidēdu e vtz de' sit noiabil' Secdo vtz
sit noiabil' plibz noibz. Tercio vtz aliqd il
loz noim pure z pbe ueniat eentie diue fm se
z n i ordie ad aliqd op' Quarto vtz noia ar
tributalia d' deo dicāt pper fm distinctas rōes

Quatu ad primuz

ids 1

vtr de' sit noiabil'. dico q' de' e' noiabil'. Ipe ei
seipz noiari cū xpo. iij. dixit moysi. Ego sū q' sū
Pōt etiā noiari a nob. qz qd possū' itelli
gere possū' significare. cū voces sint note earz
passionū q' sūt i aia. vtz. i. per hermen. sz deū
possū' itelligere z fm theologos z fm phos

Quāuis aut illa celo nec a phis nec a gēti
libz pūat i dubiū. tñ ppt aliqs auctes lcoz
z maxie Dion. q' fm pma h' boz appetiā ab
hac celo dissonare vidēt. adducā aliq' p me
z mēdo ad ea Scdz cm Dio. i. d' di. no. de' 1
ē unoiabil' a nobis. nā nihil noiām' qd nlla
cognitōe cogscim'. sz vt ipe ibidē v' d' ducēt
deū nlla cognitōe cogscim'. qz ei' neqz ē scis
neqz fātalma neqz opio. i. cognitō est imatura
neqz nomē. i. simpliciū apphēsiō q' format' dif
finitō q' p nomē itelligit. qz rō quā significat
nomē ē diffinitō. neqz fmo. i. cognitō ppositi
roz q' format' enūciatio. neqz tact'. i. cognitō
pnipioz quā tactū appellat rōe simplici' z i
mediati ituit'. neqz scia. i. h'it' celo. P. 2
idē Dio. vi. d' di. no. ait. De' sup oēs tmūti ex
tē' a nullo capē' e' aut pphēsius. Term in' aut
rei ē diffinitō. Cū igr rō quā significat nomē
sit diffinitō vidēt q' ipz noiare n possum' P. 3
si noiaret. aut noiaret affirmatiue vel negatiue
Pno mō n p' pprie noiari. qv' dz. ij. d' āge.
hierar. oēs affirmatōes d' deo dicte sūt icōpa/
cte. nec scdo mō. qz negatiue n expmūt qd res
sit. sz qd res n sit P. signi ad signū dz ē ppor
tio. sz nllz nomēa nob' ex cogitabile potū do
ē pportioatū. qz finiti ad ifinitū nlla ē ppor
tio. P. si aliqd nomē sibi ppter h' maxie eēt
nomē ent' aut sbe. sz h' n. g' n' alia. nō nomē
ent'. qz ait Dio. q' de' n' ē ens sz sup ens. n' nō
mē sbe. vtz p aug. v. d' tri. Sz illa n' pcludūt
qz vt sup' dū. iij. patuit. deū eē p se notū. oē
aut qd p se ē notū ē aliq' mō noiabile. Itē illd
de q' tractat i hā scia ē hē noiabile. sz d' deo nō
solū i theologia tractat sz etiā sepi' i phiaz spā
lit i metaph. g' zc. Ad oēs illas auctes dyo.
z multas cōsiles qs sepi' ponit dōz q' p hmoi
fba dyo. nō intēdit. nisi q' hic exntes in via
deū pfecte cogscere n possum'. n' p pns noia
re. p h' tñ n' intēdit negare qn ipfecte ipm pol
sum' z cogscere z noiare. z p h' p' ad pma tria.
Ad. iij. dōm q' iter signū z signū n' o'z eē p/
portōz fm adeqtoz seu cōlitarē. als ei circūl'
nūqz possz eē signū vini sz sufficit q' signū ipo
nat' sigto ab aliq' ppetate q' i sigto existat fm
rē. z aliq' mō appareat vel exprimat in signo.
Ad qntuz dōm q' nomē entis z esse pro/
p' q' sime deo cōp'et. vñ ppter h' q' eminētiāz

2

3

4

3

Cōtra illa

Solutio
Ad pma
tria.

Ad 4

Ad 5

pprietatis illius q̄ hoc nomē ens r̄c̄ deo cō/
ueniūt nos nō apphēdim⁹. ideo ait Dyoni.
q̄ de⁹ non est ens sed sup̄ ens. Aug. aut̄ negat
deū esse subam. prout suba est vnū de. x. p̄dica
mētis. qz natura dīna ē sup̄ omē p̄dicamētū.

Article 2 **Quantuz ad secun**

dū. vtrū deus sit nomiabilis pluribus nomi
1 bus. Dico q̄ deū possum⁹ noiare plurib⁹ noi/
bus. quia eo modo quo aliqd̄ intelligimus:
ipm̄ possum⁹ significare. sed deum cōtingit
nos multipliciter intelligere. ergo possum⁹
ei diuersa noiā significatiua imponere. *Mi*
noze p̄to. possum⁹ em̄ deū intelligere ex crea
tur⁹. qz inuisibilia dei p̄ ea q̄ facta sūt intellecta
p̄spiciūtur. ad ro. i. Dm̄oi aut̄ noticiā p̄cipi
mus vno modo via remotōis. s. remouēdo a
deo oēm impfectionē quā i creaturis videm⁹.
z sic noiāmus eū incorruptibile. immateria
lē. imutabile. z sic de s̄silibus. Alio mō ratōe
eminētie. z sic dicim⁹ eū eternū. oipotentē. im
mēsum. illuminatū. Tercio rōe cālitatis. z sic
2 d̄z creator. p̄seruator. z gubernator. P̄. fm̄
grāmaticos z p̄hos modi significādi sequim⁹
modos intelligēdi. sed intellectus viatoris p̄
pter sui debilitatē z p̄fectionis diuine sublimi
tatē vnā z simplicissimā entitates diuine natu
re p̄t̄ infinitis modis p̄cipere. qz sicut intellect⁹
diuinus p̄pter sui excellētiā qua oē creatū
z creabile i infinitū excedit omnia creata z cre
abilia vnico p̄ceptū p̄cipit. q̄uis talia sint in
finita. sic intellectus noster quia a diuina na/
tura i infinitū excedit. ideo vnicam dei natu/
ram seu p̄fectionē infinitis p̄ceptibus posset
p̄cipere. z fm̄ quēlibet p̄ceptum ei nomen im
ponere. Propter qd̄ ait Dyoni. xij. de di. no.
Laudare habemus eū qui ē infinitoz noim.

Instantia
prima

Sed hic posset instare aliq̄s. qz ait. b. hy/
larius i de tri. q̄ nō sermoni res. sed rei debet eē
sermo subiectus. ergo sermonē siue nomen de
bemus taliter imponere qualiter videmus na
turas rez se habere. ergo vnicā dei p̄fectōz nō
2 nomiābimus diuersis nomib⁹. P̄. simplex
aut totaliter cognoscit. aut penitus ignorat.
sed deus ē simplicissimus. aut igit̄ totaliter
cognoscit. z sic vno tm̄ noie noiabit. aut peni
tus ignorat. z tūc nullo nomie noiabit. qz qd̄
nullo mō intelligim⁹ nullo noie significam⁹.
3 P̄. aut talib⁹ diuisis noib⁹ r̄idz aliq̄ diuersi
tas ex pte rei. aut nulla. Si aliq̄ tūc de⁹ p̄po
situs. Si nulla. tūc talia noiā essent penitus
synonyma. z p̄ sequēs eēt nugatio cū simul

iūgerēt. qz sicut Auicēna ait i metaphica sua
Si vnū nō adderet aliqd̄ sup̄ ens. tūc dicen
do ens vnū eēt nugatio. quia talia nomia es/
sent synonyma Ad primū dicēdū q̄ sermo
quo rē noiāmus ē rei subiect⁹ q̄tū natura intel
lectus patit̄ q̄ nomē imponit. z ideo diuinus
intellect⁹ si suā naturā noiaret vnū nomē sibi
imponeret. qz vnico p̄ceptū ipsaz p̄fecte p̄pre
hēdit. Noster aut̄ intellect⁹ diuersis noibus
ipsā noiāt. eo q̄ a diuersis rez similitudinib⁹
ipsā diuersimode p̄cipiat. Ad scdm̄ ddm̄
q̄ simplex dupl̄r p̄t̄ cogsci. Uno mō intrinse
ce z diffinitiuē siue qd̄ dicitatiue p̄p̄riā disti
nitōz. z sic maior ē vera. Alio mō extrinsecer p̄
effect⁹. z sic maior nō ē vera. qz p̄t̄ fm̄ pl⁹ z mi
nus cognosci. fm̄ q̄ effect⁹ magis z min⁹ cog/
scit. z maxime si nullus illoz effectuz sit sibi
adequat⁹. Et qz sic ē i p̄posito. ideo rē. Ad
terciū dicēdū q̄ talia noiā nō sunt synonyma
z q̄uis ipsis intrinsece et ex pte nature diuine
nō r̄idēat diuersē rationes. extrinsece tm̄ i cre
aturis diuersē rōes ipsis r̄idēt. ratione qua/
rū diuina p̄fectio vna ex̄ns i seipsa diuersimo
de a nobis intelligit̄. et p̄ p̄ns diuersis noib⁹
nō synonymis noiatur.

Ad 1

Ad 2

Ad 3

Article 3 **Quantū ad terciū**

vtrū aliqd̄ illoz noim̄ que de deo dicūt pure z
pp̄rie aueniūt eēntie diuine fm̄ se z nō in or
dine ad aliquod opus. sunt due opinioēs q̄
d̄ hoc sibi mutuo p̄tradiciūt. s. qz eaz p̄tradi
ctio est magis verbalis q̄ realis. ideo primo
recitādo vtrāqz opinioē. Scdo ostēda eaz
p̄cordiā z tollā p̄tradictionē. Est igit̄ vna
opinio q̄ dicit q̄ nullū nomē a nobis imposi
tū significat diuinā eēntiā fm̄ se z pp̄rie abs
qz p̄partōe ad extra. qz si aliquod nomē eēt ra
le. hoc viderēt d̄ hoc noie deus. sed hoc nō. qz
fm̄ Dama. li. iij. c. xij. theos grece qd̄ est deus
latine. vno mō dicit̄ a theaste quod est vide
re vel p̄siderare. quia omnia nuda z apta sūt
oculis eius. vt dicit̄ apostol⁹ ad Hebre. Alio
modo a thein quod est fouere. quia omnia fo
uet i bono. Dicit̄ etiā a themi. quod ē ardere.
qz deus noster ignis p̄sumēs est. cōsumit em̄
omnē maliciā. P̄. nulla res est a nobis no
miabilis nisi inq̄tū est a nobis cognoscibil.
qz verbū quod foris sonat signū est verbi qd̄
in tus lucet. fm̄ August. xv. de tri. ca. xi. Sed
fm̄ Dama. qd̄ deus est incomphēsbile est a
nobis z penitus ignotū. ergo tm̄ fm̄ operatio
nes que nobis note sūt eēntie diuine nomina

Article 3

De re gā

i sum. li. 4

z

5 iponim? P. Dama. dicit. li. i. ca. xij. q. sin
 gulū eoz q̄ de deo dicūt optet nō qd̄ ē fm sub
 stātiā significare. sed qd̄ n̄ est oīdere. aut ha
 bitudinē quādā. aut aliqd̄ eoz q̄ assequūt na
 turaz vel opationē. Alij dicūt q̄ aliqd̄ no
 mē pōt significare rei eēntiā nudā. qd̄ probāt
 auctoritate Ambrosij in li. de tri. vbi ait. q̄ q̄
 dam nomia perspicuaz diuine maiestatis ex
 primūt veritatē. P. dicit rabi Moyses. q̄
 omnia nomia creatoris que inueniūt in librj
 sanctis sunt assumpta ab operibus. p̄ter vniū
 nomē quod est appropriatū ei. scz tetragram
 matō. r̄ ideo vocatur nomē sepatum. quia si
 gnificat substātiā creatoris significatiōe pu
 ra. Dicūt etiā isti p̄pter argumēta alteri opo
 niōis. q̄ nomē p̄t imponi ad significādū p̄p̄e
 z distictē illud qd̄ nō intelligit n̄ intellectus.
 Imponimus em̄ nomē sube panis z ceteraz
 rez corpaliū substātijs. quaz tñ rōes suba
 les nō intelligimus. qz als intelligerem⁹ qū
 p̄ns est substātiā panis an̄ p̄secratioez corpis
 xpi. z sciremus qū abest facta p̄secratioe. Et
 iō dicunt isti q̄ oīno falsus est dicere q̄ nulli
 rei distinctus possit nomē imponi q̄ intelli
 gitur. Sed isti q̄uis verbis p̄radicat sibi
 mutuo. i. retamē nulla est p̄radictio. quia
 nomē aliqd̄ p̄p̄ie significare aliquā naturaz
 pōt dupl̄r̄ intelligi. Uno mō p̄fecte z diffini
 tiue. ita q̄ cōm̄ideat sufficēter formali ratio
 ni siue subali illius nature. Et sic prima
 opinio p̄cludit veritatē. qz nullum tale nomē
 potest viator imponere diuine nature. qz ipaz
 diffinitiuē nō potest apprehēdere. Scdo
 pōt dici aliqd̄ nomē p̄p̄ie significare aliquā
 naturā. eo q̄ p̄ nosz arbitriū distictē sit im
 positū ad significādū illā naturā nude z in se
 circūscriptis q̄buscūqz q̄ fm nrm̄ modū intelli
 gēdi vidētur annexa illi nature. siue p̄ modū
 p̄p̄ietatū. siue p̄ modū accētrium Et sic scda
 opinio ē intelligēda. z illo mō p̄t eē vera. qz cū
 noia sint ad placitū. possum⁹ nature diuine
 quā fide credim⁹ esse vnā i tribz p̄sonis aliqd̄
 nomē imponere qd̄ ipsā naturā diuinā p̄p̄ie z
 distictē significat. circūscriptis p̄ intellectū oibz
 p̄p̄ietatibz z attributis. z q̄buscūqz ceteris fm̄
 nrm̄ modū intelligēdi aduētijs illi nature.
 Et sic vtraz opinio suo modo p̄t dici vera.
 Scda tñ opinio illo qd̄ vltimo adiūgit fal
 sus assumit. cū ait nos nō intelligere subaz pa
 nis aut ceteraz rez corpaliū. Nec p̄batio vz
 quā adducit de sacro altaris. qz cognoscere p̄
 sentiā vel absentiā rei. siue rem siue substā
 am rei esse hic et nūc. nō spectat ad noticiam

abstractiuā s̄z intuitiuā. sicut etiā ille doctor
 cui⁹ est opinio secunda habet dicere in tra sua
 p̄cipua. sed quidditates rez naturalū nō co
 gnoscim⁹ cognitōe intuitiuā s̄z abstractiuā. q̄
 quidem noticia abstractit a p̄ntia et absentia
 ab hic z nūc. z ideo q̄uis vere intelligam⁹ qd̄
 dicitur panis. nō tamē possumus cognoscere
 nisi in q̄tū fide tenemus qū assit vel absit sb̄
 sacramento altaris.

Quātū ad quartū

Articls 4

p̄ncipale. vtz noia attributalia d̄ deo dicant
 p̄p̄ie z fm̄ distictas rōes. est aduertendū q̄
 vt videt duo ibi inquirūt. P̄no vtz noia
 attributalia p̄p̄ie de deo dicāt. Scdo vtz
 fm̄ distictas rōes. Quātū ad p̄mū dico
 q̄ q̄tū ad modū significādū q̄ surgit ex mō
 nostro intelligēdi. qui p̄pter sui imp̄fectōem
 trāscēdere nō valet naturā rez creataz. tūc ta
 lia imp̄p̄rijsime dicūt de deo. qz fm̄ nostrū
 modū intelligēdi noia attributis imponim⁹
 p̄enes cognitōem quam de ipsis vt sunt i crea
 turis accipim⁹. Mod⁹ em̄ intelligēdi sequit
 modū eēndi. z mod⁹ significādū modū intel
 ligēdi. z ideo vt h̄nt esse i creaturis nobis no
 tis. sic modū significādū talibz noibz attribui
 mus. S̄z q̄tū ad rē significatā tāto mag⁹ p̄
 p̄rietalia noia dicūt de deo q̄z de creaturis. qz
 to sapiētia z cetera attributa veriori z realiori
 modo habet esse in deo q̄z in creaturis Duo
 ad secūdum dico. q̄ dicitur de deo fm̄ distin
 ctas rationes. distinctione tamē sumpta per
 comparatōem ad extra z nō ab intra. vt patu
 it sup̄ius distictōe. vi. Ad argumētū p̄n
 cipale dicēdū q̄ q̄uis deus sit inenarrabilis a
 viatore narratiōe simpliciter p̄fecta. est tamē
 aliquo modo ab eo narrabilis. z p̄sequens
 aliquo modo noiabilis.

Ad p̄nci
 pale argu
 mētum.

Distinctio vicesimatercia.

P̄dictis adii

P̄dictus est. Postq̄z mag⁹ determi
 nauit de noibz diuisi general.
 h̄ p̄sequit d̄ eis i sp̄ali. Et diuidit i duas p̄tes
 qz p̄mo sp̄ali tractat de h̄ noie p̄sona. Scdo
 oīdit quō nomina numeralia z nomina di
 stinctōem significatiā trāsserūt ad diuina. di.
 xxiij. ibi. Dic diligēter in q̄ri oz. Quātū ad
 p̄mū est aduēdū q̄ mag⁹ i p̄cedē dist. dixit
 rat oia nomia in diuis subam significantiā

Scotus

Scordia
 ionū.

otra sco.

lōna n̄i i metaphisica
 talid̄ sup̄ ens. tūc
 rano quā talia notū
 ad p̄mū dicitū q̄
 rei subiecte q̄n̄ natura
 ē imponi. z ideo
 urā noiare vniū
 oceptū ipsi q̄
 intellect⁹ diuine
 vueris rez sum
 p̄cipat. Ad scdo
 dōt cogit. Uno mō
 te qd̄ dicitur p̄
 ē vera. Alio mō
 nō ē vera. qz p̄
 q̄ effect⁹ mag⁹ t
 nullus illoz effect⁹
 sic i p̄posito. idē
 talia noia nō sunt
 rāsece et ex p̄te
 rāones. certamē
 des ipsi r̄ndit. rano
 vna certē i sapie
 ligat. et p̄ dicitū
 noiat.

tū ad tere

z noim̄ que de deo dicūt
 t̄ eēntie diuine fm̄ le
 od opus. sunt dōe opo
 tuo p̄radictū. s̄z q̄
 verbalis q̄ realis. vbi
 g opinio. Scdo dicit
 a p̄radictio. Et
 q̄ nulla nomia a nobis
 unā eēntiā fm̄ p̄
 extra. qz si aliqd̄
 d̄ hoc noie r̄us. s̄z
 iij. c. xij. th̄os q̄
 dicit a th̄e p̄
 re. quā omnia nō
 dicit apostol⁹ ad
 quod est fouere
 cū n̄ a th̄em. q̄
 r̄gus sumēs est
 P. nulla res dicit
 ingitū est a nobis
 d̄ fons sonat signi
 n. Augul. xv. c. xij.
 z r̄us est incom
 as ignoti. qz n̄
 a notē s̄z

de qualiter diuina psona dici singulariter. et doibus non pluraliter. Et quod hoc nomen psona videtur significare substantiam. et tamen de patre et filio et spiritu sancto simul non predicatur singulariter. sed pluraliter. ideo a predicta regula magister excipit hoc nomen persona. Et diuiditur in duas partes. scilicet quod primo facit huiusmodi exceptionem. Secundo dicitur suorum facit recapitulationem. ibi. Jam sufficienter. Prima in duas. quia primo ponit huiusmodi exceptionem. Secundo ex dicitur Aug. innuitur rationem. ibi. Quia questione Aug. diligenter. Et hec in duas. scilicet quod primo ponit predicte questionis rationem. Secundo ostendit ex huiusmodi ratione ostendit alias questione. ibi. Sed hic queritur. Et hec in duas. quia primo mouet questione de terminis sumptis in decreto. Secundo de terminis sumptis in abstracto. ibi. Verum et hic alia. Quelibet istarum potest diuidi in questione et rationem. Et partes patet. Hic quero.

Vtrum hoc nomen persona predicatur pluraliter in diuis. Et videtur quod non. Quod secundum Augustinum. li. v. de tri. c. viij. et li. viij. c. i. quicquid in diuis ad se dicitur. de qualiter persona profert singulariter et de omnibus non pluraliter. sed secundum eundem Augustinum. viij. de tri. c. vi. persona ad se dicitur sicut ad se dicitur deus bonus. magnus. et cetera huiusmodi. Contra. fide catholica tenemus in diuis tres esse personas et unam diuinam essentiam.

Hic primo videndum est de hoc nomine persona secundum se. utrum sit nomen prime intentionis vel secunde. Secundo dato quod sit nomen prime intentionis. utrum repiat in diuis. Tercio utrum in diuinis significet substantiam vel relationem. Et quartum de eo quod queritur.

Articulus

Quantum ad primum

utrum hoc nomen persona sit nomen prime intentionis vel secunde. Dicendum quod hoc nomen persona est nomen prime intentionis. quia illud nomen est prime intentionis cuius immediate significatio dicitur verum ens reale in dependens ab actu rationis. hoc nomen persona est huiusmodi quod est. maior pars. minor pars. quod si nullus esset intellectus rationis et fabricas intentiones secundas. ad huc huiusmodi nomen persona diceretur verum significatum in supposito diuis et angelicis. P. incoicabilis substantia intellectualis nature est verum ens reale prime intentionis. hoc nomen persona est nomen prime intentionis. Aliis suppono esse notum. primum pars. quod signum et immediatum significatum sibi in unum cor

videtur quantum ad intentiones prime et secundas. puta si significatum est prime intentionis. nomen ipsum immediate significans est nomen prime intentionis. hoc primum et immediatum significatum huiusmodi nomen persona est incoicabilis substantia intellectualis nature. ut patet per Rich. iij. de tri. c. xxi. Sed in ista questione sunt due opinioniones. Quare prima dicit tria esse genera nominum. Quedam enim nomina significant veras res. ad quare esse alia nihil facit. sic sunt sortis. plato. lignum. lapis et cetera huiusmodi. et illa sunt nomina prime intentionis. Alia que mere et pure significant ipsam intentionem. sicut genus speciei. et similia. et sunt nomina secunde intentionis. Quedam autem significant aliqua que medio modo habent. sicut nature viles. puta homo. aial. Nam licet talia significant ipsam rem que est extra animam. significant tamen eam per modum communis abstracti. quod fieri non potest nisi per actum intellectus.

Ad propositum ergo hec applicatio dicitur quod persona et indiuiduum significant cum nominibus secundo modo positus. quia significant pura secundas intentiones. Et illud patet sic. Illud quod significat rem prime intentionis hoc in diuis pluraliter non potest. hoc persona pluraliter significat in diuis. hoc est. Illud quod relatiue operatur ponit alicui secunde intentionis est secunda intentio. quod operatur posita sunt eiusdem generis. hoc persona cuius sit ipsum indiuiduum rationalis nature secundum boetium. necio operatur ponit vbi quod est secunda intentio. hoc est. P. ois prima intentio que predicatur de pluribus in quid. est genus vel species. sed persona predicatur de pluribus. puta de patre et filio et spiritu sancto in eo quod quid. ergo si persona esset nomen prime intentionis esset genus vel species respectu diuinarum personarum in diuinis. quorum vtrumque fallum est. et contra Aug. viij. dicitur. ca. ix. vbi ipse negat rationes speciei aut generis fore in diuis. hoc est. P. indiuiduum est nomen secunde intentionis. hoc persona est indiuiduum. quia dicitur Dama. li. iij. c. iij. quod hypostasis et persona indiuiduum monstrat. P. illud quod est conueniens secundum rem in diuis est vnum numero. ut patet per Dama. li. i. ca. ix. sed persona non est vna numero in diuis. ergo a constructione prout sequitur de constructio antecedentis. si persona non erit aliquid conueniens secundum rem. hoc solum secundum rationem. et prout prout erit nomen secunde intentionis. P. illud quod dicitur negatio pura est secunda intentio. quia negatio est ens rationis. hoc persona significat negationem. cum diffinitur per incoicabilitatem. Sed illud non videtur bene dicitur. quia impossibile est scire trinitatem consistere in tribus secundis intentionibus. cum in rebus consistat quod nos beatos facit. Juxta quod ait Augustinus. i. de doctrina christiana. Res quibus fruenduz est sunt pater et filius et spiritus sanctus. sed gloriosa trinitas consistit in tribus personis. ergo persona non potest

Sec. de se.
Nota diu.
sticio em.
ger. de no.
mibus.

Contra gra.
ardum.

2 eē nomē scđe intēōis. P. nulla scđa intēō
 3 dz adorari adoratiōe latric. qz latra soli deo
 one adorant psonē diuine. ergo rē. P. ois
 productio realis requirit terminū realē. sz ge
 neratiōis diuine q est pductio realis termin⁹
 4 ē psona. q̄ psona nō est scđa intēō. sz ent ali
 qd reale. P. oī actu rōis circūsc̄pto nō ma
 nēt aliq̄ scđa intēō. qz sublata cā q̄ dicit tota
 liter cā. necessario auferē effect⁹. sed oī actu ra
 tiōis sublato nulla mutatio fieret circa perso
 nas diuinas. fuerūt em̄ ab eterno ante omnē
 actuz ratiōis sicut modo sūt. r manēt in eter
 nitaz. q̄uis auferet oīs act⁹ ratiōis. ergo per
 sona nō poterit esse nomē secūde intēōnis.
 cur? immediatū significatū est ens ratiōis p
 actū rōis totaliter fabricatuz. Est aut̄ alia
 opinio que modicū distat ab illa iaz recitata
 2. de gā
 m. sua.
 z improbat. nisi q̄ stulū loquēdi paululum
 magis tempat. p quod tempamentuz ratio
 nes quas iam adduxi prima facie vidētur eē
 solute. Dicit em̄ doctor illius opiniōis q̄ per
 sona sit nomē secūde intēōnis sicut indiui
 duū. Naz sicut i indiuiduo est cōsiderare il
 lud quod est indiuiduū. puta sōrē vl̄ plato
 nē. r sic est p̄ma intēō. vel cōsiderat in q̄strum
 est indiuiduū. r sic est scđa intēō. qz indiui
 duū vt indiuiduū dz relative ad sp̄z. idō oī
 q̄ sit intēō scđa sicut r species. Sic codē mō
 vt dicit illud qd est psona nō ē scđa intēō.
 vt sic em̄ persone diuine sunt vere res quibus
 debetur adoratio r pductio realis. Si tamē
 cōsideratur persona vt persona seu in q̄strum p/
 sona. sic est scđa intēō fundata super tales
 res. Sed nec illud valet. qz illud quod in
 telligit p terminū quēcūqz cū sua reduplica/
 1 tōe. hoc p ipm̄ formalr r pncipalr significat.
 q̄ cū dicimus tres psonas esse i diuis pncipa
 le significatū hic numeratū eēt tres intēō/
 nes. r sanctissima trinitas q̄strum ad suuz p̄n
 2 cipale significatū esset tria entia ratiōis P
 illud qd pncipalr p̄cipit r significat noīe di
 uinaz psonaz i diuis. hoc pncipaliter tene
 mur adorare. sed ex dictis tuis diuincit q̄ no
 mie psonē pncipalr p̄cipit r significat ens rō
 3 nis siue scđa intēō. q̄ idē qd p̄sus. P. illd
 cui⁹ significatū est res spectās ad dignitatē h
 cū reduplicatōe sūptū n̄ significat ens rōis. sz
 psona ē h̄moi. qz vt dicit solēnes doctores. p
 sona pncipalr sumit a p̄prietate p̄tinentē ad di
 gnitatē. Ad p̄mū q̄ p̄me opiniōis ddm̄ q̄
 maior n̄ ē vera. qz relatio significat rē p̄me in
 tēōis. r n̄ p̄lificat i diuis Ad. ij. nego mi

noīe. ad dictū boētū dico q̄ p̄ indiuiduū n̄ intel
 ligit ens rōis oppositū huic intēōi q̄ ē sp̄z.
 sed intelligit yez ens reale incōicabile tamē.
 r ideo Rich. i. d̄scriptōe psonē. p̄ indiuiduo
 ponit icōicabile. r p̄ rōnali ponit intellectua
 le. r in h̄ meli⁹ locuz ē q̄ boētū. qz in angelica
 natura r diuina sūt psonē. q̄ruz tñ neutra p̄pe
 ē rōnalis. Ad terciū ddm̄ q̄ licet h̄ nomē
 psona sit nomē appellatū siue cōe. tñ q̄tuz
 ad suū p̄p̄iū r immediatū significatū signifi
 cat rez incōicabilē i intellectuali natura. q̄ fm
 q̄ h̄moi sibi repuḡ dicari. iō q̄uis h̄ nomē
 psona p̄dicet de icōicabilibz rebz subst̄ntibz
 i intellectuali natura. nō est tñ gen⁹ vel speci
 es. qz nec entitati generi nec speciei repugnat
 cōicari. Maior etiā nō est vl̄ vera. qz p̄ct⁹
 est nomē p̄me intēōis. r p̄dicat de pl̄bz linea
 rū terminis in eo q̄ qd. et tñ n̄ est gen⁹ nec sp̄s.
 cū sit per reductionē genere quantitatis. et de
 multis alijs p̄silibz maior illa p̄t calumni
 ari. Ad q̄rtū ddm̄ q̄ psona potest dici qd
 indiuiduū demonstratū nō rōe intēōis scđe
 impozate noīe indiuidui. sed rōe incōicabilis
 subst̄ntie substrate tali intēōni. Nec valet
 illa sequētia. Persona est indiuiduū. indiui
 duū est scđa intēō. ergo persona est scđa in/
 tēō. sicut nec valet ista. Homo ē sp̄cies. spe
 cies est scđa intentio. ergo homo est scđa intē
 tio. Illa em̄ regula qua dicit i an̄p̄dicamen
 tis. q̄n̄ alreuz de altero p̄dicat. q̄cqd dicit de eo
 qd p̄dicat r de subiecto dicit. solum habet in/
 fallibilē veritatē in p̄dicatis eētialibz ordia
 tis in recta linea p̄dicamētali. r iō i p̄dicet q̄e
 pl̄is r p̄silibz sp̄mittit fallacia accēt⁹ Ad
 q̄ntuz ddm̄. dato q̄ vnitas cōitatis hui⁹ no/
 mis psona sit vnitas fm̄ rōem. non tñ p̄pter
 hoc illud nomē psona est nomē scđe intēōis
 sicut nec hoc nomē homo vel animal est no
 mē scđe intēōis. q̄uis hō i cōi vel aīal in cōi
 n̄ sint aliqd vnū nisi fm̄ ratiōē Ad sextū
 ddm̄ q̄ persona nō dicit purā negationez. nō
 em̄ dicit precise ipsam incōmunicabilitatez.
 sed dicit ipsam rē intellectualis nature incōi
 cabilitatez subst̄ntez. Nec etiā oportet dicere
 quālibet talē negatōem esse scđam intēōnē.
 qz dato q̄ nullus esset actus rōis quo h̄moi
 secūde intēōes formātur. adhuc hic lapis
 incōmunicabilr subst̄nteret i natura lapidei/
 tatis. nec aliter subst̄nteret tūc q̄ nūc q̄tū ad
 suam incōicabilitatem.

Ad 3

Ad 4

Ad 5

Ad 6

Quantuz ad secun

Articls 2

ad q̄ p̄mā r scđa p̄me
 intēōis nomē p̄me
 nomē p̄me intēōis
 significatū h̄ rōis p̄me
 a intellectual nature
 c. r. Sed 5 illa h̄
 Quaz p̄ma dicitur
 scđa em̄ noīa significatū
 se aīa nihil facit. scđa
 p̄s r cetera h̄moi. ratiō
 rōis. Alia em̄ n̄ p̄t
 intēōnē. sicut ḡm
 noīa scđe intēōnis. qz
 aliquid que em̄ dicitur
 re vl̄ res. puta homo
 ut sicca ipsam rē que est
 em̄ tā p̄ modū p̄mā
 p̄ p̄mā p̄ actum
 ergo hec applicatō
 dū significat cū rōe
 significat purā rōem
 sic. Illud qd significat
 nis p̄lificari p̄mā p̄
 q̄ r. P̄ illud qd
 scđe intēōis est scđa
 scđe generis. sz psona
 d̄nal nature fm̄ h̄moi
 scđa intēōis q̄ r. P̄
 icat de pl̄bz i quod
 ma p̄dicat de pl̄bz
 scđo in eo q̄ quid
 ume intēōnis esse ḡm
 r diuinas psonas
 fallum est. r p̄tra
 negat rōes p̄mā
 q̄ r. P̄mā dū
 sz psona est mōdicū
 c. n. q̄ h̄p̄o ratiō
 strāt. P̄ illud qd
 n̄ n̄ uero. vt p̄p̄
 d est vna n̄ uero
 ris sequit de structo
 ent aliqd cōe fm̄
 p̄ms em̄ nomē scđe
 at negatōz purā
 rōis. sz psona
 ma p̄ icōicabilitate
 cū. qz ip̄sibile cōic
 scđa intēōis
 faciūt. Juxta qd
 s quibz fructuz
 factus. sed gl̄
 p̄ p̄mā. ergo p̄mā

olutio
 ū opio
 pume
 l et 2

fit forma numeri siue quid dicat numerus q̄tum ad suuz esse formale. puta vrrū nume rus fm suuz esse formale fit aliquid extra ani mā realiter differēs a rebus nūerat̄. Quar to vidēdū est de eo quod querit̄.

Articls 1

Quātuz ad primuz

sunt duo videnda. Primo em vidēdum est que sit differētia inter vnū quod est p̄ncipiū numeri. ⁊ vnū quod p̄uertit cū ente. Sc̄ cūdo vtz vnū quod est p̄ncipiū nūeri aliqd addat super vnū quod p̄uertitur cum ente.

Primum primi.

Quātum ad primū dico q̄ differūt sicut positūū ⁊ p̄natiūū. quia vnū quod p̄uertitur cum ente est quid p̄natiūū fm suuz for male significatū. eadem em res vt est aliquid i seipsa dicitur ens. sed vt est a seipsa indiuisa sic dicit vna. Unū autē quod est p̄ncipiū numeri est quid positūū. eo q̄ p̄stituat speci em discrete quātūtat̄. que est vere aliqd po sitūū. Et illa videt esse intētio Aristō. ⁊. me taph. vbi vult q̄ vnū qd ē p̄ncipiū nūeri op̄ ponit nūero sicut mēsurā mēsurato. vnū autē qd p̄uertit cū ente opponit mltitudini sic in diuisibile diuisibili.

Correlati um.

Ex h̄ etiā p̄ q̄ vnuz qd ē p̄ncipiū nūeri aliq̄ mō se h̄z vt inferius ad vnū qd p̄uertit cū ente. Et dico aliq̄ mō. q̄ positūū nō ē simplr inferi⁹ respectu p̄nati ui. cū eius p̄dicatōz formale nō possit recipere directe ⁊ p̄ se. Lū em vnū qd p̄uertit cū ente p̄ dicit̄ ⁊ aliq̄ ente positūo. hoc nō fit fm q̄ il lud ē positūū. sed fm q̄ est i se indiuisū. Unū vnū qd ē p̄ncipiū nūeri ē directe inferius ad ipm ens. cū sit qd positūū ⁊ p̄dicatōz ent̄ di recte recipiat. respectu autē illi⁹ vni⁹ p̄natiui n̄ ē inferius. nisi inq̄tū illud vnū est in d̄r̄is ab ente.

Questio. Solutio

forte queret aliq̄s ex q̄ radice innasci tur illud duplex vnū. R̄ndeo q̄ sepi⁹ vnū oppositōz dinoscit̄ p̄ alterz. ⁊ ideo ex duplici multitudie q̄ opponit ipsi vni coḡscere pore rimus innascentiā illi⁹ duplici vni⁹. Est em vna multitudo q̄ innasct̄ ex distinctōe rez for mali q̄ res specificē distiguūt. ⁊ illa multitu do inuenit̄ i oibz entibz tā materialibz q̄ im materialibz. Et iō tal̄ multitudo est multitu do trāscēdēs. ⁊ silr ipm vnū p̄ cui⁹ replicatōz p̄cipit̄ tal̄ multitudo ē trāscēdēs ⁊ cū ente cō uertit̄. In tali nāqz formali oim entū multi tudine qlibet res ē vna fm se. eo q̄ nō sit alte ra p̄pter formales distinctiōem sui ab altera. Alia autē ē multitudo q̄ innasct̄ ex distinctiōe materialī. puta ex diuisiōe p̄tinui. ⁊ hec mult

titudo fm suā p̄p̄riā rationē nō inuenit̄ nisi i rebz materialibus quātūtatē p̄tinua in forma tis. vel i p̄tibz quātūtat̄is p̄tinue vt sūt ab inu cē separe. Et hec multitudo p̄p̄rie dicit̄ eē nu merus q̄ ē sp̄s discrete quātūtat̄is. Propter qd dicit̄. iij. phicoz. q̄ numer⁹ causat̄ ex diui siōe p̄tinui. ⁊ vnū qd ē p̄ncipiū illi⁹ nūeralis multitudis siue ipsi⁹ nūeri p̄p̄rie dicit̄ eē ipm p̄tinuū. qz vt dicit̄ aliq̄ solēnes doctores. ea dē res puta eadē p̄tinuitas vt p̄ficat̄ rē i se est p̄ncipiū nūeri. vt aut̄ p̄ficat̄ eā i ordie ad p̄tel dē p̄tinuū. Quātū ad sc̄dm p̄mi vtz vnū qd ē p̄ncipiū numeri aliqd addat sup vnū qd p̄uertit cū ente. p̄z ex iā dicit̄ q̄ vnū qd ē p̄ncipiū nūeri sup vnū qd p̄uertit cū ente addit quēdā modū eēndi positūuz gener⁹ ⁊ etermi nati. Est t̄m aduertēdū q̄ i hac mat̄ia tā an tiq̄ q̄ modernū varias s̄nias p̄trulerūt. Au tēna em hic duplr̄ errauit. vt p̄z ex dicit̄. auer. iij. meth. Primo qdē qz nullā posuit distin ctōz inter p̄dictas duas vnitates. nec vnā di xit aliqd addere sup alterā. Sc̄do qz vidit q̄ ipm vnū qd ē p̄ncipiū numeri ē accidēs qd dā reale d̄r̄is ab eo quod tenoiat. ideo dixit q̄ vnū qd cūz ente p̄uertit addit aliquid sup ipm ens. eo q̄ accidēs semp̄ addit aliquid su per illud cui⁹ est accidēs. alā si nō differēt vnū ⁊ ens. tūc esset nugatio dicēdo ens vnū. quia t̄m valeret ac si diceret̄ ens ens vel vnū vnū. Sed ille modus dicēdi refellit̄ p̄ Auer. iij. metaph. qz si ens esset vnū p̄ aliqd additū. tūc vt ait Auer. si illud additū esset aliquid ⁊ nō esset vnū. tūc vnū ⁊ ens nō con uerterēt̄. Si autē est vnū. vel erit vnuz per aliquid aliud. ⁊ tūc erit p̄cessus i infinitum. vel est vnū p̄ seipm. ⁊ tūc pari ratiōe fuit stā dum i primo. Et addit Auero. q̄tum ad so lutōem rationis Aucēne. q̄ dicēdo ens vnū nō est nugatio. qz quis vnū et ens nō diffe rāt realiter. sed sint idē. differūt tamē ratio ne. Modus etiā Aucēne parz esse falsus ex dicit̄ Aristote. in eodē. iij. At em q̄ vnū ⁊ ens sunt vnū fm naturā. ⁊ p̄sequūt̄ se sicut p̄ncipiū ⁊ causa. Dicit̄ insup quidā mo dernū. q̄ vnū quod est p̄ncipiū numeri. ad dit sup vnū quod p̄uertit cū ente ratōez mē sure. qz tota sua ratio in mēsuratiōe p̄sistit. Importat em tale nomen vnū partē aliquo tam totius discreti. cui⁹ p̄tis ratio i ratiōe mē sure videt̄ p̄sistere. ⁊ credo q̄ isti velint dice re cum pho in phicis. q̄ ps aliquota dicit̄ il la que aliquoties sumpta adequat suū totū. ⁊ p̄ p̄sequēs est apta nata ipsū mēsurare.

Secūdu primi.

Op̄i. aut̄ cēne.

Corra aut̄ cēnam.

Dericus.

Egidi^o 5.

Sed contra illud doctor noster in hac disti.
 1 tripl^r arguit. Primo sic. Ex relatōe nō pōt
 pōtūi absolutū. sed mēsuratio impōtat rela
 tionē. q̄ si ratio vnus in mēsuratōe cōstitueret.
 tunc vnū posset cōstitūere numez q̄ est res ab
 2 soluta cū sit spēs quātūtatīs. q̄ rē. P. nihil
 pōtūi sub aliquo cōi nisi p̄ illud quod est in
 eo. sed relatio mēsure nihil ponit in ipsa mēsu
 ra sed solum in mēsurato. ergo p̄ hōi relatōz
 vnū quod est p̄ncipiū numeri nō poterit cō
 trahi ad certū genus puta ad gen^o quātūtatīs
 3 P. p̄ illud qd̄ infer^o addit sup̄ suū sup̄ius
 ipm̄ inferius cōstituit. sed p̄ rōem mēsure non
 pōtūi aliqd̄ d̄p̄dicamēto quātūtatīs. qz mē
 suratio ē quedā passio siue pprietās q̄ primo
 ducit quātūtatē. et deinde trāssert ad alia. vt
 dicit phus. x. metaph. passio autē nō cōstitū
 it illud cui^o ē passio. Uez ē tñ q̄ ille rōnes
 nō cōcluderēt aliqd̄ cōtra illos. si ipsi dicerēt
 q̄ vnū quod ē p̄ncipiū numeri dicit p̄ se ipsā
 rē substratā tali habitudinē siue relatōi mēsu
 re. puta q̄ diceret ipsam rē que est mēsurā. re
 lationē autē non diceret p̄ se sed cōnotatiue.
 Sed qz q̄ ad hoc illoz intētiōz nescio. id rati
 ones p̄dictas in suo vigore stare p̄mitto Alij
 dicūt q̄ vnū quod est p̄ncipiū numeri super
 vnuz quod p̄uertit cum ente addit ratiōz po
 sitūā. que tñ non est nisi in anima obiectiue.
 quia hec ratio nō est aliud q̄ clausio indiui
 si inq̄rtum indiuisum ē. quā facit in ens indi
 stinctū inq̄rtum in distinctuz comp̄h̄ edendo
 quasi in esse indistincto ipsuz summādo r̄ mē
 surādo. Et hoc probāt sic. qz ratio vnus
 r̄ ratio numeri in hoc solū differunt q̄ vnū est
 indiuisibile. numerus autē ē diuisibilis. sed
 clausio diuisoz inq̄rtū diuisa sunt ē formalr
 numer^o q̄ clausio indiuisi est formal^r rō vni
 tatis P. vnū quod ē p̄ncipiū numeri cō
 sistit in quadā equalitate excludere plus r̄ mi
 nus. vñ cum dicit vnus senit. tñ ē dicere q̄
 nec plures nec pauciores. sed p̄cept^o sic medi
 ans iter plura r̄ pauciora ē p̄ceptus positū^o.
 q̄ rē. Sed hec positio deficit in se duplicif.
 1 P̄mo ex hoc q̄ dicit illud positūū. q̄ vnū
 ex his p̄ncipiū numeri addit sup̄ vnū qd̄ p̄uertit
 tūz ente. tñ esse obiectiue in anima. qz illud
 qd̄ est extra animā ens reale non ē tñ obiecti
 ue in anima. sed vnū qd̄ est p̄ncipiūz nume
 ri est extra animā vtz ens reale. Maior p̄tz.
 minorē probō. qz auerros. x. metaph. cōmen
 to. viij. ostendēs differētiā inter vnū quod
 est p̄ncipiū numeri. r̄ vnū qd̄ p̄uertit cum
 ente. ait. q̄ vnū qd̄ est p̄ncipiū numeri ē

accidēs additum rei. sed vnū qd̄ conuertit
 cum ente est id ipm̄ quod res. addita tñ sibi
 duplici negatione. puta q̄ est indiuisa in se. et
 diuisa a quolibet alio. Cum igit accidēs isit
 ei cui^o est accidēs. qz accidēs esse ē inesse. vt
 dicit. iij. metaph. ergo positūū qd̄ vnūz exi
 stēs p̄ncipiū numeri addit sup̄ vnū con
 uertibile cum ente. nō solum erit obiectiue in
 intellectu. sed erit etiam subiectiue in re extra
 cuius dicit esse accidēs. Deficit sc̄do in eo
 q̄ dicit rationē vnus consistere in quadā clau
 sio quā facit in ens indiuisum comp̄h̄ edendo
 r̄ quasi in esse indistincto ipm̄ mēsurādo. quia p̄
 hec verba sequit q̄ ipm̄ vnū sit qd̄ summa
 tum r̄ mēsuratū. quod est contra aristo. x. meta
 ph. vbi ait. q̄ numerus ē multitudo mēsurā
 ta p̄ vnū. ergo nō summat r̄ mēsurat ipsuz
 vnū. sed p̄ vnū cetera mēsurat. r̄ ideo ibi
 dicit aut phus. q̄ vnū se habet ad numez si
 cut mēsurā ad mēsuratū Rōnes etiam
 adducte nō cōcludūt. Ad p̄mū ergo dicen
 dū q̄ maior est falsa. qz in multis alijs dicit p̄
 terqz in esse diuisibili r̄ indiuisibili. qz dicit si
 cut p̄ncipiū r̄ p̄ncipiūz. sicut mēsurā et
 mēsuratū. r̄ sic de alijs. Ad minorē dico. q̄
 q̄uis clausio possit aliquo mō competere taz
 numero q̄ vnū quod est p̄ncipiū numeri. tñ
 opposito mō p̄uenit ipsis Nūero em̄ p̄uenit
 passiuē tāq̄ clausio r̄ mēsurato. sed vni si p̄
 rit actiue. sibi competet puta tanq̄ claudenti
 r̄ mēsuratū ipsūm numez. Et sequit ex ratōe
 istius doctoris oppositū illius qd̄ intēdit. qz
 ipse intēdit cōcludere q̄ sicut numerus est qd̄
 dā diuisuz. clausum r̄ mēsuratū. sic ipm̄ vnū
 sit quoddā indiuisum. clausum r̄ mēsuratū.
 Ad sc̄dōm dōm q̄ p̄ duplicē exclusiōz ipli
 cātē binā negatōz nō respectu vni^o s̄ respectu
 distinctoz. puta respectu ei^o qd̄ ē pl^o. r̄ respectu
 ei^o qd̄ ē min^o seu pauci^o. nō hēs rōem formali
 ter positūā. s̄ simplr p̄uatiuā. cui^o oppositū
 cōcludere tu debebas. qz ex duabz negatiōibz
 nō resultat eq̄pollētia vni^o affirmatiōis nisi
 ambe negationes sumant respectu vnus. ita
 q̄ sc̄da negatio neget primā.

Solutio
rōnū aure.
Ad 1

Ad 2

Quantuz ad secun

Articls 2

dū p̄ncipale. q̄ sit materia numeri p̄p̄e dicti.
 dico q̄ materia nūeri p̄p̄e dicti sunt res in q̄
 bus fundat forma numeri. puta diuersē res
 materiales quaz q̄libet ē trīnua. distincta tñ
 ab alia. qz illud ē materia numeri ex q̄ mate
 rialr generat numer^o. s̄ nūer^o generat ex deci
 q 2

ratione no inuenit
 quantitate vnica
 inuenit vnica
 multitudine p̄p̄e
 sc̄re quantitas.
 p̄p̄e q̄ numer^o ca
 qd̄ ē p̄ncipiū illi
 ipm̄ nūeri p̄p̄e
 ut aliq̄ solens docere
 vnitas vt p̄ncipiū
 aut p̄ncipiū ea
 uariū ad sc̄dōm
 mēri aliqd̄ addit
 r̄ ex tā dicit q̄ vnū
 vnū qd̄ p̄uertit cū
 ndi. post vnūz
 ducit q̄ in hac
 vnitas inias p̄ncipiū
 p̄t errat. vt p̄
 no qd̄ qz nullū
 as duas vnitas
 elup alterā.
 mēri numeri
 b eo quod vnitas
 nte p̄uertit addit
 accidēs semp̄
 st accidēs. alia
 cetera negatio
 ret ac si diceret
 d ille modus
 metaph. qz si
 re aut vnū. si
 eler vnū. nūc
 vnū autē est vnū.
 r̄ nūc erit p̄ncipiū
 sep̄m. r̄ nūc
 Et addit vnū
 nis vnū. qz
 o. qz vnū vnū
 d sunt idē. differētiā
 etiā vnū. p̄ncipiū
 te. in codē. in. vnū
 in natura. r̄ p̄ncipiū
 dicit vnū. qz
 i quod est p̄ncipiū
 quod p̄uertit cū
 va ratio in mēsuratōe
 n̄ tale nomen vnū
 sc̄ren. cui^o p̄ncipiū
 sc̄ren. r̄ credo q̄
 n̄ p̄ncipiū. q̄ p̄ncipiū
 vnū sum p̄ncipiū
 est p̄ncipiū p̄ncipiū

Solutio
vnū egid.

ureolus

otra au
dā.

2 fione continui. vt patz. iij. phisicor. g. 7c. P. ipse res numerate sūt materia numeri pprie dicti. sed res materiales continue pprie nūcra- tur. qz sicut se hnt res formale disticte ad mltitudinē trāscēdētē. sic se hnt res continue siue quaz qlibet est i se continua ab alia tñ materia/ liter disticte ad multitudinē q pprie dicit nūc- rus. sed ille sumāt multitudie trāscēdētē. g. il- lenūerant nūero pprie dicto. Forte dices qz equi. hō. asin. leo. capra. z sic d alijs q forma liter dnt etiā numerāt nūero pprie dicto.

Instantia

Solutio.

Rñ. qz ex pre q qdlibet taliu pdictor. z cō- similitū ē res material' hñs i se continua qzita- tē. rōe cui nō dñt spē. qz vt continua sunt eius des spē esse pnt. ista talia numerant numero pprie dicto. p accidēs aut ē q differāt forma- liter in qstū tali numero numerant.

Articulus 5

Quātus ad tercius

pncipale. q sit forma nūeri siue qd dicat nu- merus qstū ad suū ē formale. Dico q quis nō habeat nōmē vsitatu q natura forme q ē numerus abstracte noicm. possim tñ eā ap- pellare nūerositatē. qz sicut forma continui no- miai' unitas. sic natura forme nūeral' noia- tur numerositas. z ista forma ē vez ens reale exñs i ipsis rebz nūeratis subiectiue tāqz acci- dēs reali dñs a subiecto siue a rebz nūeratis.

Duo g pbato. Pmo q numer' ē vez ens reale extra aiaz. Secdo q differat a rebz nūe- ratis. Pmū pbō sic. Illud qd est reali z p se sensibile ē vez ens reale circūscpta oī opari- one intellect'. sed numer' ē hmōi. qz. q. de aia dicit q cōia sensibilia sūt numer'. figura. ma- gnitudo. mor' z qes. z sicut ibidē pz sensibi- lia cōia sūt sensibilia p se. licz nō pmo. maior ē eudēs. qz sensibile pcedit opatiōz intellect'.

Lōco 1

2 P. figura ē ens reale extra aiaz. g nūerus ē ens reale extra aiaz. Anz pz ad sensū. etiā qa ipsa ē qtra spēs qlitatis. iō ad entitatē figure nihil facit intellect'. Anz pz pbō. qz ois figura p supponit numez tāqz aliqd necio reqstū. si- ne q impossibile ē ēē figurā. Impossibile est emē ēē triāgulū sine ternario. z quadrāgulū sine qternario. vñ eadē necitate q triāgul' est cir- cūscpta oī opatiōe intellect'. eadē necitate an- gulū triāguli fundāt actual' numez ternariū circūscpta oī opatiōe intellect'. P. spēs vera pdicamēti realis est qd reale. sz numer' ē vera spēs quātitat'. vt patz i pdicamētis. z. v. meth. P. ois relatio real' indepēdēs ab aia reqrit fūdāmētū reale extra aiam. sed dupluz

Lōco 2

3 P. si numerus in suo esse ab actu anie depen- deret. tūc anima nō existente in tali actu. puta hominibz dormientibus nequaqs esset nume- rus. z p sequeñs nec plus nec pauci? Quo ad pbationē secūde cōclusionis suppono ex pcedētibus q res disticte quaz tñ quelibet est continua pprie numerant. Tūc arguo sic. Illud quod formale z specificē est z disticctū rebus numeratis. hoc reali differt ab eis. sed numerus est hmōi. g. 7c. Maior patz. pbat minor. qz res nūerate vel sunt ipse quātitates continue. vel sunt res quāte quātitate iformate quoz quocūqz dato pz q numer' formaliter z specificē differt ab eis. P. sicut vnitas q ē pncipiū numeri se hz ad rē quā denoiat etiā q fundat. sic se hz numer' ad ipsa numerata. sz vnitas exñs pncipiū numeri differt a re in q fundat. g numer' differt a numeratis. Ma- ior pz. qz cū numer' sit ipsa multitudo taliz vnitatu si vnitas reali differt a substrato suo optet q numer' differat a suo. Mōi euidēs est auctē mētatoris vt sup' allegau. q ponit. x. meth. q i hoc differt vnū qd ē pncipiū numeri ab vno qd auertit cū ente. qz vnū exi- stēs pncipiū numeri addit accidēs reale sup- rē q dicit vna. sed vnū auertibile cū ente. ad- dit sup ipm ens solā rationē. Sed p rariū pnc cōclusionis isti' terciū articuli qdā arguit sic. Nulla realitas videt acquiri i aliquo p h q sit cum alio. q nō acquireret in eo si fieret si- ne illo. Sed si lapis sit pte sine aliquo alio nō acquireret in eo aliqz numerus. si aut cum aliquo alio acquirat in eo dualitas. g duali- tas siue numerus nō erit aliq realitas. P. si numerus ē aliqua forma accidētalis realis aut talis forma subiectiue erit in qualibz vni- tate fm se rotam. et sic vnū simplex accidēs erit i diuersis subiectis. qd ē impossibile. aut erit in vna sola vnitate. z hoc erit impossibili- us. qz tūc numerus ēē idiuisibilis. etiā oīs alie vnitates supfluerēt. P. si numerus ēē

Lōco 3

z dimidiū quoz immediatū fundamētū pōt ēē quaternarius z binarius sunt relatōes rea- les indepēdēs ab aia. qz relatōnes mō nu- meri z modo potētie sūt reales z disticte ptra relatōes ad quoz esse facit intellectus. vt patz v. meth. maior sūt patz ex codē. v. P. si nu- merus qstū ad suū esse formale dependeret ab aia siue ab actu anime numerātis vt volūt aliqui doctores. tūc aia nō nūcraē nō haberet plures denarios i archa sua diues qz pauper. qñs est falsum ad sensū. qñtia patz. qz plura z pauicora esse nō pnt vbi nullus ē numer'. sed si numerus in suo esse ab actu anie depen- deret. tūc anima nō existente in tali actu. puta hominibz dormientibus nequaqs esset nume- rus. z p sequeñs nec plus nec pauci? Quo ad pbationē secūde cōclusionis suppono ex pcedētibus q res disticte quaz tñ quelibet est continua pprie numerant. Tūc arguo sic. Illud quod formale z specificē est z disticctū rebus numeratis. hoc reali differt ab eis. sed numerus est hmōi. g. 7c. Maior patz. pbat minor. qz res nūerate vel sunt ipse quātitates continue. vel sunt res quāte quātitate iformate quoz quocūqz dato pz q numer' formaliter z specificē differt ab eis. P. sicut vnitas q ē pncipiū numeri se hz ad rē quā denoiat etiā q fundat. sic se hz numer' ad ipsa numerata. sz vnitas exñs pncipiū numeri differt a re in q fundat. g numer' differt a numeratis. Ma- ior pz. qz cū numer' sit ipsa multitudo taliz vnitatu si vnitas reali differt a substrato suo optet q numer' differat a suo. Mōi euidēs est auctē mētatoris vt sup' allegau. q ponit. x. meth. q i hoc differt vnū qd ē pncipiū numeri ab vno qd auertit cū ente. qz vnū exi- stēs pncipiū numeri addit accidēs reale sup- rē q dicit vna. sed vnū auertibile cū ente. ad- dit sup ipm ens solā rationē. Sed p rariū pnc cōclusionis isti' terciū articuli qdā arguit sic. Nulla realitas videt acquiri i aliquo p h q sit cum alio. q nō acquireret in eo si fieret si- ne illo. Sed si lapis sit pte sine aliquo alio nō acquireret in eo aliqz numerus. si aut cum aliquo alio acquirat in eo dualitas. g duali- tas siue numerus nō erit aliq realitas. P. si numerus ē aliqua forma accidētalis realis aut talis forma subiectiue erit in qualibz vni- tate fm se rotam. et sic vnū simplex accidēs erit i diuersis subiectis. qd ē impossibile. aut erit in vna sola vnitate. z hoc erit impossibili- us. qz tūc numerus ēē idiuisibilis. etiā oīs alie vnitates supfluerēt. P. si numerus ēē

Lōco 2

Scot' et aureolus.

forma realis extra animā. aut erit aliqd vnu
 2 tūc numerus erit principiū numeri. 2 pnci
 puū numeri pdicabit de numero. aut est plu/
 res fm ptes ita q vna ps sui recipit i vno cō
 tinuo 2 altera in alio. 2 tūc i eodem continuo
 essent due quātitates. s. 2 unitas 2 pars ipsi
 4 us numeri. P. in his que sunt actu diu/
 sa. nō potest esse vna forma realis. sed partes
 3 numeri sunt actu diuise. ergo 2c. P. nulla
 forma realis extra animā est replicabilis sup
 seip[s]az. sed vt patet i arismetica numerus re
 flectit sup seip[s]um. s. 2 unitas em̄ duos binari/
 6 os 2 tres ternarios. 2 sic de alijs. P. partes
 materiales vnius totius nō pnt fieri ptes al
 terius sine sui mutatōe. sicut nec ipsa mate
 ria sub noua forma fieri pōt sine mutatōe. s. 2
 vnitates q sunt ptes materiales vnius qter/
 narij sine aliq sui mutatōe p solaz vnius vni
 tatis additiōem efficiūt partes quinarij.
 7 P. impossibile est q vna 2 eadē res nume
 ro existēs extra animā sit in decem homibus
 2 i decem equis. sed phus dicit. uij. phicoz. c.
 8 de tpe. q idem est denarius decem equoz 2 de
 cem hominū. P. potest hoc idēz argui sic.
 Illud quod est cōe entz nō entz nō potest cō
 forma realis existēs extra animā. sed nume
 rus est cōis entz 2 nō entz. qz nō minus pore
 runt numerari chymere vel hircocerui qz la
 9 pides vel ligna. P. forma existēs i partiu
 2 pncioe que pncio solum fit p animā nō po
 test esse res extra animā. numerus est hmōi.
 quia partes numeri in re extra nullam habēt
 10 pncionē. cum possint esse separte loco 2 sub
 iecto. P. si numer⁹ esset ens reale extra ani
 mā. tūc vna pars subiecta pdicamēto quā
 titatis haberet plures entitates reales specie
 differētes qz oia alia pdicamēta. 2 sequētia
 p3. qz i specieb⁹ numeroz est processus i in
 finitū. sed 2 sequēs ē falsum. quia cū ens 2 b
 num pueratur illud qd infinitas comphe
 dit entitates reales infinitas comphedit b/
 nitates. 2 p 2 sequēs pdicamentū quātitatis
 esset pfectius 2 melius om̄ib⁹ alijs pdicamē
 tis. qd ē absurdū 2 iauditū. Itē 2 sedaz cō
 eldem pōt argui sic. Si numer⁹ realiter dif
 ferret a numeratis. tūc statim datis duobus
 numeris in finite erūt quātitates i actu. 2 nō
 ē impossibile. 2 a nō. pbat 2 nōtia. qz dualitas
 illoz duoz numeroz differret realr ab eis tā
 qz a suis substratis numeratis. et sic habem⁹
 tres entitates. 2 trinitas illaz trū entitatum
 differret realiter ab eis. 2 sic habem⁹ quaterni
 tate. 2 eadē ratōe illa quaternitas differret ab

illis quattuor entitatibus tāqz a suis numer/
 ratis. 2 sic simultanē infinite entitates resulta
 būt. P. si numerus est forma realiter in exi 2
 stēs numeratis 2 differēs ab eis. vel erit tota
 i toto suo subiecto 2 tota i qualibet parte. vel
 tota i toto 2 fm pte i parte. Primū ē impossi
 bile. qz ois forma ens tota i toto 2 tota i qua
 libet pte est indiuisibilis. 2 sic numerus nō est
 set numer⁹. nec est d pdicamēto qz itat. Nec
 scdm ē possibile. qz vnu numeratoz pōt esse vl
 tra mare 2 aliud citra. ppter qd nō pōt aliq
 pncio vnius forme realis i ipsis inueniri.
 P. impossibile est aliquā formā realē abso
 3 luta alicui aduenire 2 ab eo recedere sine om
 ni sui mutatōe reali. sed dato vno numerabi
 lium nō est i eo aliquis numer⁹. posito vero
 alio numerabilium ponitur i eo numerus. 2
 ablato illo alio auferit ab isto numer⁹ sine ta
 mē omni sui mutatōe. ergo numerus nō po
 terit esse entitas absoluta realiter differēs ab
 4 ipsis numeratis. Sed illa qzuis sint ma
 gne apparētie. tū nō 2cludūt. ideo pdictas
 duas 2clusiones 2firmato quālibet vno me
 dio. 2 deinceps solūā rōes iam inductas.
 Primā sic. Illa est forma realis extra ani
 mā de qua pbatur passiōes reales ab anima
 nō dependēs. numerus est hmōi. qz de nūe
 ro pbatur paritas 2 imparitas. equalitas et
 inequalitas. multiplicitas 2 paucitas. 2 cete
 ra talia que om̄ia vidētur esse reales passiōes
 seu pprietates. 2 cōclusionē secūdam 2fir
 mo sic. Sciētie reales in eadem parte realis
 phie formaliter 2distincte requirūt subiecta
 formaliter 2 realiter distincta. Sed arismetica
 2 geometria i parte phie realis que dicitur
 mathematica sunt scie realiter cōdistincte. et
 numerus subijcit i arismetica. numeratū 2o
 puta ipm continuū subijcit in geometria. er
 go 2c. Et 2firmatur. qz species eiusdem ge
 2 neris ex opposito 2distincte realiter differūt.
 sed numerus cum sit discreta quātitas. 2 nu
 merata cum spectēt ad pnciuam quātitatem.
 vt patuit supius sunt i eodem genere quātita
 tis ex opposito 2distincte. ergo 2c. Ad pri
 mū igit inductū 2 primā 2 cōdem dicēduz q
 maior ē falsa. ex hoc em̄ q vna nota produci
 tur cū alia resultat i qualibet nota aliquid de
 dulci melodia quod nō resultaret i ea si sola
 pduceret sine alia nota. In multis etiā alijs
 illa maior parit instātam. Ad secūdū di
 cendū q illa distinctio est insufficientis. qz for
 ma que est numerus nec ē tota i qualibet vni
 tate fm se sumpta. nec est tota i vnitare tm̄.

Contra ista 2firmatio 2clonū

2firmatio sed cō clusiois.

Solutio rōnū 2 p mā 2cloz.

Ad 2

ai quoz immedie fundam
 marus 2 binarius sunt
 penātes ab ai a qz rōnū
 modo potēte sit realis
 ad quoz esse facti
 maior: sicut pars ex toto.
 sum ad sui esse forme
 ue ab actu anime
 octoz. tūc alia nō nō
 ternarios i archa sua
 fallum ad sensū. 2
 oia esse nō pnt vni
 numerus in suo esse
 ic anima nō existēt
 doz dormiētibus neqz
 2 plequeis nec plus nec
 rōnū cōclūdit. 2 dū
 bus qz res distincte
 ua pncie numerant. 2
 quod formā re spec
 numeratis. hoc 2 real
 us est hmōi. 2 c. 2
 qz res nūcāte vel sunt
 . vel sunt res quare
 uocūqz dāto p3 qz
 2c differret ab eis. P.
 ā numerū se bz ad
 2c. sic se bz numer⁹
 s cōis pncipiū numeri
 ā. 2 n numer⁹ dicitur
 2. qz cū numer⁹ i ip
 atū si vnitatis realit
 2 qz numer⁹ differret
 uere 2 nōtātoz ut
 2. mēbz qz hoc differ
 ven ab vno qd pnci
 pncipiū numeri ad
 nat vna. sed vnu
 ip ipm ens solā
 2clūditōis ista
 nulla realitas videt
 cum alio. 2 nō acq
 lo. Sed si lapis sit
 equirēt in eo aliq
 2o alio acquirēt in
 sine numerus nō erit
 numerus ē alioz forme
 talis forma subiect
 fm se totam. et sic
 vna oia subiecta. qd
 vna sola vnitare. 2
 qz numerus est rōnū
 2 vnitates sicut

urculus 2 alijs 2 cōdem

repiat i teo q̄ in quacūq; creatura.

Articls 4 **Cōclusionē quartā**

pto sic. Qz quicqd̄ uenit fm̄ vnū nomē rebus simplr̄ eternis ⁊ rebz t̄palibz magis uide tur eis p̄petere equiuoce q̄ vnū uoce. sed perso ne diuine sunt simplr̄ eterne. ⁊ humane sunt t̄pales. §. 7c. Sed forte dicit q̄ fm̄ hoc h̄ nomē suba de angelis ⁊ homibz magis dicit equiuoce q̄ vnū uoce. ⁊ hoc nomē cozp̄ de celestibus ⁊ inferioribz silr̄ magis dicit equiuoce q̄ vnū uoce. cū illa sint eterna. ista uo t̄palia. Rñ deo q̄ nec angelus nec sc̄lū uec aliqua creatura p̄prie ⁊ simplr̄ ē eterna. sed solus deus eter nus dicit̄ dz etiā fm̄ grāmaticos. qz eternū dicit̄ ab e qd̄ ē extra. ⁊ terminū. quasi extra termi nū postuz. sed ois creatura hz terminū ex pre añ. qz nō fuit ab eterno. cū habuerit p̄ncipiū sue creationis. Etiā ois creatura inq̄stuz de se est habet terminū ex pre post. qz fm̄ Aug. sup̄ Gen. ad lram. q̄scito omnipotētis dei manus ipaz creaturā p̄seruare desineret. in nihilū rediret sicut ex nihilo facta est. ⁊ ideo nō ē simi le de angelis ⁊ celis respectu inferiorz. et de deo respectu creature. Phi tñ qui ponit̄ angelos ⁊ sup̄celestia ab eterno fuisse. de plano cede rēt q̄ ea que dicunt̄ de istis superioribz. ⁊ de istis inferioribz corruptibilibz. magis dicunt̄ eq̄ uoce q̄ vnū uoce. Propter qd̄ dixit phs. x. me taph. q̄ corruptibile ⁊ incorruptibile pl̄ diffe runt q̄ genere. Et Auerrois in de suba orbis ait. Quicūq; dicunt̄ de sup̄celestibus ⁊ inferi oribz dicūt equiuoce. Et p̄ hoc patz ad ar gumētum p̄ncipale. Credidit em̄ Auerro is h̄mōi sup̄celestia esse simpliciter eterna. qz uis ipse i tali materiā sibi p̄p̄ q̄q; p̄radicat

Instantia

Solutio.

Ad p̄nci pale argu mētum.

Distinctio uicesimalēptā.

Nunc de pro p̄rietatibz ⁊c. Postq; m̄gr̄ tra ctauit de noibus q̄ de existētibz in diuis dicunt̄. hic incipit tractare de p̄prie tatibus quibus h̄mōi nomia imponunt. Et diuidit̄ i duas pres. Nā p̄mo tractat de p̄prie tatibus. Sc̄do de cōibz appropatis. di. xxxi. ibi. Preterea cōsiderari optet. Prima i duas. qz p̄mo tractat de p̄prietatibz p̄sonas cōsti tuctibz. Sc̄do de p̄prietatibz nō cōstituctibz. p̄sonis tñ inexistētibz. di. xxvii. ibi. Preterea cōsiderari optet q̄ nō s̄m̄ tres. Prima i duas.

qz p̄mo tractat de noibus p̄prietatum p̄so naliū fm̄ se. Secūdo uidet̄ nomina p̄prietatum ad nomina personarum compare. disti nctione. xxvii. ibi. Dic potest queri. Prima in duas. Nā p̄mo ostēdit quomō hoc nomē hypostasis est in diuis admittendū. Secun do assignat nomina p̄prietatum hypostases constituentiū. ibi. Jam de p̄prietatibz. Ista in duas. quia p̄mo assignat trīs diuinarū personaz tres constitutiuas p̄prietates. Se cundo circa p̄prium filij ⁊ spiritus sancti mo uet quāsdā dubitationes. ibi. Dic queritur quomodo. Prima in duas. qz p̄mo ostē dit quot sunt h̄mōi p̄prietates. Secūdo ostē dit quid sunt. P̄mo em̄ ostēdit q̄ nume raliter sunt tres. Secūdo ostēdit q̄ genera liter seu q̄tum ad modum generis sunt rela tiones. ibi. Quo circa. Sequit̄ illa pars. Dic querit̄ ⁊c. vbi p̄mo magister mouet cir ca p̄prietatem filij vnā questionē. Secū do immediate adiungit suā responsionē. ibi. Sed magna est distantia. Et hec in duas. Nam p̄mo suam responsionē magister recit at inq̄stum tangit p̄prium ipsius filij. Secū do uirtutē eius responsionis adaptat inq̄ stum tangit p̄prium sp̄s sancti. ibi. Ita etiam de sp̄s sancto. Et ista secūda diuiditur in tres partes. qz p̄mo ostēdit in quo sensu sp̄m̄ sanctum p̄prie appellamus donū. Secun do in quo sensu ipm̄ p̄prie nominam⁹ sp̄m̄ tum sanctū. Et tercio remouet quorūdam di ctum quod ueritati uidet̄ esse p̄rariū. Secū da ibi. Dic queri solet ⁊c. Tercia ibi. Quidā tamen putant. Circa istaz. xxvi. distincti onē quero.

Vtrum p̄sone diuine relationibz di stinguat̄ur. Et uidet̄ q̄ nō. qz in diuiduū substātie nō cōstituit̄ relatio ne. Sed fm̄ Dama. li. iij. ca. vi. p̄sona impoz tat indiuiduū i genere substātie. Cōtra. al lud quo diuine p̄sone multiplicant̄ illo disti guuntur. sed fm̄ Boetiū in libro de trini. cōn tia cōtinet̄ unitatē. ⁊ relatio multiplicat trini tatē. ergo ⁊c. Dic quattuor sunt uideā ra tione quattuor opinionū. que ceteris p̄prie tatibus ab antiquis tempibz fuerūt solēto res i illa materia. P̄mo igit̄ uideāz est. utz p̄sone diuine distinguant̄ absolute. Se cūdo utruz distinguat̄ur origine. Tercio utrū distinguat̄ur diuina relatione. Et q̄ to dato q̄ sic. utrum cum tribus suppositis relatiue distinctis sit dare vnū suppositū ab solutum.

Quātuz ad primuz

vtz pfone diuine distinguant absolute sic pcedā. Primo em ostēdā q̄ i diuis nō sūt tria supposita p̄prietatibz absolutz distincta. zad/ ducā i hūi opinione linconici. cū suis moti uis. r̄ m̄debo ad ea. Scdo ostēdā q̄ diue psonenō distinguunt modis absolutz. q̄s qdā appellāt modos h̄ndi pfectōz. r̄ recitabo opi nioz oppositā cū suis motiuis. r̄ ipis m̄debo

Primū p̄to sic. Omē qd sic se h̄z q̄ ipm i quolibet est melius q̄ nō ipm. hoc dicit perfe ctione simplr. Sed omē absolutū formaliter exis i diuis ētale q̄ ipm i quolibet est melius q̄ nō ipm. vt patz p Ansel. monologion. xv. igit si diuie pfone distinguūt p̄prietatibz abso lutis. tūc aliq̄ pfectio simplr eēt i qlibet perso na q̄ nō eēt i alia. r̄ sic cuiuslibet diuine pfone re ficerēt due pfectōes simplr quibus alie due pfone ab ipsā differēt. quod nō solū est tra fidē. verūetiā tra vera p̄hiam. r̄ sp̄aliter tra Ansto. v. metaph. r̄ z men. ibidē. ca. de perfe cto.

P. si nō omīs absoluta pfectio esset in qualibet diuina psona. tunc maior perfectio r̄ bonitas esset in tribus psonis q̄ i vna tm. qd̄ in libro. de trini. negat Aug. tanq̄z deuiū a ca tholica veritate.

P. si diuine persone eēt proprietatibus absolutis ab inuicē distincte. tunc vel nulla diuina psona esset producibi lis. vel natura diuina esset mutabilis. conse quens q̄tum ad verāq̄ sui partē est impossibi le. ergo r̄ ancedēs. p̄sequētā p̄to. qz omīs natura i qua forma absoluta innascit ex reali productionē. illa natura necessario mutat. sed si aliq̄ psona diuina absoluta p̄prietate cōsti tuta pducere. tūc i natura diuina p̄ realē p̄ ductionē forma absoluta innascere. s. illa for ma q̄ psona pducta cōstituit. vel q̄ psona di uina nō pducere. vel natura diuina muta bitur

P. talis absoluta p̄prietate cōpata ad eētiam necō h̄ret rōem actus vel potētie. qz q̄ncūq̄ aliq̄ duo absoluta sūt sil. optz q̄ vnū h̄eat rōez act. r̄ alter rōez potētie. Sz h̄mōi psonal p̄prietates nō pōt h̄re i tali cōpate ra tionē potētie. qz tunc nō pōt dare ipsi perso ne esse in cōicabile siue psonale. Nec essentia pōt habere rōez potētie respectu h̄mōi propri etatis. qz ipsa est purus actus r̄ infinit. clau dens in se necessario oēm rationē actualitatis r̄ p̄sequēs nō potest cape esse ab aliquo alio actu. Sed p̄trariū istius opinionis pro bāt linconici. r̄ sui sequaces. r̄ rōes eozuz vt

plurimū probāt. qz pfone diuine nō distinguā tur relatiōe. r̄ p̄sequens reputāt se probasse qz distinguant p̄ncipijs absolutis Argu unt igit p̄mo sic. Omis relatio p̄supponit an se illud qd̄ refert h̄mōi relatiōe. sed essentia diuina nō refert. quia ipsum suppositū refer tur. ergo diuina relatio non constituit nec di stinguat suppositū. sed p̄supponit ipm esse di stinctū. P. omis relatio realis p̄supponit rea les distinctiōem extremoz. ideo em fm p̄hm idēritas nō est relatiō realis. qz ei extrema nō sunt realiter distincta. sed relatiōes diuie sunt relatiōes reales. ergo p̄supponūt sua extrema. scz ipsa supposita realiter esse distincta. et per p̄sequens nō distinguēt ea. quia quod p̄sup ponitur ab aliquo hoc nō innascitur ab eo.

P. si virtute generationis in esse genito. si lus constitueret filiatione. tūc nō magis ge neraret filius q̄ pater. q̄n̄s ē falsum. q̄ r̄ ancedēs. falsitas q̄ntis patet. p̄batio q̄ntie. qz per generationē nō minus generanti acquiritur p̄p̄riū ad aliquid q̄z acquirat filio. Si igit filius ex hoc dicit gigni. qz p̄ generatiōz sibi ac q̄rit filiatio. eadē rōne p̄r generaret. qz sibi per generationē acq̄rit p̄ritas. P. relatio ori ginis i suo immediato fūdamento nō fundat nisi mediāte actu origis. cū igit supposito r̄ sit agere. q̄ omīs relatio originis p̄supponit suppositū ex cuius actu innascit talis relatio. r̄ p̄sequens p̄mordialiter nec cōstituit suppo sitū nec distinguat. P. formale distinctiūū suppositi ē fm se incōicabile. sz nec filiatō nec p̄ritas ē fm se formalr incōicabil. maior pz. qz si formale cōstitutiuū suppositi nō esset in cōicabile. nec suppositū eēt qd̄ icōicabile. mi nor p̄bat. qz si filiatio seu p̄ritas esset forma incōicabilis. aut hoc esset in q̄trum relatiōes sūt. aut in q̄tuz filiatio r̄ p̄ritas sunt. aut in q̄trum relatiōes diuine sunt. Nō p̄mo mō. qz tūc nulla relatio esset cōicabilis. r̄ sic nec in creatur iuenerent relatiōes filies. Nec scdo mō qz tūc i nulla natura possent inueniri plures filiatōes aut p̄ritates. Nec terciō mō. qz tūc cōis spiratio cū sit diuina relatio nō esset cōica bilis. qd̄ est falsum. cū filio cōicet. Et p̄fir mat. quia si prima psona in diuis prius spi rasset q̄z genuit. tunc sp̄ūsancto cōmunicasset vim generatiūā cum respectu p̄posito ad ge neratiōem. r̄ p̄ q̄n̄s p̄ritas fuisset cōicabilis.

P. q̄n̄ aliquis actus ancedit aliquē termi nū. tūc ancedit omē illud qd̄ sil naturalr ē cū illo termino. Sz generare qd̄ est actus pfone p̄ime ancedit filiationē. que ex ipso innascit.

Articls

Secdo

pi. tria comen.

Cōfirmat

q s

attestaf diuine pfectōi suppositatiōz diuā esse
 relatiuā r nō absolutā Ad. ix. ddm q̄ sicut
 diuina supposita in cludūt subaz siue natura
 diuina. sic etiā relatiōz. r iō nō solū debēt dici
 supposita subalia. sed etiā pprie supposita re/
 latiua Ad. x. ddm q̄ maior nō ē vera nisi il
 lud pfectissimū suppositū eēt nū tm̄ in na
 tura. qz si multiplicat supposita. necesse est eoz
 p̄ncipia p̄stituta multiplicari. q̄ si fuerit sba
 lia r absoluta. natura necio nūerat qd̄ i diuis
 ponere tenuit ē a catholica fide Ad. xi. ddm
 q̄ maior nō ē s̄a. maxie si illd̄ p̄ncipiū alteri
 generis nō sit acc̄ns. nec facit p̄p̄z cū natura
 s̄ fm̄ totā suā realitatē trāsīt i naturā. tūc nul
 lā ipsectōz arguit i natura suppositata Et qd̄
 assumit. p̄ s̄i r acc̄ntibz r natura humana i
 x̄p̄o. cū hoc qd̄ nō ē s̄ile etiā nō est vez. qz nec
 accidēs supponit. s̄ a suo s̄iecto recipit. nec
 natura hūana a s̄bo ē suppositata sed assum/
 pta. Secdo dico q̄ diuina supposita nō sūt
 difficta p̄ modos absolutos. qz oē qd̄ aduēit
 supposito iā p̄stituto ē s̄ibi acc̄ntale r aduēti
 ciū. q̄ si diuine p̄sone p̄stitunt p̄ modos abso
 lutos. tūc relatiōes diuine aduēnūt suppositū
 rāqz aduētiē acc̄ntales. qd̄ ē impossibile. cū
 i x̄o nihil acc̄dentale possit poni. P̄. p̄stitū
 talibz modis. aut supposita p̄stituta sūt ab/
 soluta aut relatiua. Si p̄mo mō tūc oēs rōes
 q̄s adduxi. p̄cedētē op̄inōnē eā sunt p̄ illā.
 Si secdo mō. tūc isti modi quibz p̄sone p̄sti/
 tuūt nō erūt absoluti s̄ simplr relatiui. qd̄ ē
 re. P̄. si p̄sone p̄stitunt p̄ modos absolu
 tos. aut i diuis erit realis p̄p̄. aut nulla di/
 stinctio. qz tales modi nō possent p̄sonas di/
 stinguere p̄ comparōnē ad oppositū cū non
 sint relatiui s̄ mere absoluti. nec p̄ p̄panōnē
 ad eētā. qz tales modi p̄pati ad eētā. aut
 totalr trāsēūt i eētā. r tūc nō poterit esse ma
 ior distictio fm̄ tales modos q̄ fm̄ eētā i q̄
 nulla ē distictio nisi fm̄ heresim arrianā. aut
 tales modi nō trāsēūt i eētā sed p̄ distiguūt
 eētā. r tūc cū tales modi sint absoluti. neces
 sario faciēt p̄positiōz cū eētā P̄. tales mo
 di aut differēt solo nūero. aut specie. Nō p̄i
 mo mō. qz nec i relationibz. nec i absolutis plu
 ra solo nūero d̄ntia p̄nt eē i diuis. Nec secdo
 mō. qz ea q̄ differūt sp̄e si ipsis repugnat eē s̄
 mul i eodē necessario sūt opposita. sed isti mo
 dis repugnet esse i eadē p̄sona. qz p̄ tales
 modos p̄sone ab inuicē essent distincte. Nec
 tamē possent tales modi esse oppositi nisi op
 positōe relatiua. que tamē ab ipsis p̄scindit.
 cuz dicātur modi simplr absoluti. In diuis

em̄ nec pōt esse p̄traria oppositio. nec p̄tradi/
 ctoria nec p̄traria inter p̄ncipia p̄stituta.
 qz i om̄i tali oppositōe sp̄ vnū oppositōz est
 p̄fectius r alter im̄ p̄fectius. In solis em̄ re/
 latiuis oppositis ipsa opposita p̄nt eē forma/
 liter eque p̄fecta. Sed ē quidā subtilis do
 ctōz qui. iij. suo quolz. q. vij. artic. iij. r s̄i in
 q̄nibus suis sup̄ p̄dicamēta ponit tres diui
 nas p̄sonas p̄stitui p̄ tres modos absolutos
 Isti autē modi sūt esse naturaliter. esse in tele
 ctualiter r esse amabiliter. Per p̄mūz p̄sti/
 tuūt p̄sona patris. p̄ scdm̄ p̄sona filij. r p̄ terci
 um p̄sona sp̄s̄ sancti. Et illos modos abso/
 lutos dicit esse im̄mediatū s̄damētū diuinaz
 relationū. Et illud p̄bat sic. Opposita i eodē
 fm̄ idē simul essent p̄nt. sed i diuis sūt rela
 tiones opposite. vt recta fides tenet. q̄ h̄m̄oi
 relatiōes nō p̄nt im̄mediate s̄dari in diuina
 eētā fm̄ idē. sed fm̄ distinctos modos iam
 dictos P̄. habitudo semp̄ ē distinctōz. ita
 qz distinctio p̄ntelligit h̄itudinē. sed oīs rela
 tio dicit h̄itudinē. q̄ distinctio relatiue op
 positōis p̄p̄igit aliā distictiōnē i s̄damētō.
 P̄. vbi cūqz sūt relatiōes reales optet eē di
 stinctōem i s̄damētis eaz. qz relatiō q̄ sit re/
 alis nō habet a relatione s̄ibi opposita. sed h̄
 habet a s̄damētō relationis opposite. p̄pter
 qd̄ relatiua q̄ dicunt fm̄ rationē vere sūt op/
 posita relatiue. relatiōes tm̄ eoz nō sūt reales. eo
 qz nō sit realis distictio i s̄damētō. sed i di
 uis sūt relationes reales. q̄ rē. P̄. vbi cūqz
 ē origo. ibi ē p̄ncipiū r termin⁹ origis. sed i di
 uis ē vera origo r relatiō. nec pōt eē p̄ncipiū
 nec termin⁹ originis. ergo eētā diuina erit
 p̄ncipiū r termin⁹ originis. Hoc autē eētā nō
 potest competere. nisi i essentia sit aliq̄ diuer/
 sificatio. qz si essentia nō diuersificata eēt p̄n/
 cipiū r termin⁹ hui⁹ originis. cū essentia sit in
 qualibet p̄sona. ipsa essentia i qualibet p̄sona
 h̄ret rationē p̄ncipiū r termi. qd̄ nō ē dicēdū.
 q̄ i eētā erit aliq̄ distictio modoz fm̄ quaz
 ipsa d̄ p̄ncipiū r termin⁹ Et addit ille do
 ctōz q̄ illi modi p̄sonales nō sūt modi p̄fectio/
 nis sicut sūt modi attributales. sed sūt modi
 habēdi p̄fectionē. Eadē em̄ p̄fectio q̄ habet i
 p̄re naturalr. habet i filio intellectualr. r i sp̄s̄/
 sc̄to amabilr. Sz illud nō valz. qz sicut oim̄
 triū diuinaz p̄sonaz ē eadē natura. adē intelle
 ctus. r idem amor. pur amor sumit absolute
 sic om̄niū triuz p̄sonarū est idem modus es
 sendi naturaliter. intellectualiter r amabilr.
 forte dicit q̄ illud nō valet. quia pater na
 turaliter non est ab alio. sed filius naturalr ē

Jac. de vl
 ter. 3. q̄ 13.
 q. 7. ar. 4

Additio
 eiusdem

Contra Ja
 cobū.

Iustantia

si creaturis relatiua
 re. hoc em̄ est im̄possibile
 na. qz eo ipso q̄ talis p̄sona
 nino prima im̄possibile
 qd̄ aliud reale in ipso
 itū. Dato em̄ q̄ im̄possibile
 solutus p̄p̄tentes s̄
 rati. ad huc filio acc̄nt
 rati. in patre p̄p̄tentes
 ara. nec p̄ducta nec acc̄nt
 pugnat p̄sone om̄ni p̄p̄t
 id quatuor dicitū q̄ p̄p̄t
 sit vera i creaturis. i diuis
 gis r relatiō origis s̄
 num illoz nō respiciunt
 atus ipm̄ fundamētū
 religidi. Eadē em̄ res
 fctas p̄p̄tatis. p̄p̄tatis
 sic dicit p̄p̄tatis p̄p̄tatis
 ter modū em̄ p̄p̄tatis
 id r rano referēdi p̄p̄tatis
 relatiō. Et quibz p̄p̄tatis
 nū sub q̄ accipit est h̄
 d̄ minorē dicitū r p̄p̄tatis
 n̄ diuis est in d̄ntia
 aut in q̄m p̄p̄tatis
 una relatiō. sed in q̄m
 n̄ q̄m diuine p̄sone p̄p̄tatis
 na subalis s̄ntia
 est suba. nec in q̄m
 in q̄m forma subalis s̄ntia
 ddm̄ r ratiōe q̄ p̄p̄tatis
 ratione p̄p̄tatis. q̄ p̄p̄tatis
 p̄p̄tatis em̄ dico q̄ p̄p̄tatis
 iō nō est m̄z si ad ipm̄
 d. vi. ddm̄ q̄ sicut in q̄m
 eā nec post. nec p̄p̄tatis
 fallā. qz generatiōe
 tanec sunt. nec p̄p̄tatis
 qz relatiō diuina p̄p̄tatis
 p̄p̄tatis. qz vt sic fm̄
 in q̄m. sed distictio
 r p̄p̄tatis ad oppositū.
 na r illis quoz. fr̄ctas
 solubiles d̄ntia q̄ p̄p̄tatis
 r d̄ntia em̄ em̄
 solutū absoluta ratiōe
 pla sūt supposita
 appositano maḡ dicit
 qz ad ratiū absolutū
 em̄ multiplicē nata. sic
 r eētā diuina sūt
 o diuisi nec triplicē

Ad 2
Ad 3
Ad 4
Ad 5

mutua coetigētia relatiua q̄ est patris ad fili-
um. ⁊ eodē modo de spūscō. vt sup̄ ⁊ dē dē
di. xij. l. solutōe. iij. argumti Ad scōz dōz
q̄ minor nō ē vera. qz generari ⁊ filiatio in di-
uis sunt idē realiter. nec vnū p̄cedit alterz nu-
si fm̄ nostz modū intelligēdi. Ad terciuz
dicēdū q̄ minor est falsa. qz relatio magis for-
malit significat noie paternitatē qz p̄ h̄ qd̄ ē ge-
nerare. Ad q̄rtū dicēdū q̄ fili⁹ h̄z ē forma-
liter filiatio. et iō nō p̄t intelligi sine ea. ipso
aut generari h̄z ē quasi efficiēt. puta p̄ mo-
dū cuiusdā fluxus ⁊ emanatōis p̄cedentis a
generatē ipm̄ genitū. q̄ si minor accipit debi-
te sub maiorē magis p̄babit q̄ filius ⁊ stitui-
tur ipsa filiatio qz ipso generari. q̄ ⁊ c. Ad
q̄ntū dicēdū q̄ qz actus origis sūt idē realt cū
pprietatibus psonalibus. ideo Damas. ⁊ qn̄
qz etiā alij sancti doctores magis curantes de
rei veritate qz de sermonis pprietate vnū acci-
piūt pro altero.

Ad 5

Quātuz ad terciuz
p̄ncipale. vtz p̄sone diuie distinguāt diuina
relatione. Dicēdū sicut etiā als sup̄ius dictū
est. q̄ diuie p̄sone ⁊ stituūt ⁊ ab inuicē distin-
guūtur tribus relationibz. puta paternitate.
filiatione. ⁊ passiuā spiratōe siue processione.
q̄uis appropriate loquēdo p̄dicte tres noti-
ones p̄sonas ⁊ stituāt vt pprietates sunt. di-
stinguāt autē vt relationes sunt. Paternitas
em̄ vt pprietas incōscabiliter est i patre. et iō
patrē i esse incōmunicabili ⁊ stituit i intellectu
ali natura. scz diuina. quod est esse personale.
sed eadem paternitas vt relatio p̄cise respi-
cit suuz oppositū. ⁊ ideo vt sic distinguit ab op-
posito. Et videt q̄ hec sit intētio scōz do-
ctoz Aug. ⁊ ceteroz. ⁊ sp̄luter anselm̄ i li.
de p̄cessione spūscō. vbi sic ait. Nec itaqz. s.
relatio diuina sola causā pluralitatis i deo est
vt pater ⁊ filius ⁊ spūscōs dici nō possunt de
inuicem. sed alij sunt ad inuicē. Et ibidem ca.
ij. ait. q̄ i diuinis om̄ia sunt vnum vbi nō ob-
uiat relatiōis oppositio. Et ca. x. ait. q̄ impos-
sibile est inuenire i fide ch̄stiana vnū vna p̄-
sona distiguatur ab alia nisi p̄ relationes ori-
ginis. Et in fine illius libri concludit. q̄ tot
sunt homines quot sunt persone humane. qz
p̄sone humane distiguatur pprietatibus p̄-
sonalibus absolutis. in diuinis tamē nō sūt
tot d̄ij quot persone. quia q̄ deus relatiue di-
citur ad deū facit psonarum distincōem.
Item Boetius de trinitate ait. Eētia cō

tinet vnitatē. relatio multiplicat trinitatē.
Item Ansel. de incarnatōe verbi ex intētioe
disputat ⁊ tra quēdam qui p̄sonas diuinas di-
xit differre per absoluta. sic dicēs. Tu ponis
tres p̄sonas absolute differre. aut ergo ponis
oēs tres deum aut nō. Si sic. tūc si ponis per-
sonas absolute. necesse est vt ponas tres de-
os. Si dicis q̄ non est necesse illas tres per-
sonas esse tres deos. quia iste tres simul
sunt vnus deus. ergo singula quelibet diuina
persona nō est deus. sed ex tribus rebus ⁊ stitui-
tur vnus deus. quod impuz est dicere. qz
tunc erūt tres res vnus deus. ⁊ non quelibet
erit deus. Et idem est de intētioe augustini
sup̄ illud ps̄. Infixus sum in limo profūdi.
Ibi em̄ dicit August. hāc regulam generalē
ter esse tenēdam i sancta trinitate. q̄ p̄sone in
om̄i eo quo ad se dicūtur sunt indistincte p̄so-
naliter. Dic ratōibus non insisto. qz rati-
ones humane hāc conclusōem nō attingūt. qz
uis i diuis sancta trinitate supposita: necesse
sit nos dicere p̄sonaz ⁊ stitutōem ⁊ distinctōz
solū fieri p̄prietatibus relatiuis. Si em̄ fieret p̄n-
cipijs absolutis nec possem⁹ saluare diuie eēt-
ie vnitatē. nec p̄sone diuie oimodā simplici-
tate. qz om̄e qd̄ ⁊ stat ex pluribz absolutis di-
noscit esse ⁊ posituz. Sola em̄ relatio est que
nihil aggregat sup̄ suum fundamētū. et ideo
cū suo fundamēto posita. simplicitatē suā fūda-
menti nullo penitus derogat. Sed ⁊ tra
predicta est opinio p̄positiui. qui ponit q̄ p̄so-
ne diuine nō constituātur relatione nec disti-
guātur Dicit em̄ q̄ persone diuine distiguā-
tur se totis. q̄a ens simpliciter simplex a quo-
cūqz distiguatur. se toto distiguatur. sed p̄so-
na diuina est ens simpliciter simplex. P̄. si
pater p̄ aliquid distiguaret a filio ⁊ p̄ aliqd̄
⁊ ueniret cō. tūc supposituz patris nō esset
summe simplex. sed oīs ē falsum. ⁊ stitia patz
qz i quocūqz ē aliqd̄ ⁊ aliqd̄ aliquo mō videt
ē ⁊ positū P̄. illud de cur⁹ rōe formali est p̄
se ⁊ ad se esse. hoc nō p̄t ⁊ stitui formaliter re-
latōe. sed de ratione cuiuscūqz suppositi est p̄
se esse. ⁊ p̄ sequēs ad se eē. qz sicut dicit aug.
vij. de trini. ca. ij. Om̄e qd̄ subsistit ad seipm̄
subsistit. ergo illud qd̄ p̄ se ē h̄ ad se eē videt.
Maior etiā patz. qz cū relatio deesse ad ali-
ud. si daret ad se esse. tūc duo effect⁹ oppositi
eēt formales effectus eiusdem forme. quod
est impossibile. P̄. semp̄ ptes ⁊ stitutes in
ter se prius sunt vnite qz aliquod totum con-
stituunt. ergo paternitas prius esset vnita es-
sentie qz totum suppositū patris eēt ⁊ stitutum.

Op. p̄po-
sitini.

1
2
3
4

plone diuie distiguatur
ne diuie nō stituntur
sūt. qz illd̄ q̄ aliqd̄ p̄sona
cū rei stituit. sed p̄sona
trise p̄sonis. sed p̄sona
tes a p̄sona in p̄sona
is ⁊ p̄ductū. qz p̄sona
tratio est via i natura
non alis p̄siderata p̄sona
agens nō stituit. qz p̄sona
om̄i sup̄stiale eēt h̄z
p̄. i. metaph. sed p̄sona
io vt spiratio vt p̄sona
⁊ vt sic nō stituit p̄sona
stus tōc quidā dōm̄
fundamētū diuine p̄sona
⁊ qz. sed relatiōes p̄sona
m. ergo relatiōes nō p̄sona
i vt originis. P̄. qz
quodā ordm̄. si illud
tūc stituit p̄mo. vt p̄sona
diratiua i patre. sed h̄z
filiō. ⁊ generari eo p̄sona
si q̄ malit ⁊ stituit qz
quo suppositū diuine
⁊ stituit. q̄ illud qd̄
ū relatiōis magis h̄z p̄sona
sonā. sed generari ea quō
magis videt h̄z p̄sona
seu filiatio. qz actus origis
em̄ actualē. paternitas
biuiale. Pallō p̄sona
uo nō p̄t intelligi qz
sed fili⁹ h̄z esse p̄sona
relt̄ intelligi esse. ergo
a. q. ait. q̄ in diuinis eēt
merationē in generationē
ed illud stare nō p̄t
nōes faciūt metz ceterū
dōtinū ⁊ stituit relatiōem
relatiōe exprimit. sed p̄sona
tūne magis ⁊ efficiatōes
atiū. puta paternitate vt
⁊ agm̄. quia dato q̄ alid̄
dem realit. ad huc tūc
exprimet vt qualitas
⁊ p̄sona realbari. sic p̄sona
⁊ dicēdū q̄ magis
gere p̄sona p̄sona
e. sic p̄sona nec p̄sona
i intelligi actus
⁊ stituit p̄sona
simul tanē filius ⁊ stituit

Sed ois forma effectū suū formale cōicat ei cui pūgit. ergo eētia esset pater anq̄ patris
 5 suppositū esset cōstitutum. P. si paternitas cōstituit. et. vel hoc fieret p sui pūctōem ad es-
 sentiam. vel p sui vnionē ad suppositū. Nō
 p̄mo mō ppter ea q̄ iā dicta sunt. Nec scdo
 mō. qz ois vnio p̄suppōit sua vnibilit̄. n̄ vnq̄
 vnū vnibilitū cōstituit alter. licz cōstituerē pol
 sint aliq̄d tertium. ergo i h̄mōi vnioe relatio
 non cōstituit suppositum sed ipm p̄supponet
 6 cōstitutum. P. si relatio cōstitueret diuinū
 suppositū. tūc diuinū suppositū esset ens per
 accidēs. cōns ē falsum. qz i deo nihil ē p accidēs
 cōnta pater. qz oē quod i se claudit q̄dditates
 7 duoz p̄dicamētoz ē ens p accidēs. P. illd
 qd ē sūme entitatis nō pot̄ formale cōstitui il-
 lo qd ē mīme entitatis. sed suppositū diuinū
 8 ē sūme entitatis. ⁊ relatio ē mīme entitatis. P
 sola suba est p̄ncipiū p̄sentatis terciū modi.
 sed p̄sentas suppositi ē p̄sentas terciū modi. ḡ
 nō poterit eē ab ipsa relatioe. Maior ⁊ minor
 parēt. i. posterior. Sz illa nō p̄cludit. qa
 que se totis differūt illa i nullo cōueniūt. quia
 sunt p̄ma diuersa. vt p̄. x. metaph. sed p̄lo
 ne diuine realiter cōueniūt. ergo nō differūt
 se totis. Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ ens simplr
 simplex q̄uis se toto differat a q̄cunq̄ differt
 absolute ⁊ naturalr. nō tñ differt se toto ab eo
 cū quo uenit i eētia seu natura. ⁊ differt so-
 1 lū p̄sonalr. Ad scdm ddm q̄ ex h̄ nō p̄u-
 2 cit diuinā p̄sonam includere aliq̄d ⁊ aliquid
 sz solū aliq̄d ⁊ ad aliq̄d. qd quidē ad aliquid
 fm totā suā realitatē trāsit i naturā siue i ipm
 qd est aliquid. ⁊ p̄sequēs nullam cū eo faci-
 3 et compositionē. Ad terciū ddm q̄ de rōne
 suppositi nō solū est p se esse. sed etiā incōica-
 biliter esse. licet igit suppositum diuinū ab es-
 sentia diuina habeat p se eē. tñ a p̄prietate re-
 latiuā h̄z incōicabiliter eē. et p̄sequēs talis
 p̄prietas poterit eē suū formale p̄ncipiū cōsti-
 4 tutiuū. Ad q̄rtū ddm q̄ nulla est p̄ortas
 realis i qua p̄es h̄mōi sint vnite anq̄z toruz
 ex p̄tibz sit cōstitutū. ⁊ ideo relatio nō dat eē-
 tie effectū suū formale. sed h̄mōi effectū soluz
 dat ipsi toti supposito cōstituto. Exēplū d̄ aīa
 rōnali q̄ nō dat i aliq̄ p̄uori ipsi materie eē rō-
 nale. sed solū h̄mōi cōstituto tribuit tale tale.
 5 Et p hoc p̄z ad q̄ntū q̄ nullū sequit̄ incō-
 neniēs si relatio cū eētia fm n̄m modū irel-
 ligēdi p̄nita cōstituit diuinū suppositū. ḡ ⁊ c.
 6 Ad sextū nego cōntiam. ad p̄batōz dicēdū
 q̄ q̄dditas relatiua compata ad diuinā eē-
 tiā nō manet fm p̄p̄iā realitatē diuine eētie

Cōtra p̄po-
sitiuū.

Ad 1
 Ad 2
 Ad 3
 Ad 4
 Ad 5
 Ad 6

⁊ distinctā. sed trāsit p̄nit̄ i p̄az. ppter qd cō-
 stitūtū ex relatioe ⁊ eētia nō erit ens per acci-
 dēs. Ad septimū dicēdū q̄ illa q̄ p̄ueniūt
 i omni entitate p̄fecta. nō oportet q̄ eozuz
 p̄ncipia formaliter cōstitutiuā q̄ sunt eozū ad
 inuicē distinctiuā dicāt mīmaz entitatē. ⁊ iō
 patet maiorē eē falsam. qz diuina supposita
 p̄ueniūt i omni entitate dicēte realiter p̄fecti-
 onē cū quodlibet diuinū suppositū sit simplr
 p̄fectū. eo q̄ sit verus deus. Ad octauū di-
 cēdū q̄ licet relatio nō sit p̄ncipiū illi p̄sentat̄
 tñ ē p̄ncipiū incōicabilitatis. ⁊ qz incōicabi-
 litas ē de rōe formali cuiuslibz suppositi sin-
 glar. iō pot̄ h̄mōi p̄p̄etas relatiua eē forma-
 le p̄ncipiū suppositi diuini formalr cōstitutiuū

Ad 7
 Ad 8

Quātū ad quartū

p̄ncipale dato q̄ diuina supposita differāt diuina
 relatioe cū eoz suppositis relatiue distinctis. sic da-
 re vnū suppositū absolutū. sic p̄cedā. P̄mo
 ponā p̄cedem vnāz vere catholicā. Scdo
 recitabo vnā opinionē d̄iam. Et terciō so-
 phismatibz illi opi. m̄debo. Quo ad p̄mū
 dico q̄ catholice loquēdo i diuis nō pot̄ po-
 ni vnū suppositū absolutuz cū tribz supposi-
 tis relatiuis. qz tale suppositū vel distiguere-
 tur ab alijs tribz. ⁊ poneret numez euz cis
 ⁊ tunc esset quaternitas p̄sonaz. quod est er-
 roneuz ⁊ ab ecclesia cōdemnatū. vt patz extra
 de summa trini. ⁊ fide catholica. firmiter cre-
 dimus. ca. damnamus. vl nō poneret nume-
 rum cum eis. sed idēficaretur cuiuslibet eoz.
 sed hoc est impossibile. P̄mo qz de ratōe
 suppositi est q̄ sit incōicabile. ḡ si vnū absolu-
 tuz suppositū tribz suppositis relatiuis cōiter
 idēficaret. tunc suppositū eēt cōicabile ⁊ in-
 cōicabile. Scdo qz q̄libet diuina p̄sona eēt p̄so-
 na absoluta ⁊ p̄sona relatiua. Tercio qz fm
 Rich. iij. de tr. c. xx. p̄ nomē p̄sonē nūq̄z itelli-
 git nisi vnū aliq̄s solū ab oibz alijs singulari. p̄-
 p̄rietate distinctū. ḡ si eētia eēt p̄sona absolu-
 ta. tunc a p̄sonis p̄ris ⁊ filij ⁊ sp̄s̄s̄cti necessa-
 rio eēt distincta. Quarto qz idē supposituz
 fil generaret ⁊ generaret. quia patre generāte
 ppter idētitatem quā haberet cum patre ipm
 generaret p se. ⁊ filio genito etiaz ipm genera-
 ret ratōe idētitatis quā haberet cum filio.

Article 4
 Q̄ d̄ d̄ d̄
 n̄ sit vnuz
 suppositū
 absolutuz

Nec valet si dat̄ instātia de diuina essentia
 que est eadem i tribz. ⁊ tamē nec generat nec
 generatur nec procedit. vt patuit superius.
 Quia origo in diuinis repugnat essentia
 tāq̄ p̄ncipio quod. nō autē repugnat p̄sonē.

Instantia
 Solutio

ista ponē num utuz

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

forme em nec couenit generare nec generari. sed psone competit vtrūq. Sed contrariuz istius antiquitus aliqui tenuerūt. Et pbat sic. Dis natura singulari indiuia i se r diuī sa ab omī alia eētia hz rōnem psone. essentia diuina est hmōi. g. rē. Lū igit ipsa sit res ab/ soluta. g. in diuīs erit persona absoluta. P. actio semp est suppositi tanqz per se agentis. vt patet. i. de anima. vbi phus negat actionē esse etiam ab ipsa anima humana vt est for/ ma homis. At em q si quis dixerit animaz intelligere. dicit eā texere vel edificare. Patet etiam eadem maior. i. metaph. Sed diuine eētie competit p se creare. vt dicunt catho/

3 ci doctores. ergo rē. P. sicut dat suppositum relatiuz ppter actiones notiones ales. sic dabitur suppositū absolutuz ppter actiones essentiales. sed intelligere r velle sunt actiōes

4 essentielles. ergo rē. P. omīs passio pueni/ ens indifferēter pluribus puenit eis p aliqd comune ipsis cui primo puenit. vt patz. i. po/ sterior. sed subsistere per se puenit tribus diuinis suppositis amuniter r idifferēter. ergo pueniet eis p aliquid ipsis cōe. cū igit omē cō mune i diuīs sit absolutū. g. erit aliquid cōe absolutū p se subsistēs i diuīs. et p sequeus

5 persona absoluta. P. intelligere fm nostrū modū intelligēdi cum sit absolutum. pcedit omne relatiuū i diuīs. sed intelligere ē actus

6 suppositi. ergo rē. P. actus dicēdi presupponit psonam dicētem. que si esset relatiua. cū relatiua simul se ponāt. tūc actus dicēdi p supponeret psonam dictā. r sic esset dicta an/

7 qz diceret. quod est impossibile. P. ab infe rior pcedēdo ad superius tenet cōtra facta cū exclusiōe. bñ em sequit. vn' solus hō currit. g. vnū solū aīal currit. g. cū psona sit qd superius ad deū. sequit. vn' solus deus creat. g. vna sola psona creat. hoc autē nō pōt intelligi de aliqua persona relatiua. qz nec solus pater nec solus filius nec solus spūscūs creat. g. intelligere de p

8 sone absoluta. P. Aug. vij. de tri. c. iij. di cit. Dis res ad seipaz existit. quāto mag' de'. sed ad seipm nō subsistit nisi suppositū abso/

9 lutū. g. rē. P. nihil prinēs ad pfectiōem et actualitatē debet diuine eētie denegari. sz sz/ sistere p se attestatur actualitati r pfectiōi. er go diuina eētia p se subsistet. et per sequeus

10 erit suppositū. P. illud videt eēi deo qd vlr ois intellectus r capit naturalr. sz oēs philo/ sophātes tam iudei qz gētilēs intellexerūt in diuīs esse vnum suppositū absolutū. ergo rē.

11 P. illud qd competit substātijs separatis rō

ne sue pfectōis. hoc maxime videt deo ppetere cū maxime sit sepatus. sed fm phm. iij. de aīa r. vij. meth. i. sepat' a materia nō differt qz qd ē ab eo cui' est. siue nō differt suppositū a na/ tura. quia quidditas sepatata seipsa est suppo/ sitū. ergo r essentia diuina seipsa erit suppo/ sitū. Sed illud stare nō potest. qz cū suppo/ sitū inqzū supposituz dicat incōicabilē substi stētiā. g. si natura diuina de se esset suppositū. se queret n' cōio q supposita patris r filij r spūsc/ tū nō eēt de'. quia diuina natura ipsis pue nire nō posset. cū fm ppiū suum supposituz haberet incōicabilem substi stētiā. Ad p/ mū igit ddm q maior nō est vera. qz si eēt ve ra. tūc natura humana i xpo eēt psona. r p cō sequēs eēt due psone i chusto. Itē si esset ve ra tūc natura huius lapidis esset persona. qd est falsum. cum nō sit intellectualis natura. Itē ad ratōem psone nō solum requiritur q sit diuina ab omī alia eētia. sed etiam q sit di stincta ab omī alia psona. sz eētia diuina nō est diuina nec distincta a psonis pīs r filij r spūscū Ad sedm ddm q creare d' r petere

diuine eētie. nō q sibi ppetat circūscpt' psonis pīs r filij r spūscū. sz eo q oibz tribz puenit inqzūm. rā cōez habēt eētiā. tales em act' qui indrnter omnes sūt tribus diuīs psonis dicūt puenire deo fm q' deus est. r cuiuslibet p/ sone inqzūm. deus ē. g. rē. Ad tercū ddm q ppter actōem absolutā nō optet dare i di/ uis suppositū absolutū. sed sufficit dare vnā naturā absolutā. q fm se r sine pnotatiōe ali/ cui' r respect' intrinsecū sit rō hui' opatiōis i tribz suppositis relatiuis. Ad. iij. ddm q maior nō ē vera vbi illa actio sic puenit pluribus q tū vn' eoz puenit p alterz. sed subsistere cōue nit filio p patrē. r spūscū p patrē r filij r ideo nō oportet q subsistere ipsis in sit p qd dam alterz comune istis tribus. Etiam posset dici q subsistere primo puenit patri pōitate originis. Ad qntū ddm. q mod' n' intelli gēdi sepi' ē defectiu'. nullū em intelligere in di uis pōt esse qd nō sit a psona relatiua. cū p pu mū intelligere diuinū sbū pducatur. qd qdez intelligere a p'ncēcio r naturalr elicif. Ad

vi. ddm q qlibet catholic' hz soluere h argu/ mētū. quia p ipz expresse q'uis sophisticē cō cluditur. q filius qui est psona dicta nō est a patre. cum psona patris sit relatiua. Et iō di co conformiter ad pcedētia q psona dicens. actus dicēdi. et psona dicta sunt quātum ad rem p'ntus simul. r non est in ipsis anteces/ sio nisi fm nostz modum intelligēdi. Ad

Extra optiōem.
Solutio.
Ad 1
Ad 2
Ad 3
Ad 4
Ad 5
Ad 6
Ad 7

septimū dicendū. q̄ q̄n sup̄ multiplicat̄ i se
 riori. tūc nō tenet p̄ntia ab inferiori ad superi
 us cū exclusione. Si em̄ plura aīalia essent i
 vno solo homine. falsa eēt sequētia. vnus so
 lus hō currit. ergo vnus solū aīal currit. dato
 igit̄ q̄ p̄sona eēt sup̄ius respectu dei. tñ q̄ hoc
 sup̄ius multiplicat̄ in h̄mōi inferiori. quia i
 vno solo deo sunt plures persone. ḡ rē. Ad
 octauū dōm. q̄ Augul. non accipit ibi existe
 re siue subsistere p̄ subsistere suppositali. quia
 multe sunt res q̄ tñ nō sunt supposita. Nō vi
 det ḡ aliud p̄ illa verba velle Aug. nisi q̄ hoc
 nomē deus fm̄ q̄ h̄mōi nō dicit̄ relatiue sed
 absolute. Ad nonū dicēdū q̄ eētia diuina
 subsistit p̄ se. nō tñ sepatim p̄sonaliter a tribz
 p̄sonis. sed vno esse simplicissimo subsistit in
 tribz p̄sonis Ad. r. dicēdū q̄ intelligēte
 nō semp̄ credēdū est. vt p̄z. iij. phicoz. z maxi
 me respectu sup̄ioz. respectu quoq̄ se h̄z ocul
 nōstri intellectus sicut oculus noctue ad lu
 cē solis. vt p̄z. iij. meth. Nihil em̄ phibet que
 dā falsa pbabiliōra esse quibusdā ver̄. vt di
 cit̄. i. topicoz. Cū si naturalis rationis iudi
 cio simpl̄ vellemus inniri. nūq̄ poneremus
 in diuinis p̄sonarū realē trinitatez. sicut nec
 gentiles nec iudei posuerūt. Ad vndecimū
 dicēdū q̄ quis hoc p̄fectionis sit q̄ suppositū
 tū nō differat a natura. nō tñ est p̄fectionis q̄
 vnū solum suppositū sit vnus nature. p̄fecti
 or em̄ esset natura si ipsa indiuisa z penitus in
 distincta: plura haberet supposita. q̄b tñ oi
 bus ipsa realiter eēt idē. Illud igit̄ qd̄ p̄fectio
 nis est in substātijs sepatis p̄fecti^o uenit eēt
 tie diuine. quia ipsa idēficat̄ tribz suppositi
 tis realiter distinctis. i quibz tñ ipsa mīme nu
 merat̄. Etā posset dici q̄ minor nō est vera.
 qz cura deū nō est aliq̄ natura cui^o suppositū
 nō addat aliqd̄ sup ipsam. z p̄ p̄ntis differt ab
 ea. Ad argumētū principale dicēdū q̄ p̄so
 na diuina quis possit dici indiuiduuz sube
 rōne nature q̄ vere est suba. est tñ relatiua ra
 tione principij p̄stitutiui.

Ad 8

Ad 9

Ad 10

Ad 11

Ad p̄nci
 pale argu
 mentum.

Distinctio vicesimalseptima.

Hic queri po
 test rē. Mḡ in ista diu. xxvij.
 opat noīa p̄prietatū noībz p̄so
 naz. Et duo facit. Nā primo oñdit quō no
 mina p̄prietatū se habeant ad noīa p̄sonalia.
 Secdo dat quādā regulā ordinate p̄ferenda
 tā noīa sub̄alia q̄ nomīa notionalia. ibi. Et

hic est aduertēda. Prima in duas. Nā p̄mo
 oñdit quō p̄prietates significant noībz p̄
 sonalibz. Secdo quō p̄ferunt q̄nqz nomibz
 nō p̄prie p̄sonalibus sed p̄sonalibz equipol
 lētibz. ibi. Dic nō est p̄mittēdū. Prima
 in tres fm̄ q̄ primo circa h̄mōi noīa questio
 nē mouet. Secdo ad morā questio nē rīder.
 Tercio r̄nsionē declarādo veritatē intentā p̄
 mouet. Secda ibi. Ad quod sine. Tercia ibi.
 Nectū nobis videt̄. Et hec i duas. qz primo
 i ista materia declarat quāsdā p̄positiones.
 Secdo p̄p̄ijs vocabulis noīat distinctiuas
 relatōes. Secda ibi. Relatiōnū p̄o rē. Tūc
 sequit̄ illa ps. Et hic ē aduertēda. Et diuidit̄
 in tres ptes. Primo em̄ ponit regulā genera
 lē circa noīa significātia tam subam q̄ notio
 nē. Secdo ratione hui^o regule mouet inciden
 tē questio nē. Et tercio subinfert qd̄ om̄is solu
 tionē. Secda ibi. Dic querit̄ cū dicit̄. Ad qd̄
 dicimus. Circa istā distinctio nē. xxvij. q̄
 ro hanc questio nē.

Vtrū tot debeam^o ponere res eē i diui
 nis quot ponim^o relatōes. Et vi
 det̄ q̄ sic. qz multiplicato iserou ml
 tiplicat̄ in p̄ius. sed relatio realis ē inferius re
 spectu hui^o quod ē res. ḡ q̄nties multiplicat̄ re
 alis relatio totiens multiplicat̄ vera res. z per
 p̄ntis tot erūt in diuis vere res quot sunt ibi re
 ales relatōes. Cōtra. in diuis non p̄t eēni
 si trinitas rez. sed relatōes reales in diuis sūt
 plures tribz. ḡ nō sunt in diuis tot res q̄t sūt
 ibi relatōes reales. Dic sunt q̄tuor vidē
 da. Primo em̄ vidēdū est q̄t sint reales re
 latōes in diuinis. Secdo vtz sint tot vere
 res q̄ sunt relatōes. Tercio vtz h̄mōi rela
 tionēs sint posteriores actibz notionalibus.
 Et q̄rto vtz verbū dicit̄ eētialr vel noti
 onaliter in diuis. De oibz em̄ istis m̄gr vide
 tur inquirere in illa. xxvij. distinctio nē.

Quantū ad primū

Articō 1

quot sint reales relatōes in diuis. ē aduertē
 dū q̄ in diuis ē d̄ntia in ter notōes. relatōes
 z p̄prietates. Omne em̄ illud dicit̄ notio qd̄
 p̄sonā diuinā notificat̄ ita q̄ nō est cōe tribz.
 Relatio aut̄ quo p̄sona ad terminū realē rea
 liter referit̄. Proprietas p̄o dicit̄ quo p̄sona i
 esse incōicabili siue p̄prio z p̄sonali p̄stituit̄.
 Et ideo q̄nqz sunt notōes. qz p̄ notificat̄ pa
 ternitate z in nascibilitate z spiratōe actiua. q̄
 dicit̄ cōis notio. qz p̄ eādē notificat̄ etiā fili
 us. cū ipsa sit vna simplr i p̄re z i filio. filius

[Marginal notes on the right side of the page, partially cut off and difficult to read.]

ho pter eodem notione notificat filiatioe. et spi- ritu scilicet notificat sola spiratioe passiva. Pro- pterates ho sunt tm tres. Na cu psonas i ee psonali pstruat. et psonae diuie sint tm modo tres. sequit q pterates diuie sint tm modo tres. s. paternitas. filiatio et passiva spiratio.

1 Relatoes ho reales sut qtuor. qz qlibet re- latua oppositio duas requirit relatoes. sed i diuis sut tm due relatue oppositioes reales. vna qua pr opponit filio et eouerso. et alia q pater et filius opponit spu sancto et eouerso.

2 P. i diuinis no sunt in trisece relatoes rea- les nisi ougis. quo supposito arguo sic. Que libet origo requirit duas relatoes reales. qz alia est relatio realis: qua producens refert ad productu. et alia qua productu refert ad pro- ducens. Sed i diuis sut due vere et pfecte ori- gines. s. uerbatu siue uerbi generatio. et pces- sio siue spu scilicet productio. g. erut ibi qtuor reales relatoes. s. p. nitas. filiatio. actiua spi- ratio. et passiva spiratio.

3 P. ois illa relatio e realis que habet fundametu reale et terminu realem. sed quelibet predictarum relationu e hmoi. g. r.

Quatuor ad secundu

ncipale. utz i diuis sint totae res qe sunt re- latoes. dico q ille qtuor relatoes diuine no sunt qtuor res. sed sut tres res tm. qz no pnt esse ples res i diuis qz sunt psonae. s. psonae tm modo sut tres. ut tenet fides catholica. g. tm modo erut tres res i diuis. Maior pater. qa si i diuis essent plures res qz psonae. tunc ne cessario i aliqua diuina psonarum eent plu- res res ab inuicem realiter differetes. quod e impossibile. quia talis psona no eet vere sim- plex. Sed forte dicit q ille plures res no sut absolute s. mere relatoes. ideo no derogat summe simplicitati. qz sicut relatio cuz diuisa eentia i eadem psona no derogat simplicitati sic nec relatio cu relatioe. Rudeo q ois mul- titudo rez realiter dntiu in eadem psona vi- det derogare summe simplicitati. qd aut addi- tur de eentia et relatioe no est simile. quia essen- tia diuisa et relatio no sunt due res sed vna tm.

1 Nulla em realis differetia est inter eentia di- uina et relatoes. sicut infra patebit. P. pau- ciores res essent i spu sancto qz i patre et filio. quia si communis notio esset alia res a paterni- tate ut est i patre. et a filiatioe ut est i filio. tuc pter eentiam diuinam essent due res i patre. pu-

2 ta paternitas et communis notio. et eodem mo- do de filio. sed in spu sancto eet solum passiva spiratio. et sic spu sanctus esset simplicior pa- tre et filio. quod est impiu confiteri. P. om- nia in diuinis sunt ide vbi no obuiat relatio- nis oppositio. ut patuit p Ansel. i qone prece- deu. sed communis notio nec paternitati nec fi- liatioe opponit relatiue. Sed forte dicitur q eadem ratioe nec paternitas nec filiatio dif- ferret a spiratioe passiva. quia ad ipsaz no ha- bet oppositioem relatiua. Rudeo q pater- nitas et filiatio quis no opponit directe spi- rationi passivae. tamem indirecte ei opponuntur ut patuit supius. sed paternitas et filiatio nec directe nec indirecte opponuntur spiratioe acti- uae siue comuni notioi. Itē paternitas et pas- siva spiratio pstruunt distincta supposita rea- liter ad se inuicem opposita. et sicut filiatio et pas- siva spiratio. sed comunis notio no pstruit suppositu distinctu a suppositis constitutis p paternitate et filiatioem. sed est i patre et filio no ut duo sut. sed ut vnu principiu spu scilicet acti sunt. Et illa est intentio doctoris nostri i illa distinctioe. cum ait q aliunde habet rela- tio q sit relatio et q sit res. qz q sit relatio ha- bet p illud ad quod est. puta a termino seu p terminu ad que refert. qz ut sic nccio pcerne oppositioem. et pseques distinctioem. et ideo fm duplici oppositioe originis quaz pon- mus i diuis psonis nec habem pstreri quat- tuor relatoes. Sed q sit res habet ab eo in q est. et ideo cois spiratio in patre no poterit ee alia res a paternitate. cu sit i eodem immedi- ato fundameto cuz ea. s. i supposito patris. nec poterit ee alia res a filiatioe. cu sit i eodem sup- posito filij cum ea. quia sit alia relatio qz pa- ternitas vel filiatio. quia refertur ad aliu ter- minu. puta ad spu sanctu ad quem nec re- fert paternitas nec filiatio. Sed ptra ista multipliciter incedit. Primo em sunt aliq- qui arguunt ptra pclusionem in se. Secudo sunt alij tenetes pclusionem. arguunt tamem ptra ia dicta doctoris declaratione. Primi argu- unt sic. Sicut no potest poni aliqd reale siue absolutu siue relatiuu nisi ponat res. sic no potest poni diuina realis nisi ponat diuina rei. Sed ut iaz dictu est quattuor sunt reales re- lationes i diuis. ergo quattuor erut res. P. sicut se habet due relatoes fm ratione distin- cte ad rem rois. ita se habet due relatoes rea- les realiter distincte ad rem realiter dictam. sed impossibile est ponere duas relatoes di- stictas fm ratione. qn ponatur due res rois.

ta paternitas et communis notio. et eodem mo- do de filio. sed in spu sancto eet solum passiva spiratio. et sic spu sanctus esset simplicior pa- tre et filio. quod est impiu confiteri. P. om- nia in diuinis sunt ide vbi no obuiat relatio- nis oppositio. ut patuit p Ansel. i qone prece- deu. sed communis notio nec paternitati nec fi- liatioe opponit relatiue. Sed forte dicitur q eadem ratioe nec paternitas nec filiatio dif- ferret a spiratioe passiva. quia ad ipsaz no ha- bet oppositioem relatiua. Rudeo q pater- nitas et filiatio quis no opponit directe spi- rationi passivae. tamem indirecte ei opponuntur ut patuit supius. sed paternitas et filiatio nec directe nec indirecte opponuntur spiratioe acti- uae siue comuni notioi. Itē paternitas et pas- siva spiratio pstruunt distincta supposita rea- liter ad se inuicem opposita. et sicut filiatio et pas- siva spiratio. sed comunis notio no pstruit suppositu distinctu a suppositis constitutis p paternitate et filiatioem. sed est i patre et filio no ut duo sut. sed ut vnu principiu spu scilicet acti sunt. Et illa est intentio doctoris nostri i illa distinctioe. cum ait q aliunde habet rela- tio q sit relatio et q sit res. qz q sit relatio ha- bet p illud ad quod est. puta a termino seu p terminu ad que refert. qz ut sic nccio pcerne oppositioem. et pseques distinctioem. et ideo fm duplici oppositioe originis quaz pon- mus i diuis psonis nec habem pstreri quat- tuor relatoes. Sed q sit res habet ab eo in q est. et ideo cois spiratio in patre no poterit ee alia res a paternitate. cu sit i eodem immedi- ato fundameto cuz ea. s. i supposito patris. nec poterit ee alia res a filiatioe. cu sit i eodem sup- posito filij cum ea. quia sit alia relatio qz pa- ternitas vel filiatio. quia refertur ad aliu ter- minu. puta ad spu sanctu ad quem nec re- fert paternitas nec filiatio. Sed ptra ista multipliciter incedit. Primo em sunt aliq- qui arguunt ptra pclusionem in se. Secudo sunt alij tenetes pclusionem. arguunt tamem ptra ia dicta doctoris declaratione. Primi argu- unt sic. Sicut no potest poni aliqd reale siue absolutu siue relatiuu nisi ponat res. sic no potest poni diuina realis nisi ponat diuina rei. Sed ut iaz dictu est quattuor sunt reales re- lationes i diuis. ergo quattuor erut res. P. sicut se habet due relatoes fm ratione distin- cte ad rem rois. ita se habet due relatoes rea- les realiter distincte ad rem realiter dictam. sed impossibile est ponere duas relatoes di- stictas fm ratione. qn ponatur due res rois.

Instantia

Solutio

4

Egidius

Contra ista

Alexander de marcia augustin.

2

Primo in duos... instantia... solutio... Alexander de marcia augustin...

3 **3° rē.** P. qñ aliqua duo sūt eadē alicui ter-
 cio oī mō realitatē tūc sunt idēz inter se oī mō
 realitatis. sed pñitas z filiatio fm pñictā po-
 sitionē sunt idē cōi notioni oī mō realitatē pu-
 ta re absoluta z re relata. ḡ inter se nec poterūt
 differre re absoluta nec relata. qđ est inconve-
 niens. qz tūc pater nullā distinctionē habet z
 a filio.

4 **4°** P. quicunq; aliqua sic se habent vt
 supius z inferius. tūc multiplicato inferiori:
 nccio multiplicat z supius. sed res z qđ supi-
 us ad relationē. ḡ tot erūt res quot relatōes.

5 **5°** P. istud posset argui sic. Si quattuor re-
 lationes diuine non essent quattuor res. hoc
 maxime eēt p tanto qđ eōis notio non differt
 realiter a pñitate z filiatioe. qz de alijs tribus
 patet qđ differūt. Sed hoc nō obstat. qđ pōt
 pbari primo sic. Illa ḡ non pñt conueni-
 re idē respectu eiusdē nō sunt idē realiter. sed
 cōis notio z pñitas nō pñt puenire patri re-
 spectu eiusdē. qz pñitas ppetit sibi respectu fi-
 lii z cōis notio respectu spūscī. ḡ nō pñt esse
 idē realiter ad min⁹ re relata.

2 **2°** P. sicut se ha-
 bet pñitas ad filiationē. sic se hz cōis notio
 ad passiua spirationē. ḡ zmutatim sic se ha-
 bebūt paternitas ad zmunē notionem sicut se
 habet filiatio ad passiua spirationē. sed filia-
 tio z passiua spiratio sunt due res. ḡ paterni-
 tas et cōis notio erunt due res.

3 **3°** P. genera-
 tio actiua ē alia res ab actiua pcessione. ḡ pa-
 ternitas erit alia res a zmuni notionē. z sequen-
 tia patet. qz sicut generatio actiua est realiter
 idē quod pñitas. sic pcessio actiua est realit^r
 idē quod cōis notio. ancedēs probat. qz due
 passionē seu illa que se hñt ad moduz duaz
 passionū immediate non possunt esse ab vna
 actionē. sed generatio passiua que est a gene-
 ratione actiua. z processio passiua que est a p-
 cessione actiua sunt due emanatiōes passiue.
 ḡ generatio actiua z processio passiua. nō pos-
 sunt eē vna actio. z p consequens nec vna res.

4 **4°** P. impossibile est eē eandē relationem pro-
 ducētis z producti. etiam dato qđ idē sit pro-
 ducens z productū respectu diuersoz. sed fi-
 liatio est relatio producti. et zmunis notio ē
 relatio pducētis. ḡ videt qđ in filio cōis notio
 z filiatio differāt realiter.

Sed o ptra mo-
 dū declarādi doctoris nostri arguūt quidaz
 sic. Cum dicis qđ relatio habet qđ sit res a fun-
 damento in quo est. vel p fundamentū intel-
 ligis diuinā essentiā. vel diuinū suppositū.
 Nō primū. quia tūc omnes diuine relatōes
 essent vna res nūero. cū diuina eēntia sit pe-
 nitus vna. Nec secundū. qz pncipiū con-

Probatio minoris.

Contra egi diuin.

stitutiuū nō habet qđ sit res ab eo qđ constituit
 ut. sed fm te relatiua p puetas cōstituit suppo-
 sitū. ergo ex ipso supposito nō habet qđ sit res.

P. etiam in creaturis sup eodē fundamen-
 to puta in eadē albedine respectu tamē diuer-
 soz fundat similitudo z dissimilitudo. qđ disi-
 ferūt realiter. Sed istis nō obstatibz pñi-
 etiam tenebo cōclusionē. eo qđ magis zformis
 catholice fidei videt. Et qz totuz pondus in
 hoc consistit qđ ipsi nitunt pbarē qđ zmunis no-
 tio differat a pñitate vt est in pre. z a filiatio-
 ne vt est in filio. tanq; res a re. igit oppositū il-
 lius arguo sic. Illa ḡ te se iuuicē pñictā p-
 dicationē idētica nō pñt differre sic res a re. sz
 cōis notio pñictā idētica pñt dē ipsa pñitate
 z i filio te ipsa filiatioe. ḡ nō differt ab eis sicut
 res a re. Maior pz. qz ei⁹ oppositū iplicat
 dictōz. qz tūc eēt idē z nō eēt idē. minorē p-
 bo. qz oē qđ pñictā te pñi diuis idētica: pñi-
 cat etiā te pñitate i diuis idētica. sz cōis no-
 tio pñictā te pñe idētica. ḡ te pñitate. minor
 pz. pbo maiorē. qz quicunq; aliqd pñictā idēti-
 ce te aliqđ terminio z crete supro qđ nō pñictā te
 eo abstracte supro. ille terminio z cretus erit alē
 quid aggregatū. z deficiet necessario a summa
 simplicitate. sed quelibet diuina plona ē sum-
 me simplicitatis. ḡ quicqđ pñictā idētica te
 quacūq; diuina plona sub terminio z creto p-
 lata. te eiusdē terminio z creti abstracto pñica-
 bit. Et eodē modo arguūt te filiatioe.

P. si
 cōis notio z paternitas in plona patris di-
 cerent plures res realiter differēt. tūc in vna
 z eadē plona dīna eēt formaliter plura sup-
 posita. z sequēs ē impossibile. ḡ z ancedēs. p-
 bo zntiam. qz res distincta que nō est alicui
 inherēs necessario est suppositū p se si ab alte-
 ro miraculose nō sustentat. Sed zmunis no-
 tio fm te ē res distincta. z non inheret alicui
 quia non est accidēs. nec sustentat miraculo-
 se sicut natura humana a pbo. qz intrinsece i
 diuis quicqđ est naturaliter est. ergo fm pos-
 titōz tuā cōis notio te se erit suppositū forma-
 lit^r pter suppositū pñis. qđ ē impossibile. P. sz
 noie expmte multitudinē rez diuiaz tenet
 qlibet catholic⁹ adorare xū. sed null⁹ xū ado-
 rat sub qternitatis noie sz solū sb noie trinita-
 tis. ḡ qttuoz relatōes diuine sūt qttuoz res.

Ad pñū ergo adductū z pñictā dōm. qđ
 pñitate z zmunē notionē dicere duas relati-
 ones reales potest dupli^r itelligi. Uno mō qđ
 intrinsece dicant duas realitates. Alio mō qđ
 trinsece z notatiue. Primo mō ē falsus itel-
 lectus. qz intrinsece sunt vna z eadē realitas

Contra op⁹ nioz alq.

Solutio Ad

penitus indiuisa. et sub hoc sensu maior illi/ us rationis est vera. sed minor est falsa. qz i di/ uis no sunt illo modo quattuor relatoes rea/ les qz intrinsece dicat quattuor realitates. Se/ cundo mo est verus intellectus. eo qz pmitas z/ cois notio extrinsece coelegant duos terminos/ realiter distinctos. ratione quoz vere dicunt/ due relatoes reales realitate extrinseca. Snt/ etiam reales realitate intrinseca. qzuis no rea/ litate distincta. eo qz illud a quo dicunt habe/ re hmoi realitate sit penitus vna res z indiuisi/ tra. Et sub hoc sensu maior est falsa. qz no op/ tet qz vbi ponit vna realis realitate extrinseca/ qz ibi ponant plures res distincte intrinsece.

Ad 2

Ad scdm pte p idē. qz no puincit ex h nisi/ qz ponit due res intrinsece denoiantes ipsos/ terminos. extrinsece aut hmoi relatoes. ma/ xime si tales relatoes simul se ppatunt in eo/ de diuino supposito. Etia pcessis ambabo p/ missis no plus cludatur nisi qz no pnt dari/ due relatoes realiter distincte nisi denē due/ res. z hoc no est ptra ppositu nostz. qz no po/ nimus com notionē z paternitate esse duas/ relationes realiter distinctas. licet ponamus/ qz sint due relationes reales ratione duoz re/ alium terminoz. Ad tertiū dicitū qz si il/ la maior est p se nota vt illi dicūt. tūc sub illa/ maiore accipiam vna minore infallibile z co/ cludam ppositu nostrū. z oppositu illius qd/ ipsi intēdūt. Dicam. n. sic. Illa que sunt eadē/ alicui tercio omni modo realitatis pura re ab/ soluta z re relata. sunt idē inter se omni modo/ realitatis. sed cois notio z pmitas snt idē sup/ posito pris oi mo realitatis. qz nec dnt ab co/ re absoluta nec re relata. ergo nec differūt iter/ se re absoluta nec re relata. Ad formā tamē ar/ gumēti dico. qz aliqua esse eadem alicui entit/ tate relatiua potest intelligi duplr. Uno mo/ positiuē. Alio mo priuatiuē. Si positiuē bñ/ sequit qz sint eadē inter se entitate relatiua. sz/ no scdo mo. Verbi grā. Pmitas z generatō/ actiua snt idē relatiōi qz ē patz ad filiū re rela/ ta positiuē. qz ambo referūt ad eūdē terminū/ scz ad filiū. Sed paternitas z filiatio snt idē/ diuine eēntie no solū re absoluta sed etiā rela/ ta. puatiuē tñ. qz qzuis no referant ad eundē/ terminū ratione cuius relationis dicerēt idē/ re relata positiuē. tamē no distinguunt rela/ tiuē ab essentia. cum no habeant oppositioez/ ad eam. Sic eodē modo paternitas z filiatio/ sunt idem pmuti notioni re absoluta ratōne/ diuine eēntie. z similiter sunt idē sibi re relata/ saltem priuatiuē. qz cum nullā oppositioez

Ad 3

habeant ad eam. no pnt relatiuē distingui ab/ ea. Et si iter daret illa instātia de spiratioe/ passiuā. que cū no opponit relatiuē filiatioi/ z paternitati. no posset differri ab eis. Di/ co vt sup dictū est. qz ibi est oppositio salte in/ directa. z cū hoc in nullo eodez supposito po/ nit spiratio passiuā cum paternitate vel filia/ tione. si em esset in eodē supposito cū paterni/ tate. dicerē qz no differret a paternitate. Ad/ quartū dicendū qz plurificato inferiori plifi/ cat sup? ea entitate z realitate qz plificat ipm/ infer? Sed vt iā paruit ples relatoes exi/ tes i eodē diuino supposito no plificat qz tūm/ ad realitatē uenientē ipsis intrinsece z in re/ cto. sed solū qz tūm ad realitatē terminoz qz/ pnotat z coeigūt. ergo vt sic ex plificatioe su/ perioris quod est res. no pcludit qz relatoes/ diuine i eodē supposito exites fm se sint plu/ res res. sed tñmō ea qz importat coeiguitur z/ pnotatiuē sint ples res. s. termi respectu quo/ rū hnt relatiuā oppositioē. Ad qntū ne/ go minorē. Ad pbatōz pma dico qz maior ē/ falsa. maxie si talia sint i eodez supposito sim/ plissimo i qz nulla pōt eē diuisitas rez. Ut/ ddm qz ea qz no pnt uenire eidē respectu cui/ dē differūt realiter realitate extrinseca. no tñ/ intrinseca. Ad scdas ddm qz pmutata pro/ portio pprietet i termis quatitatiuis. sed/ quatitas terminoz relatiuoz pprie pstitit in/ eozū oppositōe. qz oppositio terminoz pcer/ nit distantia. z p pns quatitatē taliū termino/ rū. ergo ex ipsa pmutatōe no plus habe/ tur nisi qz sicut pmitas z filiatio relatiuē op/ ponūt. sic cois notio z passiuā spiratio relati/ uē opponūt. z p pns ex ipsa pmutatōe no pl/ debet inferri nisi qz sicut pmutatōe no op/ ponit tercio. sic scds n̄ opponit quarto In/ minor igit illius pmutate pportōis comit/ rit fallacia figure dictōis. quia de quāto itur/ ad quid Ad tertiā nego ancedēs. Ad pba/ tione dico qz maior est falsa. qz ab eadem solis/ actione pnt esse multe passiones realiter diffe/ rētes. Forte dicit qz no est simile de sole. cū/ sit agēs vniuersale. Sed illud no obstat. qz/ idē picularis ignis eadē sua calefactōe li/ qfactionē causat i cera z exiccationē in ligno. qz/ snt due passioes realr dntes. passioes ergo/ pnt multiplicari rōne multitudis patientiū. stante eadem actione ratione vnius agētis.

Ad 4

Ad quartā ddm qz no plus cōcludit nisi/ qz filiatio z cois notio snt due relationes. no/ tñ ex hoc sequit qz sint due res distincte reali/ tate intrinseca. Ad primū quod introducūt

Instantia
Solutio.
Ad 4
Ad 5
Ad pmas
pbatōem.
Ad scdas
pbatōem.
Ad tertiā.
Instantia
Solutio
Ad qrtas
Solo rō/
nū ē egid.
Ad 1

uū no habet qz sit res no est
fm re relatiua pmuta
go ex ipso supposito no pnt
entiam in creaturis sup cois
ta in eadē albedine re
ndat similitudo z vniuersali
realiter. Sed ista no dicit
eneto cōclusionē. eo qz
lice fidei videt. Et ex
sistit qz ipsi nitunt pbatōez
fiterat a pmitate z dnt in p
est in filio. tangz res z
arguo sic. Illa qz de
noe idēca no pnt dnt
nono pōt eē idēca p
to z ipsa filiatio. qz nō dnt
re. Maior pte qz ex p
s. qz nūc eēt idē no eēt
oc qd pōt eē pte dnt
na z paternitate i diuis idē
ficut ex pte idēca. qz p
to maiorē. qz qz qz ali
idē termino z ex ipso
tra cre supro. ille termino
qz pte qz nūc eēt idē no eēt
licet. sed quodlibet dnt
mplicitatis. qz quodlibet
cūqz diuina plona hnt
z eadē termino z pte
Et eodē modo arguo p
no notio z paternitas p
nt plures res realiter
idē plona dnt eēt
ta. qz qz qz qz qz qz qz
ntiam qz res distincta
oris necessario est supposito
naraculoē no sufficit. Et
m re res distincta. z no
non est accidēs. nec
ue natura pmuta a p
is quicqd est naturaliter
tūa cois nono z le eē
ter suppositi pris qd
expmte multitudine
et ca tōpōe adorare z
ab qz pmutas note sz
qz qz qz qz qz qz qz
Ad pmi ergo adductū
tate z pmuti notioni
s reales potest duplr
nlex dnt duas relati
dnt z pnotat. P
qz qz qz qz qz qz qz

Doctorē nostrū dicēdū. q̄ ipse i illo pposito p fundamētū intelligit diuinū suppositū. ppter quod ipse in eadē questōe dicit. q̄ si cōmunis notio esset i patre ⁊ filio vt duo sunt. tunc cōmunis notio esset due res. quia esset i duobus suppositis vt duo sunt. essz tamētū vna relatio ppter vnitate sui termi. ergo ecōtra paternitas ⁊ talis notio erunt vna res. qz sunt i vno supposito. ⁊ due relationes ppter dualitate terminoz. Ad pbatioz dico q̄ pñitas vt relatio nō cōstituit psonā patrī. s; fm nrm moduz intelligēdi p̄supponit seipm vt p̄prietas patris ē ⁊ vt sic cōstituit. Nec etiā est imaginādum q̄ relatio habeat entitatē a supposito in quo est effectiue. quicqd em ēi patre a nullo pducit. Omne eni qd in patre est improducibile ē ⁊ innascibile. nec etiā filiatio efficiēter ē a filio. sed a patre pducit a quo pducit ipse filius. Sed est intelligēdū q̄ p̄tato dicit relatio h̄re qd res sit ab eo i quo est. qz ex sua natura habet q̄ eius realitas resulet in illo.

Ad 2. Ad scōz dōm q̄ nō est ad ppositū illd qd adducit de similitudine fūdāta i creatura. q̄a cū creatura nō sit omnino simplex. nō repugnet res distinctas eē i eodem fūdāmēto creato respectu diuersoz. ⁊ ideo dato q̄ similitudo ⁊ dissimilitudo dicat diuersas res. adhuc tñ possent simul esse i eodē fūdāmēto creato. repugnet tñ diuersas res esse in eadēz diuina psona q̄ est omnino simplex.

Articls 3 **Quantū ad terciūz**

pncipale. vtz relationes diuine sint posterior res actibz notionalibus. satis dictū est sup̄. dist. ix. articulo. i. Resumpsi tñ ad p̄ns ppter aliqua dicta doctorū q̄ postea inueni. q̄ illis tūc dictis vident repugnare. Dixi em tūc p̄mo q̄ inter paternitatē ⁊ generationē actiuaz nō pōt eē positas ex natura rei. eo q̄ sint idē realiter. Scōdo dixi q̄ fm rōez ⁊ fm nrm modū intelligēdi pōt esse i ipsis positas. qz paternitas cōsiderata vt p̄prietas cōstituit psonā patrī. ⁊ iō vt sic ē p̄oz generatōe. qz agere p̄supponit eē. sed pñitas cōsiderata vt relatio ē sequit generatōz. qz fm nostrz modū intelligēdi relatiōes ougis inascūt ex actibz. S; p̄mū arguit qdā doctor pbās q̄ pñitas ⁊ generatō actiua differāt realiter. qz qñ aliq̄ duo sic se habent q̄ vnū est realiter i aliquo. ⁊ reliquūz est in suo opposito. illa nō sunt realiter idē. illa patet. qz q̄ realiter sepant nō sunt realiter idēz. sed pñitas ⁊ generatō actiua sunt

D, pñitas ⁊ generatio differant.

h̄moi. qz paternitas est i patre realiter. cū p̄ cā sic formaliter pater. sed generatio actiua est i filio. vt pbat quattuor rationibz quas adduxi sup̄ius dist. viij. arti. ij. P. qñcunqz aliq̄ sunt idem realiter ⁊ quocūqz p̄dicat vnūz. ⁊ eodē vere p̄dicat aliud. sed pñitas vere p̄dicat de diuina eēntia ⁊ nō generare. qz illa ē falsa. eēntia generat. vt sup̄ius patuit di. v. articulo. i. g. ⁊c. P. generatio actio ē idē qd filius. g. differt a pñitate. cōntia p̄z. p̄bo ancedēs. qz si cut se habet creatio actio ad creaturā. sic generatio actio ad filiū. Illa p̄z. qz sicut creatōe pducit creatura. sic generatōe pducit genitū siue filius. sed creatio actio ē idē qd creatura. g. generatio actio ē idē qd filiū? P. fundamētū non ē idē cū fundato. qz nihil seipm fundat. sed generatio est fundamētū pñitatis. qz relationes producētis ⁊ pducti sup̄ actione sūclant P. qñcunqz aliqua sic se habet q̄ vnū manet alio nō manere. illa nō sunt idē realiter. sed paternitas manet ⁊ generatio nō manet. vt patet in creaturis. Et dato q̄ in diuis semp̄ simul maneat. hoc solum puenit ex diuina immutabilitate. ⁊ nō ex cōditione paternitatis ⁊ generatōis. quia dato p̄ impossibile q̄ generare trāsiret adhuc remaneret paternitas si filius pmaneret. P. ea que sūt diuersoz generū nō sunt idē realiter. sed paternitas reducit ad p̄dicamētū relationis. generatio ad p̄dicamētū actionis. g. ⁊c. P. idem non est causa sui p̄p̄suis. sed generatio ē quasi causa paternitatis. qz pater est pater. qz generat. Sed illa nō concludit. qz si paternitas ⁊ generatio actio differēt realiter. tunc in eadem psona patris eēt due p̄prietates icōdicabiles. ⁊ p̄ sequens in vna psona essent due p̄sonalitates. quia quelibet haz p̄prietatum daret esse incōdicabile. quod i diuinis est eē p̄sonale P. si paternitas ⁊ generatio actio differēt realiter. tunc in psona patris eēt quattuor notiones. qz eque determinate notificaret psona patris p̄ generatōz. sicut p̄ spiratōz actiuā seu pñitatē. Sed sācti doctores cōter ponūt solū tres notiones i psona patrī. scz innascibilitatē. pñitatem. ⁊ cōdem notionē. g. ⁊c. P. inter duos simplices terminos nō p̄t esse nisi vna relatiua oppositio. ⁊ p̄ p̄ns i vtroqz extremo nisi vna t̄mōdo relatio realis. s; pater ⁊ filius sunt duo termini simplicissimi. g. pñitas ⁊ generare in psona patris sunt vna t̄mōdo realis relatiō. cum fm vtrūqz pater ad filiū t̄mōdo referat. Ad p̄mū igit̄ p̄z p̄ ea q̄ dixi dist. ix. vbi oppositū istius minoris

Cōtra illa

Solutio Ad

- Ad 2 pbau. r m di ad pbatiōes eius. Ad scdm ddm q̄ q̄uis cōtia dīna n̄ generet. generatō tñ pdicat̄ de ea idē tice nō min⁹ q̄ ipa p̄nitas hec ē em̄ verissimā. cōtia diuina ē ipsa genera
- Ad 3 tio diuina. r est ipm̄ generare diuinū. Ad tertiū nego an̄cedēs. Ad pbationē dico. q̄ n̄ ē silē. qz creatio ē qd̄ tpale transiēs i alienā natura. sed generatio actio ē eterna et nō trāsīt i alienā naturā Ad q̄rtū nego minorē. qz vt p̄ i creaturis trāsēte actu generatiōis māet paternitas. q̄ paternitas aliud habet funda/ mētū qz actū generatiōis. Ad. v. ddm q̄ si cut ex dīna imutabilitate puenit q̄ p̄nitas manere nō pōt non manēte generatiōe. sic ex plōne patris simplicitate puenit q̄ p̄nitas realr differre nō pt ab ipsa generatiōe q̄ ē i pa
- Ad 4 tre Ad sextū nego maiorē. qz vt patebit cū de hoc me p̄tulerit disputare. eadē res pōt eē i diuersis pdicamētis sum̄pta fm̄ aliū r aliūz modū. falsū etiā assumit. qz pdicamētū acti/ onis q̄rtū ad actiōes notionales in diuis re/ ducit ad pdicamētū relatiōis. r q̄rtū ad actiōes absolutas reducit ad subaz. Propter qd̄ dixit Boetius q̄ solū duo pdicamēta sunt in diuinis. s. substantia r relatio. Ad septimū ddm q̄ illa causalitas est fm̄ nostz modū ut
- Ad 5 telligēdi qui orū habet ab his que in creatu ris videmus. sed fm̄ veritatē rei nulla est i di uinis causalitas inter paternitatē r generati onē. qz eodē pater ē pater r generās. Sed cū dixi ex dictis doctoris nostri q̄ paternitas p̄stituit psonam patris vt p̄nitas. cōtra ar guunt quidā sic. Per idem aliqd̄ p̄stituit et distinguit. sed fm̄ te distinguit in ordine ad oppositū siue vt relatio est. ergo etiā p̄stituet in ordine ad oppositū. r p̄ cōns constituet vt relatio est. P. sicut se habet p̄nitas abso/ luta ad suppositū absolutū. sic h̄z p̄nitas relatiua ad suppositū relatiuū. s. p̄nitas ab/ soluta vt absoluta p̄stituit suppositū absolu/ tū. q̄ relatio vt relatio cōstituit suppositū rela tiuū. P. si cōstituit vt p̄nitas. saltez sub aliq̄ ratiōe p̄stituit. aut q̄ illa ratiō ē absoluta aut relatiua. aut indr̄ns ad absolutū r relati uū. si p̄mo mō. tūc p̄stituet suppositū absolu tū. si scdo mō. tūc habet intentū p̄ te. qz q̄cqd̄ p̄p̄erati relatiuū puenit s̄brōe relatiua. h̄z p̄p̄ tit sibi vt relatio ē. Si tertiō mō. tūc suppositū p̄stitutū nec eēt absolutū nec respectiuū. s. ēēt indr̄ns ad vtrūqz. q̄ rē. S. nec illa dclu dūt. qz fm̄ nostz modū itelligēdi eūdē ordi nē attribui. aliq̄b̄ vbi d̄nt sola rōe que vi dem⁹ iter ea vbi realr d̄nt. S. i rebz creatis
- Ad 6
- Ad 7

traegi.

Lōtra

vbi p̄stitues r referēs realr d̄nt. p̄nitas re/ latiuā p̄cedit relatiōz q̄ cōstitutū referē ad al/ ter. q̄ fm̄ nostz modū itelligēdi i diuis vbi hec sola ratiōe d̄nt p̄cipim⁹ eandē. puta eadē paternitatē p̄ns cōstituit vt p̄nitas ē s̄z vt tali supposito p̄nitas r incoicabilr cōue nit qz p̄cipiam⁹ eā in ordine ad oppositū siue vt relatio ē Ad p̄mū igit ddm q̄ q̄uis p̄ idē ex pte rei aliqd̄ distinguat r p̄stituat. n̄ tñ fm̄ idē ex pte nostri modi itelligēdi. Ad scdm patet p̄ idē. qz q̄uis suppositū relatiuū cōstituit p̄a relatiōe r vt relatio ē p̄siderando qd̄ditatē seu naturā rei constituentē. tñ illā rē cōstituetē p̄cipit itellec⁹ noster p̄ in coicabi liter i eē p̄stituto q̄ ē rō p̄p̄eratis qz p̄cipiat eā ad eē siue ad aliud referri q̄ ē ratiō relationis. Ad. iij. ddm q̄ itellec⁹ vidēs p̄ncipiū p̄sti tutiū suppositū relatiuū. nec cōsiderat ipz s̄brōe absoluti. nec s̄brōe relatiōis p̄cise. nec sub rōe indr̄ns sub mō abnegatiōis vtriusqz. vt isti in proposito accipiūt indr̄ns. s. cōside/ rat ipm̄ sub ratiōe p̄p̄eratis relatiue. Om̄is em̄ relatio cōsiderata vt p̄nitas determinate inest ei cui⁹ est p̄p̄eratis. q̄uis cōdat ad alte rum vt relatiua est.

Solutio. Ad 1 Ad 2

Ad 3

Quātū ad quartū

Articls 4

principale. vtz q̄bū i diuis dicat cōtialr vel notionaliter. d̄cedū q̄ q̄bū d̄ notionalr in di uis. qz illud qd̄ p̄ modū emanāsi se h̄z d̄ no/ tionalr. s. q̄bū se h̄z p̄ modū emanāsi r p̄cedē tis a q̄bāte seu dicēte. q̄ rē. De h̄ nō plus ad p̄ns. qz materiā de q̄bū alibi intēdo d̄termina/ te p̄tractare Ad argumētū p̄ncipale d̄d̄z q̄ p̄z p̄ illud qd̄ dictū est ad quartā ratiōe ale xandri in. ij. arti. istius questionis.

Ad p̄nci/ pale argu mentum.

Distinctio vicesima octaua r vicesimanona.

Reterea cōsi

derari optet. Postqz mgr̄ tracta uit de p̄p̄eratis p̄sonas cōsti/ tuētibz. hic tractat de p̄p̄eratis p̄sonis in/ ex̄ntibz. Et diuidit i duas ptes. Nā p̄mo tractat de h̄mōi eternis notionibz. Secūdo incidēter d̄terminat de quibudā tpalibz rela tiōibz. di. xxx. ibi. Sūt. n. qdā noia rē. P̄ua i duas ptes fm̄ q̄ p̄ncipaliter due sunt hu/ iusmodi notionēs p̄sonas nō constitutēs. s. unascabilitas r cōmūnis notio seu actiua spi/

ratio. Primo igitur magister determinat de inascibilitate. Secundo de communi notione. distinctione. xxx. ibi. Est preterea aliud nomen. Prima in duas. quia primo tractat de proprietate ingenti. Secundo de proprietate ipsius generis. ibi. Sciendum quoque est. Prima in duas. Nam primo tractat de ingenti condicione. Secundo de genti ab ingento distinctione. ibi. Illud etiam taceri. Prima in tres. quia primo magister ostendit quod solus pater dicitur ingentis. Secundo inquit utrum solus pater dici debeat non generis. Tercio ostendit quod inascibilitas est illa proprietates a qua pater dicitur ingentis. Secunda ibi. Ideo queri solet. Tercia ibi. Si autem vis scire. Sequitur illa pars. Illud etiam taceri. In qua primo remouet arrianorum falsam opinionem. Secundo mouet incidentem questionem. Tercio apponit suam responsionem. Secunda ibi. Preterea queri solet. Tercia ibi. Ad quod dicimus. Tunc sequitur illa pars. Sciendum quoque. Et diuidit in tres partes. Nam primo tangendo quaedam proprietates filii. puta quod dicitur uerbum. imago et sapientia generis. magister querit utrum ibi sapientia predicet relative siue personaliter. Secundo ostendit quod in illo sensu sapientia accipitur notionaliter siue personaliter. Et tercio ostendit quod imago quomodo accipitur essentialiter. Secunda ibi. Laue lector. Tercia ibi. Illud etiam sciri oportet. Sequitur pars illa. Est preterea aliud nomen etc. quod est principium. xxx. distinctionis. in qua magister tractat de communi spiratione. Et quia pater et filius in hac communi notione conueniunt prout sunt unum principium spiritus sancti. ideo magister duo facit. Quia primo ostendit quod hoc nomen principium multipliciter dicitur. Secundo respectu quorum in proposito accipitur. ibi. Et pater ab eterno. Et hec in duas. Nam primo magister premitte suam intentionem. Secundo declarat eam. ibi. Omnium ergo que sunt etc. Et hec in duas. scilicet quod duo premisit. scilicet quod deus est principium ad intra eternaliter. et ad extra temporaliter. Igitur primo probat patrem. filium. et spiritum sanctum in tempore fuisse unum principium totius uniuersi. Secundo ostendit patrem ab eterno fuisse principium filii. et patrem et filium principium spiritus sancti. ibi. Deinde in eodem. Et hec in tres. quia primo ostendit patrem et filium esse unum principium quo ad spiritum sancti productionem. Secundo ostendit hoc conuenire patri et filio secundum unam communem notionem. Et tercio illius notionis inquitur nomen

nalem expressionem. Secunda ibi. Ideo queri solet. Tercia ibi. Si vero queritur. Lurca istas duas distinctiones quero hanc questionem.

Vtrum hoc nomen principium per comparationem ad intra debeat admitti in diuis. Et uidet quod non. quia ubi non admittitur unum relatiuorum. nec alter debeat admitti. scilicet principium et principiatum sunt relatiua. ut patet. l. philosophorum. et principiatum secundum dicta scriptorum non proprie admittitur in diuis. sed nec principium. Contra. beatus Augustinus dicit quod pater est principium sine principio. et filius est principium a principio. Pretermittis multos modos dicendi principium qui a philosopho narrat. v. metaphisicorum. solum accipio hic principium secundum quatuor suos modos maxime uniuersales. puta secundum quatuor modos causales. tot enim modis dicitur principium quorum causa. Igitur ad modum distinctionis cause hec questio posset intelligi de principio materiali. formali. efficiendi et finali. De primo puta. utrum aliquid materiale uel quasi materiale sit in diuinis. dixi superius dist. v. arti. uij. De finali autem dei bonitate tractare uideat ad finem quarti libri spectare. et spectabat ad primam distinctionem primi libri. Propter quod ibi aliqd dicitur dixi. cum de fructu tractam. Ad primum igitur solu foret quod de principio formali constitutiuo. et de principio originali productiuo. Igitur in hac questione primo uidebitur. utrum in diuis sit principium formali constitutiuum. Secundo utrum in diuis sit principium originali productiuum. Et sic ratione breuitatis in hac lectione prebenda materia duarum distinctionum. scilicet. xxvij. et xxx. Nam circa. xxvij. distinctionem in qua tractat de inascibilitate communiter inquitur de principio constitutiuo patris. Sed dist. xxx. inquitur de principio productiuo in diuis.

Quatuor ad primus

utrum in diuinis sit principium formaliter constitutiuum. sic procedat. Primo enim ostendam quod inascibilitas non est persone patris formaliter constitutiuum. sicut dicitur quidam. Secundo quod nec primitas accepta ut generatiuitas est persone patris constitutiuum. Ex quorum remotione patebit lucidior ueritas opinionis nostri doctoris de persone patris constitutione. quam in questione proxime preedicti recitauimus. Dico ergo primo quod inascibilitas non est persone patris constitutiuum. Quia illud quod est formaliter constitutiuum non potest constitui principium formaliter pua

Articulus 1

Locus 1

Contra b/
nauc.

se h3 non spirat ad spirare. sic ingenit ad ge-
nerare. sed fili qz non spiratus spirat. g pater
qz ingenit generat. Sed illa no cludut.
qz sicut se h3 negatio ad affirmatone. sic illd
quod se habet ad modu negatiois ad illd qd
se habet ad modu affirmatiois. sed negatio est
posterior affirmatone. vt dicit. i. topicoz. g in
nascibilitas n poterit hre roes poris respectu
eoz q positive siue affirmatiue se habet i pso-
na patris Ad pmu igit ddm q dama. p in
generatoz circulo qui pmitate put fudat im-
mediate sup aucte vlis pncipij p qua psona
pma pstituit ab oibz alijs distinguit. An da-
ma. i. eode ca. subdit post verba pdicta dicit.

Solutio.
Ad 1

Ad 2

Ad 3

Ad 4

In sol pprietatibz pmitatis. filiatiois z pcel-
sionis dmas cognoscim. Ad. ij. nego mi-
noze. Ad pbatoz dico q quis maior ppo ali
qua pmeat pmitate pando positiuu ad posi-
tiu. qz fm nostz modu intelligedi oportet na
q n pr coicari pfectioz esse videt qz sapia q coi-
cat creature. tn pando negatiuu seu pua-
nu ad positiuu no e vera. qz negatiuu qz ad
illud qd formalr dicit no ipoztat pfectioz di-
recte. licet roe illi qd supponit ipoztat pfectioz
Ena minor deficit. qz pmitas fm q est psona
patris constitutiua. puta vt immediate fundat
sup aucte vlis pncipij. ratone cui pater dicit
fontana veritas. sic paternitas e oino incoica-
bil. qz nec etiā alicui diuie psona coicari pote-
rit. z p ois multo min poterit coicari cuiu/
qz creature. Ad. ij. ddm. q psona patris psti-
tuit pmitate. ad pbatoz dico q pmitas psti-
terata vt ppetas n p supponit generatoz fm
nostz modu intelligedi. vt patuit sup. i. ma-
gis eouerso p supponit ab ea Ad. iij. nego
minore. ad pbatoz pme pt dico q n e ab alio
fm se n dicit pfectioz vl dignitate nisi roe sb/
strati i q hmoi negatio fudat. manedo. n. ifra
ambitu istz negatiois paise. tuc ita qe chime-
ra n e ab alio. sic pater din. attn illa negatio i
chimera nulla dicit dignitate. qz ex pre sbs-
tra ti nihil supponit pines ad dignitate. Inna-
scibilitas aut i patre p supponit pcellitissimā
dignitate. qz p supponit pmitate fudatā sup
aucte vlis pncipij. Ad pbatoz alter pntis
dico q quis pmitas z filiatio sint fil natura
z naturali intelligetia. tn pmitas e priozigie
ipa filiatioe. z p ois nascibilitas z oia alia p/
sone patris uenietia q ipa paternitate pstituit
sūt priora origine ipsa filiatioe. poritas. n. ori-
gis pparit secū similtate nature z natural in-
telligetie. Nec etiā reputare iconueniens si pce-
terē in nascibilitate nostro mo intelligedi e po-

steriore filiatioe. maxie cū nascibilitas sit ne-
gato generatiois n actiue h3 passiue. q qd pas-
sua generatio e idē qd filiatio. Negatio at e
posterior affirmatioe cui opponit. vt pz. i. to-
picoz. Et si dicet q tuc aliqd se uenies
patri e poster filio. R. q n heo p incoue-
nieri. saluo tn semp meliori iudicio. q aliq ne-
gatio negatiua possit uenire patri q fm nrm
modu intelligedi ex generatoe filij resultat. vt
des. n. noster intellect filiu e nascibile qz natu-
ralr pcedit a patre. g ex opposito qz fides ca-
tholica tenet patre a nullo posse pcedere. h3 ex
seipso e. oppositu illi affirmatiois ia credere
i filio puta nascibilitatis attribuit patri ipm
in nascibile appellado. Nec tn nascibilitas
pr coicari filio. dato q filiatioe sit posterior. qz
ei oppositu pr tribuit filio puta generatoe
passiua q oppoit ipsi nascibilitati Ena qz n-
lu puatiuu vl negatiuu e comunicabile nisi
ingtum positiuum i quo fudatur est comu-
nicabile. sed illud in quo fundatur in nasci-
bilitas puta auctas vlis pncipij non e coica-
bile filio. qz si talis auctas pteret filio. tunc
fili pro duceret seipm. io in nascibilitas n pot
coicari filio. Ad. v. nego minore. Ad pba-
tione primā nego minore. qz negatio seu puua-
tio no pot ee de pponē seu pstitutione rei po-
sitiue. licet possit sequi ad ea q sunt de compo-
sitione siue pstitutione rei. z ideo non pot fieri
vltimata resolutio nec i puuatoe nec i nega-
tione. Ad probatoz dico q resoluē inqsi-
ua facta vls ad pmitate q pater din e pater
tuc e star p pmitate. n tn vt paternitas e ipsa
accipiēdo fm hoc nomē coe. h3 vt diuina pa-
ternitas e. puta vt fudat sup aucte vlis pnci-
cipij et ois ouginis. vt sic em sola paternitas
est solius patris psonalis ppetas. Unde si
quereret quare psona patris est in nascibilis.
illa negatio resoluē in hanc affirmationē.
quia diceret q pro tato est in nascibilis. quia
paternitas diuina que hui psona e pstituti-
ua fundat sup aucte vlis ougis. roe cui sibi
ppetit esse pncipiū oim z a nullo pncipiani.
Ad sedm nego minore. qz cū rō pmi sit po-
sitiua. n pr pncipalr p sistere i aliq puatoe. ad
pbatoz dōz q h nomē pmogē e nomē dig-
tat. pmogē ei rōe dignitar. dabat antiq
dnu hereditatis cū pma bndictōe. z qz pat-
na bndictio z regni hereditatio xpo excellēt
sime ab oibz q pphs attribuebat. io euāgeli-
ste ipsum primo genitu z appellabāt. non cu-
rātes de ppetate vocabli fm q pnotat pu-
tatioz prioris geniti aut ppositionē posterioris

Instantia
Solutio

Ad 5
Ad proba
non.

Ad 2

Nota bñ
de pmoge-
niti voca-
bulo.

Dist. XXVIII. et. XXIX

Ad 3 Ad terciū ddm q̄ quis ista minor sit vera i absolutis. nō tñ ē vera i talibz relatiuis q̄ p cōicare esse ⁊ accipe esse ⁊ stituitur i esse. qz in talibus simul est habere eē ⁊ ꝓmunicare eē. et modus habēdi nō est prior q̄z modus ꝓmu nicādi. h̄mōi autē sunt diuina supposita. ergo in diuinis minor est simpliciter falsa. Et qm falsum assumit cū ꝓmisse ꝓclusioni appli catur. quia innascibilitas formaliter nō dicit modū habēdi esse. sed dicit modum nō habē di esse. quia dicit negationē essendi. ab alio.

Ad 4 Ad quartū dīcēdū q̄ minor nō ē vera. Ad primā ꝓbationē nego minorē. Si em̄ genitū eē esset i diuinis ratio nō generādi. tūc cū tal ratio nō obster i spūsancio qui nō ē genitus ipse vtiqz generaret. quod est ꝓtra fidē. Ad scđam ꝓbationē nego itez minorē. negati uū em̄ nō potest esse ꝓ se ratio ꝓstitui. ⁊ idō fi lius nō spirat eo q̄ non spiratus. h̄ eo q̄ a pa tre sibi ꝓmunicat potētia spirādi cuꝝ respectu ꝓposito ad spirādū. puta cū cōi notionē. h̄ n̄ generat. qz sibi ꝓicat potētia generādi cum re spectu ꝓposito ad generādū. Scđo sūt q̄ diuis n̄ ꝓstituit ꝓnitāte vt ꝓnitās ē. h̄ vt ge neratiuitas ē. Dicit em̄ isti hec q̄ttuor: se h̄re ꝓ ordinē. s. generatiū. potens generare. gene rās. ⁊ pater. ita q̄ illoꝝ semp vnū est prius al tero fm̄ nō ꝓuertētiam ꝓsequētie. quia omne potēs generare est generatiū. sed non ꝓuertit ur. qz puer est generatiuis. et tñ non ꝓt ge nerare. Itē omne generās est potēs generare. sed nō ꝓuertit. qz homo ꝓfectus est potēs ge nerare. q̄uis multi remaneāt ꝓrinētes. Et eo dem modo generās est prius patrē. quia ꝓt aliquis mori immediate post actū generatio nis anqz fetus ꝓcreet. ⁊ sic sūt generās. nūqz tamē pater. Nec autē ad ꝓposituz applicādo dicit q̄ primū illoꝝ. s. generatiū ꝓstituit ge neratiuitate sicut vltimuz. s. ꝓr vt ꝓr ꝓstituit ꝓnitāte. Ad euadendū q̄ multas difficul tates q̄ tracte sūt supius cū recitauī opinionē illoꝝ qui suppositū absolutū ꝓnūt in diuinis dicit isti q̄ cū i eadē relatione diuina sint mul te formalitates. quaz ꝓma est generatiuitas. igit ꝓma diuina ꝓsona ꝓstituit generatiuitate ⁊ sic acc̄ generatō i ꝓsupponit suppositū gene nerās ꝓstitūtū. ⁊ relatio ꝓmi suppositi ꝓm for malitatē illā q̄ d̄ ꝓnitās seq̄t actū generatō i q̄ fuerūt due difficultates. i q̄b̄ illi de supposi tis absolutis se maxie fūdabāt. Sz ista opi nionē capio n̄ posse s̄sistere. q̄ ꝓmo arguo ꝓ ꝓsitiōꝝ opinōis i se. Scđo ondā q̄ ꝓdictas

difficultates ⁊ cetās ꝓsiles n̄ euadūt. Prio 1 igit arguo sic. Illud qd̄ fm̄ rōez suā formale ꝓparit̄ secū aliqd̄ qd̄ repuḡt ꝓmo supposito i diuis n̄ ē formale ꝓstitutiū illiꝝ suppositi. h̄ generatiuitas ē h̄mōi. q̄ ꝓ. maior ꝓz. Dico rē ꝓbo ex dictis eoz. qz ipsimet dicit q̄ gene ratiū est aliqd̄. cū tñ non ꝓt generare. Ge neratiuitas autē est illa formalitas fm̄ quā re lato ꝓmi suppositi ꝓstituit generatiū. cū igit ꝓmo supposito i diuis repugnet n̄ posse gene rare. seq̄t q̄ nullatenꝝ eē ꝓsonali ꝓstituit ge neratiuitate. P̄. illud qd̄ ꝓsupponit suppositū ꝓstitūtū n̄ ꝓstituit suppositū. h̄ generatiui tas ꝓsupponit suppositū ꝓstitūtū. qz oīs apti tudo ꝓsupponit illd̄ eē aptitudo. h̄ generati uitas dicit q̄ndā aptitudinē. P̄. ꝓꝓctas sup positi ꝓstitutiua d̄z eē maxie determinata. eo q̄ cōstituat rē i incoicabili subsistētia. h̄ int̄ oēs illas q̄ttuor formalitates q̄s illi attribuūt re lationi ꝓme ꝓsonē i diuis generatiuitas em̄ me determinata. igit nō erit ꝓꝓctas cōstituti ua ꝓmi suppositi. P̄. eisdē rōibz q̄b̄ sup̄ 4 dist. vi. reprobaui formalitates i absolutis. ꝓ terūt h̄ reprobari i ꝓꝓctatibz relatiuis. maxie cū eas ꝓnūt i eadē relatione. qz vt sic vna for ma erūt multe forme. Multiplicato em̄ vno ꝓiugatoꝝ multiplicat ⁊ reliquuz. formalitas autes et forma sunt coniugata. ⁊ se habent vt ꝓcretum et abstractū. Dato tamē q̄ essent h̄mōi formalitates. adhuc generatiuitas nō erit suppositi cōstitutua. Quia q̄nqz il lud qd̄ ē suppositi ꝓstitutiū exp̄mit multis modis. quoz modoz vnus h̄z rōz ꝓfectior. ⁊ alter rationez minꝝ ꝓfecti. s. ꝓz constituitur sub rōe ꝓfectior. maxime si suppositū ꝓstitū tū ē nobile ⁊ ꝓfectū suppositū. Sed etiā fm̄ illos generatiuitas includit i ꝓnitāte ⁊ n̄ ecō uerso. qz q̄cqd̄ ꝓfectōis ꝓcipi poterit i genera tiuitate ꝓcipiet i ꝓnitāte. h̄ n̄ ecōūso. ⁊ ꝓꝓctis rō ꝓnitatis ē ꝓfectior rōe generatiuitatis. Cū igit ꝓmū suppositū i diuis sit ꝓfectū supposi tū. magis d̄z ꝓstitui formalitate q̄ ē ꝓnitās. qz formalitate q̄ ē generatiuitas. Nec etiā ꝓ 6 istū modū iste potest euadere difficultates ra ctas supius. Quia autē illud suppositū ꝓsti tūtū ꝓ generatiuitatē erit suppositū absolutū ⁊ tūc icidit i opinionē reprobatā. aut erit sup positū relatiū. ⁊ tūc simultanee optet esse su um correlatiū. qd̄ nō est aliud qz suppositū genitū. Et tunc arguit ꝓtra te sicut ꝓtra me. puta sic. Quētiqz sūt sil' a q̄cūqz supponitur vnū ⁊ reliquū. h̄z suppositū generatiuitate cō stitūtū. ⁊ suppositū genitū sunt siml. ⁊ fm̄ te

ratio in actu h̄ ꝓmū q̄
ratio i d̄ qd̄ h̄mōi. ꝓ
affirmatōe cuiꝝ ꝓmū
Et si dicit q̄ tūc aliqd̄ ꝓ
steriꝝ filio. q̄ d̄z ꝓ
om̄ semp melior iudicā
ariua ꝓstitūtiū ꝓmū
ligēdi. et generatōis rō
steriꝝ intellectū et rō
it a patre. q̄ ꝓ ꝓꝓctas
met patrē a nullo ꝓꝓctas
ꝓꝓctas illiꝝ ꝓꝓctas
ta nascibilitatis attribū
ē appellādo. Tūc
n̄ filio. dato q̄ filio
sūt ꝓr erit filio ꝓꝓctas
q̄ ꝓꝓctas ip̄i nascibilitatis
uā vt negatiū cōmū
ꝓꝓctas in quo fūditur
sed illud in quo fūditur
puta auctas vti ꝓꝓctas
qz h̄ talis auctas ꝓꝓctas
d̄ necetā sc̄ꝓm. n̄ nascibilitatis
lio. Ad v. nego minorē.
ūmā nego minorē qz ꝓꝓctas
d̄z eē ꝓꝓctas ꝓꝓctas
cet ꝓꝓctas sequat̄ q̄ndā
ac ꝓꝓctas rōe. rōe n̄
ta rōe n̄ ꝓꝓctas
Ad ꝓꝓctas d̄z q̄ rōe
rōe ad ꝓꝓctas q̄ ꝓꝓctas
tāꝝ ꝓꝓctas. n̄ in vꝓꝓctas
ēdo fm̄ hoc nōmōe. h̄
s̄. puta vti d̄z sup̄
rōis originis. vt sic em̄ ꝓ
na patris ꝓsonalis ꝓꝓctas
ē quare ꝓsona patris est
cano rōe n̄ ꝓꝓctas
necetā q̄ ꝓꝓctas est mōdū
itas diuina que d̄z ꝓꝓctas
dat sup̄ auctē vti ꝓꝓctas
esse ꝓꝓctas om̄ ⁊ rōe
scđm nego minorē. qz
n̄ ꝓꝓctas ꝓꝓctas
ꝓꝓctas q̄ h̄ nōmōe ꝓꝓctas
necetā q̄ rōe dignitatis
vereditatis cū patris d̄z
d̄z q̄ rōe h̄ rōe
d̄z q̄ ꝓꝓctas
ꝓꝓctas q̄ ꝓꝓctas
ꝓꝓctas q̄ ꝓꝓctas

scđa
ꝓmi.
nio.

tra opi
nem.

act' generatōis p'supponit suppositū generati
ue cōstitutū. q' etiā supponet suppositū genitū
qd ē impossibile. qz tūc est genitū anqz gene-
raret. Itē oē qd relatiue refert ad genitū i
intellectuali natura p'nitate refert ad ipm. si
igit act' generatōis p'supponit tale suppositū
ergo p'nitas nō seqret actū generatōis. Pz
igit q' p' p'dictā fāctā formalitatū n̄ euadūt
h'moi difficultates. Nō curo tñ ad p'ns ista
soluere q' ad h' ceta cōsilia m̄ di supi' di. xxvi

Di. xxix
Artic' 2

Quātū ad secundū

p'nipale. vtz in diuis sit p'nicipiū originali-
ter p'ductiū. possit q' d'upl'r fieri inquisitio.
Primo vtz rō p'nicipij inueniat i diuis tam
respectu intrinsecorū puta p'sonaz. qz respectu
extrinsecorū. puta respectu creaturariū. Secdo
quō tal' rō ibi repiat puta vniuoce vl' equo-
ce vel analogice. Tercio vtz p'r filij sint vnuz
p'nicipiū spūscī. Et quarto dato q' sic. vtruz
tñ possint dici p'les spiratores. Sed qz de ter-
cio r quarto satis plix tractauit dist. xi. que-
stione. i. articulo. ij. r. iij. ideo ad p'ns soluz de
primo r secdo aliqd breuissimē dicā. Quā-
tū igit ad primū dico q' q'suis i creatur' p'nci-
piū r cā dicant ad cōuertentiā. i. diuinis tñ re-
spectu intrinsecorū ita admittēdū est nomē p'n-
cipij. qd tñ negāduz est nomē cause. Nā cā ē
ad cui' eē sequit aliud. vt p'z. v. metaph. In
diuis igit vbi nulla ē seq'la i esse. cū ibi nō sit
pus r posterius i esse. sed vnū r idē eōim per-
sonaz. ibi nō debet admitti nomē cause. Itē
vbi nō est aliud r aliud substātiue. nō potest
admitti nomē cause. cū ad eē cause sequat ali-
ud. sed i diuis nō repit aliud r aliud substāti-
ue. qz als eē diuisa natura. Sed q' nomē
p'nicipij vere diuisa ueniat p'z. qz dicit. v. me-
taph. q' p'nicipiū est vnū est aliquid. qd tñ ē
dicere. q' p'nicipiū est a quo aliqd habet esse.
Sed filius i diuinis vere ē a patre. r spūscian-
ctus ab vtroqz. igit p'r vere ē p'nicipiū filij. r
pater r filius p'nicipiū spūscī. Respectu tñ
creaturaz tota trinitas r pōt dici p'nicipiū.
qz ois creatura a dño deo est. r filij potest dici
causa. qz cū creatura p'ducat a deo i aliena na-
tura. ergo in creatione ad esse dei tanqz ad esse
cause sequit aliud. puta ipsa creatura a deo si
ue ab eē diuino eēntialiter distincta. Quā-
tum ad scdm dico q' p'nicipiū in diuis respe-
ctu p'sonaz ad intra. r respectu creaturariū ad
extra. nec dicit vniuoce nec equo-
ce. sed dicit analogice. Quia qñcūqz ratio alicij' nomis

Lōdo 1

Lōdo 2

Ratio

puenit alicui rei in compatōe ad plura. quo-
rum respectu vnus puenit sibi prius qz respe-
ctu alterius. h'moi nomē de tali re nec d'z vni-
uoce nec equo-
ce sed analogice. sed ratio p'nci-
pij prius puenit deo qstū ad p'ductiōem p'so-
naz qz creaturaz. ergo h' nomē p'nicipiū q'
ad intra r quo ad extra deo nec puenit vniuo-
ce nec equo-
ce. sed analogice. maior p'z. Qz
si d'peteret ei equo-
ce. tūc nō competeret ei f'm
vnā rationē. Si vniuoce. tūc nō prius d'pete-
ret ei respectu vnus qz respectu alteri'. Et suf-
ficiēti ergo diuisiōe relinquit q' sibi comparat
analogice. Minore p'bo q' d'upl'r. P'imo
sic. Qz qñ aliqd nomē vnū puenit aliq'bo du-
obz. quoz tñ vnū f'm significatū illi' nois est
rō alterius. illud nomē p'ri' inrelligit d'peteret
illi' p' quod cōuenit alteri. siue quod est ratio
quare illud nomē pueniat alteri qz eōuerso.
sed eē p'nicipiū creaturaz puenit deo p' hoc
q' ipse est p'nicipiū p'sonaz. qz sicut patebit
li. iij. dist. xi. articulo. i. emanatio p'sonaz ē ra-
tio emanationis creaturaz. Secdo sic. Quā
vnū cōe nomē dicit de necio r p'ngēti. prius
videt d'peteret necessario qz p'ngēti. sed eē p'n-
cipiū p'sonaz puenit deo necio. qz nō potest si-
bi nō competere. r eē p'nicipiū creaturaz cō-
uenit sibi libere r p'ngēti. potuit em deus
eas nō p'nicipiare si voluiss. ergo rē. Tercio
sic. Lū hoc nomē p'nicipiū sit relatiū. vt
p'z. i. p'p'icorū. vbi cūqz ergo relatio significa-
ta p' ipm realiter aliqd ponit. ibi hoc nomen
p'nicipiū prius r magis p'pue repit q' vbi ni-
hil reale ponit. sed ex hoc q' vna diuisa p'sona
ē p'nicipiū alterius. relatio realis ponit in p'so-
na producēte q' alterius ē p'nicipiū. s' ex hoc
q' deus est p'nicipiū creaturaz nō ponit i deo
aliq' realis relatio. vt patebit in dist. immedia-
te seq'nti. q' rē. Quarto sic. Qd puenit deo
ab eterno. prius r magis videt sibi d'peteret qz
qd puenit sibi i tpe. sed eē p'nicipiū p'sonaz cō-
uenit deo ab eterno. creaturaz autē ē p'nicipiū i
tpe. ergo rē. Ad argumētū p'nicipale i oppo-
sitū ddm q' si negat i diuis eē p'nicipiatū. hoc
sit p'pter hereticos. qui p' eodē volūt accipere
p'nicipiatū r causatū.

Probatio
minors.

Distinctio tricesima.

Sunt eni que
dā rē. Postqz mgt' determinauit
de diuiaz p'sonaz eternis mon-
onibus. nūc in ista. xxx. distinctione tractat

Ad p'nici-
pale argu-
mentum.

de earundem psonaz tpalibus relationibus.
 Et diuidit i duas ptes. Quia pmo mgr on/
 dit q quedā tpales appellatōes deo pueniāt.
 Secdo ostēdit qliter 7 p quez modū deo con/
 uenire valeāt. ibi. Quomō g. Prūma i tres.
 Nā pmo magister pmitit suā intentōem.
 Secdo ptra suā assertionē adducit obiectōez
 Et tercio illius obiectionis innuit dissoluti/
 onē. Secda ibi. Sed hic aliq̄s dicit. Tercia
 ibi. Ad qd̄ dici pōt. Sequit illa ps. Quō
 g. Et diuidit i duas ptes. Nā pmo ostēdit su
 pradictōz possibilitatē. Secdo ex hīc dicit ostē
 dit eē soluta qndā sup̄ tractā difficultatē. ibi
 Dic pōt solui qd̄. Circa istā dist. qro.

V Trū relatio dei ad creaturā sit pōrre
 latōe creature ad deū. v. l. eōuerso. Et
 videt q relatio dei ad creaturā sit pōr
 qz sic se hz sūdāmētū ad sūdāmētū. sic rela
 tio ad relatiōez. sed de pōr qz creatura. g. rē.

Cōtra. relatio fm̄ rationē ē posterior relati
 one fm̄ rē q̄ sibi opponit. s. relatio dei ad crea
 turā ē fm̄ rationē. vt. j. patebit. relatio pō cre
 ature ad deū est realis. ergo rē. Dic quat
 tuor sunt vidēda. Prūmo vtz aliqua rela
 tio sit inter deū et creaturā. Secūdo dato
 q sic. vtrum talis relatio sit realis ex parte dei

Tercio vtrum sit realis ex parte creature.
 Et quarto videndūz est de eo quod quez

Quātūz ad primūz

pncipale. vtz aliq̄ relatio sit inter deū et crea
 turā. dicēdū q sic. Quia inter mēsuratū 7 mē
 surā opret eē relationē. sed de pōr qz creatura oim cre
 aturaz siue oim entū. vt p3 p Auer. r. meta/
 ph. vbi sic ait. Illud qd̄ ē mēsurā oim ē p̄mū
 pncipiū. de. s. qui ē motor oim absolut⁹ ab oī
 materia. q̄ est actus vltimus. cui n̄ admisceat
 oino potētia. qui ē pncipiū vt motor. forma 7
 finis. Et. xi. ppositione pcli dī. Dis deus mē
 sura ē entū. P. inter pducēs 7 productūz
 est vera relatio. sed deus est creator oim. Ha
 ioz patet. v. metaph. Mior declarat circa p̄n
 cipiū secūdi libri. P. quecūqz simplr sūt di
 uersa. inter ea saltē est relatio diuersitat. s. de
 us 7 creatura sūt simplr diuersa. cum differat

plus qz genere. vt p3. r. meth. Sz aliq̄s tri/
 plr hic possz instare P̄no qz relatiua sūt sil
 natura. de. aut pōr ē oi creatura. Secdo qz q
 nō sūt ad inuicē p̄pabilia n̄ sūt ad inuicē refe
 ribilia. s. deus 7 creatura n̄ sūt ad inuicē p̄p/
 abilia. cū nō sint vniuz generis. Sola em̄ illa

sunt ad inuicē p̄pabilia q̄ sūt vniuz generis.

Tercio qz i q̄cūqz genere ē vniuz relatiuoz 7
 alterz. sed de nō ē i genere creature. cū i nullo
 genere claudat. sed i se claudat pfectōes oim
 genēz. vt p3. v. meth. Sz illa n̄ obstat p̄i
 tati iā dicte. qz. b. Aug. ep̄stē dicit. v. li. d. tri.
 qz creator relatiue dī ad creaturaz. sic dñs ad
 p̄mū. g. rē. Ad p̄mū g. ddm. qz q̄uis relatiua
 vt relatiua sūt sint sil natura. in n̄ oz sūdāmēta
 seu sbiecta relationū eē siml. 7 idō q̄uis de⁹ vt
 creator sil sit cū ipsa creatura. nec p̄us eē potē
 erit qz eē creatura. qz vt creator ē terminat rela
 tionē q̄ creatura referat ad ipm. tñ vt deus ē p/
 cedit oim creaturā. qz vt sic nō dī relatiue. sed
 absolute. Ad scdm̄ ddm. qz non oim ē p̄p/
 tio quoz ē relatio. pp̄rie loq̄ndo de p̄patione
 mō q̄ illa dicunt ad se compabilia que ad se
 mutuo sūt ordinabilia. sed solū illoz que ad
 inuicē referunt p̄enas quantitatē vel qualita
 tē. iuxta q̄ alterz altero pōt dici mai⁹ vl̄ min⁹.
 meli⁹ vel p̄i⁹ vel albi⁹. 7 sic de alijs hmōi. Re
 latione. n. diuersitatis referunt ea ad se inuicē
 q̄ diuersoz genēz sūt Ad terciū pōt dici qz
 n̄ oportz sūdāmēta relationū eē eiusdē genēz
 sed solū ipsas relationes. quātitas. n. et quali
 tas dñi generis. q̄uis eēlitas 7 sil̄tudo q̄ sū/
 dant in ipsis sint in eodē genere relationis.

Etia potest dici qz q̄uis deus i nullo gene
 re sit ita qz claudat i eo. est tamē i quolibet ge
 nere sicut p̄ncipiū illius generis. 7 ideo de⁹
 referat ad quamlibet rē cuiuslibet generis sicut
 p̄ncipiū ad p̄ncipiātū.

Quantūz ad secun

dum pncipale. dato qz sit relatio inter deum
 7 creaturas. vtrum sit relatio realis ex pte dei.
 pono duas conclusiones. Prūma est qz re
 latio deo adueniens temporaliter. ex pte dei nō
 est realis. Secunda qz hoc nō obstatē de/
 us tamē vere terminat relationē creature. 7 ex
 hoc fm̄ rationē referat ad creaturam. Cir
 ca primā sic pcedam. Prūmo. n. p̄bato p̄du
 sione aliquibz rōibus. Secdo ad ducaz p̄tra
 ea motiua opposite opinōis. Et tercio m̄de
 bo ad ea P̄no igitz dīoz p̄to sic. Nullū ens
 qd̄ simplr ē necesse eē. possibile ē deo cōuenire
 ex tpe. sed omne quod realiter est in deo ē sim
 pliciter necesse esse. quia nihil existēs realiter
 in actu purissimo et simpliciter p̄mo pōt esse
 p̄tingēs. g. nulla relatio realiter existēs in deo
 potest deo aduenire ex tpe. g. rē. P. si relatiō
 p̄ quam deus ex tpe referat ad creaturam esset

Cōtra

Solutio. Ad 1

Ad 2

Ad 3

Articls 2

Cōclō 1

Cōclō 2

1

2

in re in compo ad p̄mū
 vniuz p̄mū sil p̄mū
 h̄mōi nomē de tali rē
 uoce sed analogo. sed
 uenit deo q̄m ad p̄mū
 turaz. ergo h̄ nomē p̄mū
 qd̄ ad crea deo nec p̄mū
 uoce. sed analogo. qz
 eōuocē. tūc nō compo
 ē. Sz vniuz. tūc nō p̄mū
 tu vniuz qz relatiue
 diuisio creatūz qz
 Mior p̄mū dīoz p̄
 aliq̄ nomē vniuz p̄mū
 in vniū fm̄ significati
 illud nomē p̄mū
 cōuenit alteri. siue qd̄
 d nomē pueniat alteri
 qz p̄mū creaturaz p̄mū
 p̄mū p̄mū p̄mū
 articulo. i. amano p̄mū
 nōnia creaturaz. Sz
 omē dicit deo necio
 ere necessario qz p̄mū
 ay puenit deo necio
 p̄mū. 7 eē p̄mū
 libere 7 p̄mū
 p̄mū p̄mū h̄ velūz
 h̄ hoc nomē p̄mū
 sicoz. vbi qz ergo rē
 7 realiter aliq̄
 p̄mū 7 magis p̄mū
 p̄mū. sed ex hoc qz
 h̄ alterius. relatio
 acce q̄ alterius ē p̄mū
 p̄mū p̄mū creaturaz
 is relatio. vt patet
 g. rē. Quomō sic. Sz
 p̄mū 7 magis vidē
 t sibi i tpe. sed ex p̄mū
 ab eterno. creaturaz
 rē. Ad argumētū
 qz si negat i diuis
 hereticos. qui p̄mū
 am 7 causam.

Distinctio tricesima

Int eni

da rē. Possit
 de diuis p̄mū
 nūc in illa. 777. dīoz

creata. maior pz. Minor pbat. qz illa relatio est realis que a nullo intellectu dependet. nec humano nec angelico nec diuino. sed illa relatio qua de ab eterno refert vt pducens e hmoi Istam pbo. No em dependet ab humano intellectu vel angelico. qz no du fuerit. Nec ab intellectu diuino. qz eentia diuina nro modo intelligedi anqz sit intellecta ab intellectu diuino habet in se et ex se infinitam virtute et perfectionem. et psequens potentia producedi omne pducibile seu possibile produci. No em deus e omnipotens et omniu productiuus ex eo qz intelligit se talem. sed eouerso ideo intelligit se talem. quia ipse est talis. P. producentis aliquid i diuersitate nature. no minus refertur ad ipsum qz produces aliquid in eade natura. sed pater realiter refert ad filiu que producit i eadem diuina natura. g creator realiter refert ad creatura quam producit i diuersitate nature. Minor pz ex fide. pbat maior. nam cu relatio realis requirat extrema realiter distincta no minus est relatio realis inter creator et creatura que suppositaliter et naturaliter distinguunt. qz inter patre et filiu qui solu suppositaliter distinguuntur. P. illud quod pprie et fm nome suum importat relationez. vbi cuqz hoc realiter inuenit ibi erit realis relatio. sed principiu ex nomine suo importat relatione. qz vt dicit. i. phisicoz. pncipiu aut e cuiusda aut quoru da. Lu igit deus sit realit pncipiu creature. ipse realiter refert ad creaturam. P. omne realiter diuersu ab alio refert ad ipm reali relatione. quia ipsa diuersitas e relatio. sed deus est realiter diuersus a creatura. g. zc. P. omne nomen quod pprie dicit de deo et no metaphorice ponit re sui significati realiter et formaliter i deo. qz uis em deus no sit formaliter lapis. est tamen formaliter sapiens qz lapis dicit metaphorice de ipso. sapientia no formaliter et pprie. sed deus pprie. immo ppriissime dicit dñs et creator. ergo relationes talibz nomibz importate realit erit i deo P scia realiter refert ad scibile. qz uis no econuerso. vt pz. v. metaph. sed deus scia sua q est ide qd eentia sua ab eterno sciuit omne creatura. ergo zc. Sed illa no cludut. quia sicut i hac materia dicit solenes doctores. s. sancto Tho. et frater Egidius. ea que realiter ad se mutuo referunt. illa ad se mutuo realiter ordinantur. sed deus no ordinat realiter ad creatura cu ab ipsa i nullo dependeat. qz uis eouerso creatura ordinat ad deum. qz ab ipso realit dependet. ergo deus no refert realiter ad creatura

qz uis eouerso creatura realit referat ad ipm deum. Ad primu igit dicendum qz maior no est vera. qz omne moues siue agēs actione trahente denominat a motu vel ab actōne. qz uis motus talis no sit in mouete sed in mobili. et actio talis no sit in agere sed in passo. Ad minorē tamē potest dici qz deus in omnibus talibus nomibus denominat a forma absoluta. prout talis forma terminat realem ordinē siue relationē creature ad ipm deum. Dicit em dñs prout habet in se potētiā coactiuā ad quam seruicus creature terminat. Dicit creator prout habet in se potētiā creatricē ad quā relatio creature terminat. Ad secundū dicēdū qz deus respectu creature sic est producens qz etiā est mēsurā producti. ideo relatio actiuis ex pte dei trahit ad relationē que se habet modo mēsure. sed quia mēsurā ad mēsuratum no refert realiter. ergo zc. Ad terciū nego minorē. Ad probationē dico qz licet in illis quibus diebus no fuerit intellectus humanus. fuerit tamē intellectus angelicus et diuinus. qui vidētes relationē realez ipsius creature termini ad actiuā potētiā creatoris. poterant eōtra fm rationē percipere relatōez creatis ad creaturam. Ad quartū. nego maiorē. quia relatio mēsure ad mēsuratū habet fundamentum reale et extrema realiter distincta. et tamē no est realis. vt patet. v. metaph. de relatione scibilis ad sciam. Ad quintūz nego minorē. Ad pbationēz dico qz relatio pductiuā ad pducibile creabile no fuit relatio realit ab eterno i deo. qz no habuit extrema realiter distincta. creabile em anqz fuit creatū no differebat realiter a creatrice essentia. vt patebit in. ij. libro. qz relatio realis requirit extrema realiter distincta. ergo in illa pbatione datur no causa pro causa. qz dependētia ab intellectu no e causa quare hmoi relatio no sit realis. sed idistinctio extremoz est causa Ad sextū nego maiorē i tali materia cu producens est infinite nature et simplr necesse eē. quia tūc productū in eade natura est eque perfectū cu producēte. ppter quod inter tale producens et pductū potest esse mutu⁹ ordo. qz equaliter se coerigūt. Sed productū a tali producēte in aliena natura rone sue limitate pfectionis i infinitū distat a nobilitate et pfectione producētis. et ideo licet dependeat a producēte et ordinat ad ipm. et psequens ad ipsum realiter referat. tamē hmo no potest fieri eouerso ppter independētiā producētis. Ad probationē dico qz peccat p assignationē no cause p cā Pot etiaz dicit

Solutio.

Ad 1

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Ad 5

Ad 6

Alia solutio

homo...
 dicitur sic. Si enim deus...
 pater sui montatus e...
 rati no e creatio relati...
 deus i creatura om. v...
 agit et hoc qz uis ten...
 dūrate creature. ad...
 re. P. quod eōdem...
 em suū esse. hoc creatio...
 no habuit eōm...
 et sibi relatio realis...
 e. qd negat oēs p...
 gis. Dicit n. Thom...
 lū e accidēs. Et op...
 Bug. v. de trinitate. ca. v. q. 1. dicitur...
 dicitur dicit in op...
 amilēstū creaturam...
 et qz ei aliqd accidēt...
 us ad qd deus dicitur...
 ppositū istius et...
 multipli. P. om...
 et formalitē eō ab...
 informate ipm...
 maliter dicit dñs...
 re. et sic et aliqz...
 licet sit in deo. et...
 illū refert relatiō...
 il. qz relatiōes no...
 reales i vroz...
 d deus cu sit creatio...
 arā sicut actiuū ad passiuū...
 relatiōes sunt relatiōes...
 ma realis vt eōd...
 omni actū rōis. hmoi...
 creatura sunt hmoi. Et...
 aliqd dicit no...
 is. Minor sil pz. qz...
 eatura creatio...
 an oem actū ratiōis...
 turari creator et dñs...
 sūdamētū et...
 sed qz hmoi p...
 i domini fundat sup...
 na sua sunt deus et...
 d. vbi cuqz relatiō...
 e ad pducibile est...
 producētis ad pducē...
 n est possibile qz...
 it relatiō realis. qz...
 relatiō realis. Sed...
 terno referat...
 ill erat. g. modo...
 dicit realiter ad...
 tra opi
 hē.

nō m̄deat ordo dependētie qua referat ad s̄b
ditos. sed solū dependētia quā terminat put
subditi ordināt ad ip̄m.

Quantū ad terciū

principale. vtrum relatio que est inter deūz et
creaturā sit realis ex parte creature. sic proce/
dam. Primo ponā vnam cōclusionē z ipsam
probabo. Secūdo instabō p̄tra eam z solvaz
instānas. Tercio inferā quod dā correlariūz
cōtra dicta cuiusdā doctoris in ista materia.

Cōclō ē hec q̄ creatura reali referat ad crea
torē. Quod illud quod realiter dependet ab altero
z ad ip̄m ordinat. hoc realiter referat ad ip̄z.

sed creatura realiter dependet a deo z ad ipsūz

ordinat. vt patet. xij. metaph. P. omne pro
ductūz reale realiter referat ad producens. sed

creatura est realiter producta a deo. gr̄c. P.

omne mensuratū realiter referat ad mensuram
qua p̄fectissime mensurat. sed deus est mēsu/
ra oim̄ p̄fectissima qua omnes creature perfe/
ctissime mensurant. Contra illā cōclusionē

ab aliquibz instat sic. Si ois creatura referat
ad creatorē relatiōe reali. tūc ipsa relatiō qua
referat creatura cum sit realis est vera creatura
z p̄ consequēs refertur ad creatorē. aut igit̄

referat relatione s̄m̄ rationē. aut relatiōe reali.

Si primo mō. tūc pari ratione quelibet alia
creatura referat relatione s̄m̄ rationē ad creato
rē z nō reali relatione. Si secūdo modo. tūc

eadē modo queret̄ de illa relatione. z erit pro/
cessus in infinitū. P. creatura s̄m̄ q̄ pro
ducta a deo sic referat ad deūz. sed a deo s̄m̄ sub
stantiā suā est producta. igit̄ s̄m̄ suā substan
tiā referat ad deū. z nō s̄m̄ aliquā relationē ac/
cidentaliter sup̄ueniēte. P. omis relatiō est

quasi quod dā mediū inter extrema relatiua.

sed inter creatorē z creaturā nullū cadit medi
um. qz s̄m̄ Bern. omne quod ē aut est creatu
ra. aut creaturę cōntia. Sed illud expresse

ē p̄tra. b. Aug. v. de trini. c. vi. vbi ait deūz di
ci relatiue ad creaturaz. nō ratione accidētis
quod accidit sibi. sed ratione accidētis quod
accidit creature. ad quam dici incipit ipse de
us. Oportet igit̄ q̄ relatiō creature ad ipsūz
deū sit aliquid reale existens in ipsa creatura
quo ad deū creatura referat. Ad primū igit̄

dicendū. q̄ relatiō referat ad deū. nō tamē alia
relatione sed seipsa. Sicut em̄ species differt
d̄ntia sua pp̄ria ab alia specie. d̄ntia autem
nō differt alia d̄ntia. s̄ seipsa est ab alia dif
ferētia realiter diuersa. sic relatiū referat rela/
tione. relatiō autem respicit terminū seipsa.

tione. relatiō autem respicit terminū seipsa.

Ad secundū dicendū q̄ sicut aliquid dici
tur simile ipsa qualitate causaliter et fundamē
taliter. sed ipsa similitudine dicit simile forma
liter. sic quelibet creatura p̄ suas naturā refer
tur ad deū fundamētaliter. sed ipsa relatiōe for
maliter. Ad terciū dicendūz q̄ quis inter
creatorē z creaturā non sit mediū tale qd̄ nec
sit creator z nec creatura. tamen inter creaturā
absolutā z creatorē p̄ modū cuiusdā tendētie
mediat creatura que est relatiō. que cū sit ipa
tendētia siue ordo. nō requirit aliam tendē
tiāz mediā. sed seipsa tendit ad terminū. nec
etiā mediat relatiō tanq̄ res alia a suo fun da
mento sed tanq̄ modus. Et ex hoc potest

Ad 2

Ad 3

Correlari
um 3 Au
reoli.

Rōes Au
reoli.

z

3

mudi. mudo minus p...
in xpo. s̄ ratio cuius...
cana. vt ait Boetia. ...
ua xpo dicit d̄ntia solū...
e sequit̄ q̄ xpo ex hoc d̄ntia...
erem? cū esset d̄m̄...
Ad primū dōm̄ q̄ nō...
referat. qz sicut op̄tatio...
realis. sic nō ē cōclusionē...
s̄ sic relatiō s̄m̄ rōz...
oīz. q̄ rōnī siue app̄tatiō...
l̄ nō d̄ntia referat. sicut...
z tal rō ē causa z vna...
le Boet? Quis nō d̄ntia...
mediat. p̄tentiā sicut...
it̄ res p̄me intētiōis. p̄tentiā...
plato. Quis aut̄ nō d̄ntia...
mediat. Et s̄ dupl̄...
sua subtilitate p̄p̄tentiā...
res se lup̄ fantasia...
s̄ vna ens reale p̄me...
nō d̄ntia nō p̄dicari...
uiduū. z illud ē nō d̄ntia...
fūdo fundamēto s̄m̄ rōz...
ctus. puta nō p̄dicari...
fundamēto s̄m̄ rōz...
lūq̄ aut̄ talia intellectū...
te. sed ex suo mō...
it̄. c̄ h̄m̄ oī v̄p̄m̄...
uis em̄ i r̄ extra...
natura q̄ cōd̄ntia...
urato. n̄ apud intellectū...
ia dependētia. qz...
p̄ndere em̄ natura...
endat̄ mensurā. sic...
urā vt mensurā nō...
q̄ tamē dependētia...
illegit̄ mensurati...
p̄ d̄ntia dependētia...
surati ad mensurā...
ven s̄re apud intellectū...
dependētia m̄ d̄ntia. sed...
s̄ra terminat̄ dependētia...
mensurā ad mensurati...
Ad terciū dicendū...
iter est idē s̄m̄. tamē...
d̄ntia relatiō s̄m̄...
plam̄ dependētia...
parz. v. metaph. sic...
is poter̄ verā z realis...
tos qua terminat̄...
sua subd̄ntia. sicut...
d̄ntia s̄m̄ rōz...

p accidēs eiusdē p̄nitatis. q̄ est causa sine q̄ nō siue remouēs prohibens. quia nō esse filij est causa prohibens actualē existentia ipsius paternitatis. Et cū dicit q̄ tunc pater cau- sare aliquid i seipso. Dico q̄ nihil repugnat causare aliquid in seipso p accidens. Sicut em̄ motus ipsius grauis est i graui. ⁊ tamen causat a graui. nam graue p se remouet pro- hibens. quod remouendo mouet seipsum de- orsum p accidens. vt patet. viij. physicozū. et sicut talis motus per se est ab ipso generante. quod quidem generans quantum dat de for- ma tantū dat de loco. ⁊ p consequēs de motu ad talem locum. vt apparet in eodem. viij. sic in pposito ⁊c. Ad quartum nego minore. quia si repenit⁹ destructa adhuc maneret sci- entia. tunc habens scientiaz nihil sciret. quia tale scitum nihil penitus esset. cum sit destru- ctum tam in se q̄ in suis causis. ⁊ nihil au- tem nō potest esse scientia. Nihil em̄ nō con- tingit scire. quia nō est. vt dicit. i. posteriorū.

Ad 4

Ad 5 Ad quintū dicen dū q̄ vel p agens actua- liter attin gēs intelligis agens p accidens. si- ue causam p accidens. ⁊ tunc minor est falsa. q̄ nunq̄ acquiris paternitas sine actione pa- tris qua phibens paternitatē puta nō esse fi- lij remouet. Vel p agens actualiter attin gēs intelligis agens siue causā p se actualiter ope- rantē. ⁊ tunc maior est falsa. quia p eam eque bene probat q̄ motus actualiter inexiētēs gra- ui non sit aliqua res. sicut de paternitate. q̄a causa p se illius motus. puta illud a quo ge- nitū fuit illud graue protūc cum graue mo- uet nō attingit actualiter ipsum graue. q̄ for- te protūc destructū est. ⁊ nō est in rez natu- ra nisi in potētia. Et sic apparet q̄ rationes illius nō conuincūt.

Ad 5

Quātus ad quartū

p̄ncipale. vtrum relatio dei ad creaturam sit prior relatione creature ad deum vel econuer- so. Dicen dū q̄ relationes p̄dicte puta creatu- re ad deū ⁊ dei ad creaturā vt relatiōes op po- site sunt. neutra ē prior alia. q̄ vt sic hec ena- tura relatiōz. q̄ vt relatiua sunt simul sunt Sed q̄ vt dixi sup̄ cū similitate nature stat- poritas originis. ideo posset ille articulus pe- tere. vtz relatio qua refertur creatura ad deū ⁊ magis habeat rationē originis respectu rela- tiōis qua refert deus ad creaturā q̄ econuerso.

Ad 4

Et tūc penes istū intellectū dico. saluo tū- sp̄ meliori iudicio. q̄ relatio q̄ creatura refert

ad deū. magis habeat rationē originis respectu relatiōis q̄ deus refert ad creaturā. siue illa re- latio sit eterna siue tpalis q̄ econuerso. Dico q̄ nūcūq̄ aliq̄ relatiua sic se habet q̄ vnū realit̄ refert ad alter. illud aut̄ econuerso nō refert ad illud nisi ex hoc q̄ intellectus ⁊cipit ip̄z refer- ri ad illud motuū illius ⁊ceptus accipiēns ab illa p̄ma reali relatione. tūc illa realis rela- tio magis est origo illius relationis fm̄ rōez siue fm̄ ⁊ceptū intellect⁹ q̄ econuerso Sed sic est i pposito. q̄ vt sup̄ius patuit. ex quo intel- lectus ⁊cipit realē relationē creature termina- ri ad ipm̄ deū. ⁊cipit ex suo mō intelligēdi ne- cessario econtra ipm̄ deū terminatē h̄mōi rela- tionē creature referri ad ipsā creaturā. q̄ obie- ctive mouet ip̄z intellectū relatio creature ad ⁊cipiendā relationē quā ponit i creatore. et p- p̄ns origo ei⁹ dici pot̄. P. q̄nūcūq̄ aliq̄ duo sic se h̄nt q̄ vnū est naturale. aliud aut̄ ex so- lo ⁊ceptu intellectus app̄hendētis ipm̄ ad si- militudinē illius natural. tūc illud naturale ē p̄ns origine illo quod ad instar sui p̄ intelle- ctū est app̄hēsūm. Sed relatio creature ad deū ē naturalis. cū ipsa naturaliter dependat a deo fm̄ totū suum esse. relatio autē dei ad cre- aturā est ex sola app̄hensione intellect⁹. q̄ ⁊c.

P. semp̄ illud est prius origine a quo mo- uet intellectus ad aliquem conceptū. q̄ illud quod fit ex tali conceptu. sed a reali dependen- tia siue relatione creature mouet intellect⁹ ad concipiendū deū esse realē terminū illi⁹ depen- dentie. ⁊ ex tali cōceptu ipse intellectus refert econuerso h̄mōi terminū. s. deum ad creaturā. q̄ ⁊c. Sed si sic dixerō. qd̄ credo bñ dictū. tūc motuis duaz opinionū me optet r̄ndere Quaz p̄ma sine distinctōe simplr̄ dicit. q̄ re- latiōes dei ad creaturā sunt p̄ores relatiōibus creature ad deū. Quia q̄n̄ aliqua relatiua sic se h̄nt q̄ vnū est totaliter cā alteri⁹. tūc relatiō illius qd̄ est cā est prior relatione eius qd̄ est effectus. sed deus totalr̄ est cā creature. q̄ ⁊c.

P. eadē est relatio q̄ deus vt creatiu⁹ ab eter- no refert ad creabile. ⁊ quā vt creans in tpe re- fert ad creatū. q̄ nihil de nouo pot̄ sibi adue- nire. sed relatio creatis ē prior relatiōe creati. q̄ sicut create actiuū est prius creati passiuo. sic relatio creatis ē p̄or relatiōe creati. q̄ prior ē relatio qua vt creatiuus ē refert ad creabile q̄ econuerso relatio creabilis q̄ creabile refer- tur ad p̄ncipiū creatiuū P. nō q̄ creatura pot̄ creati ideo deus pot̄ create. sed econuerso. Sicut q̄ posse create p̄cedit posse creati. sic re- latio creatis p̄cedit relatiōez creati. q̄ ⁊c. P.

Contra

Alex. 3. q̄. q. 6.

1

2

3

4

8 3

nō minus relatio dei pducētis est cā relatiōis sui pducti q̄ relatio naturalis agētis est cā relatiōis que est in naturaliter pducto. sed sp̄ relatio naturalis agentis ē prior cāliter relatiōe sui pducti. puta paternitas filiatiōe. ḡ ṽc.

1 Est insup̄ alia opinio aliquantulū t̄pans supradicta. Dicit em̄ q̄ relationes dei ad creaturā que ab eterno deo conueniūt sunt prior̄ res relationibus ipsis correspōdētibus ex parte creature. Quia ad illō quod ab eterno deo puenit nihil facit intellectus. sed de⁹ ab eterno habuit relationē ideatiui respectu ideabilis ⁊ creatiui respectu creabilis. cū igit̄ relationes dei ad creaturā solū p̄ tanto dicant̄ posterior̄ res relatiōibus creature ad ip̄m. eo q̄ intellect⁹

2 facit ad esse realiū relationū. ergo ṽc. P̄. nullius respectus eterni creatura poterit eē causa ḡ ṽc.

3 P̄. quicūq̄ aliq̄ duo sic se habēt sicut p̄mū ⁊ scdm̄. ⁊ scdm̄ nō habet q̄ sit aliquid nec ad se nec ad p̄mū nisi a p̄mo. tūc scdm̄ nō refert̄ ad p̄mū. nisi q̄ p̄mū refert̄ ad se/ cundū. sed sic se habent creator ⁊ creatura. et/ go ṽc. Sed illa nō concludit. quia i om̄i relatiōe qua deus refert̄ ad creaturā. semp̄ cōcurrit relatio mensurē ad mensuratum. quia sicut deus vt creans est mensurans creaturā. sic vt ab eterno creati⁹ vel ideatiuus ē mensuratiuus creabilis. Sed omnis relatio mēsure ad mensuratū dicitur ex relatione mensurati ad mensurā. q̄ vt p̄. v. metaph. mensura refert̄ ad mensuratum. eo q̄ mensuratum refert̄ ad mensuram. ergo omnis relatio dei ad creaturam. siue vt creata est. siue vt creabilis est. origine videt̄ esse posterior̄ relatione creature ad ip̄m Ad p̄mū igit̄ dicendū q̄ maior nō est vera. maxime si relatio cause ad causatū est fm̄ rationē. ⁊ cōuerso relatio causati ad causam est fm̄ rem. sed dei ad creaturā relatio semp̄ est fm̄ rationē. creatura autem saltem vt creatura est realiter refert̄ ad creatorē. cum realiter ab eo dependeat. Ad minores dico q̄ deus est totaliter causa creature. relatio tamen que est in deo non est causa relatiōis que est in creatura. quia deus creat virtute absoluta ⁊ actione absoluta. cum hmōi virtus ⁊ actio. s. creationis sint cōmunes tribus p̄sonis. relatio vero dei ad creaturā ⁊ si sit cōmūnis tribus p̄sonis. quia tamē nō est realis sed fm̄ rationē. nullius entis realis videt̄ esse p̄ncipiū. ḡ ṽc. Ad scd̄z nego maiorē. q̄ vt accipis creabile vt ab eterno habuit esse i mēte diuinā. neutro illoz modoz ē cadē rela/

Alia opi.

Extra illas opiniones

Solutio Ad 1

Ad 2

tio creatiui ad creabile. ⁊ creatis ad creatū. q̄ p̄mo mō extrema relatiōis nō dnt̄ realiter. Scd̄o mō alterz extremoz est ens. ⁊ alteruz penitus nihil. q̄ creabile extra mentē diuinā ab eterno nihil fuit. Dō planū est q̄ nō est eadem relatio eiusdem ad se. siue alicuius ad nihil. ⁊ que est creatis ad creatū. cū creans ⁊ creatū sint duo extrema reali distincta ⁊ am/ b̄to positina. Ad p̄bationē dico. q̄ q̄uis nihil reale possit de nouo deo aduenire. aliquid t̄m fm̄ ratiōz de nouo potest sibi aduenire. Et s̄i n̄ nego minorē. nec valet probatio. quia cū actio dei sit realis. ipsa vere potest dici causa passionis create. relatio autē talis agentis qd̄ est omnino p̄mū. cum sit relatio mensurē. ⁊ p̄ consequens nec realis sed rationis t̄m. non potest esse prior̄ causaliter relatione ipsius p/ ducti ⁊ mensurati. que vere est realis. Et p̄ idem patet ad tertium. quia q̄uis posse crea re sit prior̄ posse creati. relatio tamen creatis cum sit relatio mensurē non est prior̄ relatiōe creati que est relatio mensurati. Ad quar/ tum nego maiorē. quia relatio naturalis agētis ad naturale productum est relatio realis. nec trahitur ad relationē modo mensurē. sed manet infra ambitum relationū modo portē. que sunt reales in vtroq̄ extremoz. cuius oppositū est in relatione sup̄naturalis agētis quod ē deus. vt p̄. ⁊ dicit̄. Et iō dato q̄ relatio naturalis agentis esset prior̄ relatiōe sui pducti. oppositū t̄m hui⁹ dicem⁹ de relatiōe sup̄naturalis agētis. cūz talis relatio sit relatio mensurē ad mensuratū. Etiam minor̄ posset negari. quia fm̄ Ansel. monologion. ca. ij. relatio nō est causa relationis sibi opposite. Et fm̄ Aristo. in p̄dicamentis. relatiua sunt si mul natura ⁊ naturali intelligētia. Ad p̄mū alteri⁹ opinionis dōz q̄ intellect⁹ nō creat⁹ sed diuin⁹ facit ad hmōi relatiōes q̄ deo ab et no fm̄ rōez pueniūt. Ad. ij. dōm. q̄ q̄uis nulla creatura sit cā realiū respectuuz q̄ deo fm̄ rōez ⁊ nō reali ab eterno pueniūt. intellect⁹ t̄m diuin⁹ erit eoz cā. Ad tertiu⁹ nego maiorē. q̄ q̄uis creatura totū suuz esse siue ad se siue ad aliud totaliter habeat a deo. tamen hmōi cālitatē deus nō h̄z a relatione que in ip̄o est fm̄ rōem. sed sua absoluta virtute. q̄ sua eētia est sibi rō ois cālitatis. ⁊ ideo nihil prohibet quin relatio que est in creatura reali possit esse prior̄ origine relatione que est i deo fm̄ rationē. Ad argumentū principale dicen/ dū q̄ maior nō est vera nisi relatio in vtroq̄ fundamento sit realis.

Ad 3

Ad 4

Ad 1. aliter opin.

Ad 2.

Ad 3

Ad p̄ncipale argumētū.